

Europeiska gemenskapernas officiella tidning

ISSN 1024-3046

C 15

fyrtionde årgången

15 januari 1997

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

Rättsakter som antagits med tillämpning av avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen

97/C 15/01

Konvention om Republiken Österrikes, Republiken Finlands och Konungariket Sveriges tillträde till konventionen om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område, samt till protokollet om domstolens tolkning av denna konvention, med den anpassning som har gjorts i dessa genom konventionen om Konungariket Danmarks, Irlands och Förenade konungarikets Storbritannien och Nordirland tillträde, konventionen om Republiken Greklands tillträde samt konventionen om Konungariket Spaniens och Republiken Portugals tillträde 1

97/C 15/02

Konvention om Republiken Österrikes, Republiken Finlands och Konungariket Sveriges anslutning till konventionen om tillämplig lag för avtalsförpliktelser, öppnad för undertecknande i Rom den 19 juni 1980, samt till det första och det andra protokollet angående domstolens tolkning av den konventionen 53

Rättelser

97/C 15/03

Rättelse till rådets akt av den 23 juli 1996 om upprättande på grundval av artikel K 3 i Fördraget om Europeiska unionen av protokollet om förhandsavgörande av Europeiska gemenskapernas domstol angående tolkningen av konventionen om upprättandet av en europeisk polisbyrå 78

SV

Pris 19.50 ecu

(Rättsakter som antagits med tillämpning av avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen)

KONVENTION

om Republiken Österrikes, Republiken Finlands och Konungariket Sveriges tillträde till konventionen om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område, samt till protokollet om domstolens tolkning av denna konvention, med den anpassning som har gjorts i dessa genom konventionen om Konungariket Danmarks, Irlands och Förenade konungarikets Storbritannien och Nordirland tillträde, konventionen om Republiken Greklands tillträde samt konventionen om Konungariket Spaniens och Republiken Portugals tillträde

(97/C 15/01)

INGRESS

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA I FÖRDRAGET OM UPPRÄTTANDET AV EUROPEISKA GEMENSKAPEN,

SOM BEAKTAR att Republiken Österrike, Republiken Finland och Konungariket Sverige i och med sitt medlemskap i Europeiska unionen har förbundit sig att ansluta sig till konventionen om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område, samt till protokollet om domstolens tolkning av denna konvention, med den anpassning som har gjorts i dessa genom konventionen om Konungariket Danmarks, Irlands och Förenade konungarikets Storbritannien och Nordirland anslutning, konventionen om Republiken Greklands anslutning och konventionen om Konungariket Spaniens och Republiken Portugals anslutning, och att därför inleda förhandlingar med medlemsstaterna i gemenskapen för att göra nödvändig anpassning i dem,

SOM ÄR MEDVETNA OM att medlemsstaterna i Europeiska gemenskapen och medlemsstaterna i Europeiska frihandelssammanslutningen (EFTA) den 16 september 1988 i Lugano ingick konventionen om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område, vilken utvidgar Brysselkonventionens principer till att även gälla stater som tillträder den konventionen,

HAR ENATS OM FÖLJANDE.

AVDELNING I

Allmänna bestämmelser

Artikel 1

Republiken Österrike, Republiken Finland och Konungariket Sverige ansluter sig till konventionen om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område, undertecknad i Bryssel den 27 september 1968, nedan kallad "1968 års konvention", och till protokollet om domstolens tolkning av denna konvention, undertecknat i Luxemburg den 3 juni 1971, nedan kallat "1971 års protokoll", så som de föreligger efter all den anpassning och alla de ändringar som gjorts i dem,

a) genom den konvention som undertecknades i Luxemburg den 9 oktober 1978, nedan kallad "1978 års konvention", om Konungariket Danmarks, Irlands

och Förenade konungarikets Storbritannien och Nordirland tillträde till konventionen om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område, samt till protokollet om domstolens tolkning av denna konvention,

b) genom den konvention som undertecknades i Luxemburg den 25 oktober 1982, nedan kallad "1982 års konvention", om Republiken Greklands tillträde till konventionen om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område, samt till protokollet om domstolens tolkning av denna konvention, med den anpassning som har gjorts i dessa genom konventionen om Konungariket Danmarks, Irlands och Förenade konungarikets Storbritannien och Nordirland anslutning,

c) genom den konvention som undertecknades i San Sebastian den 26 maj 1989, nedan kallad "1989 års konvention", om Konungariket Spaniens och Republiken Portugals tillträde till konventionen om dom-

stols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område, samt till protokollet om domstolens tolkning av denna konvention, med den anpassning som har gjorts i dessa genom konventionen om Konungariket Danmarks, Irlands och Förenade konungarikets Storbritannien och Nordirland anslutning och genom konventionen om Republiken Greklands anslutning.

AVDELNING II

Anpassning av 1968 års konvention

Artikel 2

I artikel 3 andra stycket i 1968 års konvention, i dess lydelse enligt artikel 4 i 1978 års konvention, artikel 3 i 1982 års konvention och artikel 3 i 1989 års konvention, skall följande strecksatser införas:

a) Mellan nionde och tionde strecksatsen:

”— i Österrike: artikel 99 i lagen om domstols behörighet (Jurisdiktionsnorm),”.

b) Mellan tionde och elfte strecksatsen:

”— i Finland: 10 kap 1 § 1 mom. andra, tredje och fjärde meningen i *rättegångsbalken/oikeudenkäymiskaari*,

— i Sverige: 10 kap 3 § första stycket, första meningen i *rättegångsbalken*,”.

Artikel 3

I artikel 32.1 i 1968 års konvention, i dess lydelse enligt artikel 16 i 1978 års konvention, artikel 4 i 1982 års konvention och artikel 10 i 1989 års konvention, skall följande strecksatser införas:

a) Mellan tionde och elfte strecksatsen:

”— i Österrike, vid *Bezirksgericht*,”.

b) Mellan elfte och tolfte strecksatsen:

”— i Finland, vid *tingsrätt/käräjäoikeus*,

— i Sverige, vid *Svea hovrätt*,”.

Artikel 4

1. I artikel 37.1 i 1968 års konvention, i dess lydelse enligt artikel 17 i 1978 års konvention, artikel 5 i 1982 års konvention och artikel 11 i 1989 års konvention, skall följande strecksatser införas:

a) Mellan tionde och elfte strecksatsen:

”— i Österrike, vid *Bezirksgericht*,”.

b) Mellan elfte och tolfte strecksatsen:

”— i Finland, vid *hovrätt/hovioikeus*,

— i Sverige, vid *Svea hovrätt*,”.

2. I artikel 37.2 i 1968 års konvention, i dess lydelse enligt artikel 17 i 1978 års konvention, artikel 5 i 1982 års konvention och artikel 11 andra stycket i 1989 års konvention, skall följande strecksatser införas:

a) Mellan fjärde och femte strecksatsen:

”— i Österrike, vid överklagande (Rekursverfahren), genom *Revisionsrekurs* och, vid opposition (Widerspruchsverfahren), genom *Berufung* med möjlighet till Revision,”.

b) Mellan femte och sjätte strecksatsen:

”— i Finland, genom besvär hos *högsta domstolen/korkein oikeus*,

— i Sverige, genom överklagande till *Högsta domstolen*,”.

Artikel 5

I artikel 40.1 i 1968 års konvention, i dess lydelse enligt artikel 19 i 1978 års konvention, artikel 6 i 1982 års konvention och artikel 12 i 1989 års konvention, skall följande strecksatser införas:

a) Mellan tionde och elfte strecksatsen:

”— i Österrike, vid *Bezirksgericht*,”.

b) Mellan elfte och tolfte strecksatsen:

”— i Finland, vid *hovrätt/hovioikeus*,

— i Sverige, vid *Svea hovrätt*,”.

Artikel 6

I artikel 41 i 1968 års konvention, i dess lydelse enligt artikel 20 i 1978 års konvention, artikel 7 i 1982 års konvention och artikel 13 i 1989 års konvention skall följande strecksatser införas:

a) Mellan fjärde och femte strecksatsen:

”— i Österrike, genom *Revisionsrekurs*,”.

b) Mellan femte och sjätte strecksatsen:

”— i Finland genom besvär hos *högsta domstolen/korkein oikeus*,

— i Sverige, genom överklagande till *Högsta domstolen*,”.

Artikel 7

Artikel 55 i 1968 års konvention, i dess lydelse enligt artikel 24 i 1978 års konvention, artikel 8 i 1982 års

konvention och artikel 18 i 1989 års konvention, skall kompletteras med följande tillägg, vilka skall införas i kronologisk ordning i förteckningen över konventioner:

- konventionen mellan Belgien och Österrike om ömsesidigt erkännande och verkställighet av domar och officiella handlingar angående underhållsskyldighet undertecknad i Wien den 25 oktober 1957,
- konventionen mellan Tyskland och Österrike om ömsesidigt erkännande och verkställighet av domar, förlikningar och officiella handlingar på privaträttens område, undertecknad i Wien den 6 juni 1959,
- konventionen mellan Belgien och Österrike om ömsesidigt erkännande och verkställighet av domar, skiljedomar och officiella handlingar på privaträttens område, undertecknad i Wien den 16 juni 1959,
- konventionen mellan Förenade kungariket och Österrike med bestämmelser om ömsesidigt erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, undertecknad i Wien den 14 juli 1961 med ändringsprotokoll undertecknat i London den 6 mars 1970,
- konventionen mellan Nederländerna och Österrike om ömsesidigt erkännande och verkställighet av domar och officiella handlingar på privaträttens område, undertecknad i Haag den 6 februari 1963,
- konventionen mellan Frankrike och Österrike om erkännande och verkställighet av domar och officiella handlingar på privaträttens område, undertecknad i Wien den 15 juli 1966,
- konventionen mellan Luxemburg och Österrike om erkännande och verkställighet av domar och officiella handlingar på privaträttens område, undertecknad i Luxemburg den 29 juli 1971,
- konventionen mellan Italien och Österrike om erkännande och verkställighet av domar, förlikningar och officiella handlingar på privaträttens område, undertecknad i Rom den 16 november 1971,
- konventionen mellan Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, undertecknad i Köpenhamn den 11 oktober 1977,
- konventionen mellan Österrike och Sverige om erkännande och verkställighet av civildomar, undertecknad i Stockholm den 16 september 1982,
- konventionen mellan Österrike och Spanien om erkännande och verkställighet av domar, förlikningar och verkställbara officiella handlingar på privaträttens område, undertecknad i Wien den 17 februari 1984, och
- konventionen mellan Finland och Österrike om erkännande och verkställighet av civildomar, undertecknad i Wien den 17 november 1986.”

AVDELNING III

Anpassning av det protokoll som bilagts 1968 års konvention

Artikel 8

Artikel V i det protokoll som utgör bilaga till 1968 års konvention skall ersättas med följande:

”Artikel V

Den grund för behörighet som anges i artikel 6.2 och i artikel 10 rörande återgångskrav eller annat liknande får varken åberopas i Tyskland eller i Österrike. Mot den som har hemvist i en annan konventionsstat får talan väckas vid domstolarna

- i Tyskland, enligt artiklarna 68, 72, 73 och 74 i civilprocesslagen (Zivilprozessordnung) angående litisdenuktion,
- i Österrike, enligt artikel 21 i civilprocesslagen (Zivilprozessordnung) angående litisdenuktion.

Domar som har meddelats i andra konventionsstater med stöd av artikel 6.2 eller artikel 10 skall erkännas och verkställas i Tyskland och i Österrike i enlighet med avdelning III. De rättsverkningar som domar meddelade i dessa stater kan ha för tredje man genom tillämpningen av föregående stycke skall också erkännas i de andra konventionsstaterna.”

Artikel 9

I artikel Va till det protokoll som utgör bilaga till 1968 års konvention skall följande text läggas till:

”I Sverige avses vid summarisk process i mål om *betalningsföreläggande* och *handräckning* med uttrycket ’domstol’ också svensk *kronofogdemyndighet*.”

Artikel 10

I protokollet som utgör bilaga till 1968 års konvention skall följande artikel läggas till:

”Artikel Ve

Ett avtal om underhållsskyldighet som har ingåtts inför en administrativ myndighet eller bestyrkts av en sådan myndighet skall också anses som en officiell handling enligt artikel 50 första stycket i konventionen.”

AVDELNING IV

Anpassning av 1971 års protokoll

Artikel 11

I artikel 1 i 1971 års protokoll, i dess lydelse enligt artikel 30 i 1978 års konvention, artikel 10 i 1982 års konvention och artikel 24 i 1989 års konvention skall följande stycke läggas till:

”Europeiska gemenskapernas domstol är även behörig att tolka konventionen om Republiken Österrikes, Republiken Finlands och Konungariket Sveriges tillträde till konventionen den 27 september 1968 samt till detta protokoll, så som de har anpassats genom 1978, 1982 och 1989 års konventioner.”

Artikel 12

I artikel 2.1 i 1971 års protokoll, i dess lydelse enligt artikel 31 i 1978 års konvention, artikel 11 i 1982 års konvention och artikel 25 i 1989 års konvention skall följande strecksatser införas:

a) Mellan nionde och tionde strecksatsen:

— i Österrike: *Oberste Gerichtshof, Verwaltungsgerichtshof och Verfassungsgerichtshof*,”.

b) Mellan tionde och elfte strecksatsen:

— i Finland: *högsta domstolen/korkein oikeus och högsta förvaltningsdomstolen/korkein hallinto-oikeus*,

— i Sverige: *Högsta domstolen, Regeringsrätten, Arbetsdomstolen och Marknadsdomstolen*,”.

AVDELNING V

Övergångsbestämmelser

Artikel 13

1. 1968 års konvention och 1971 års protokoll, i deras lydelse enligt 1978 års konvention, 1982 års konvention, 1989 års konvention och denna konvention skall tillämpas endast på rättsliga förfaranden som har inletts och på officiella handlingar (*”actes authentiques”*) som har upprättats eller registrerats efter denna konventions ikraftträdande i ursprungsstaten och, i fråga om erkännande eller verkställighet av en dom eller en officiell handling, i den stat om ansökan riktar sig till.

2. Domar som har meddelats efter denna konventions ikraftträdande mellan ursprungsstaten och den stat som ansökan riktar sig till, i mål och ärenden som har anhängiggjorts före den dagen, skall dock erkännas och verkställas enligt bestämmelserna i avdelning III i 1968 års konvention, i dess lydelse enligt 1978 års konvention, 1982 års konvention, 1989 års konvention och denna konvention, om behörigheten har grundats på bestämmelser som överensstämmer antingen med bestämmelserna i den ändrade avdelning II i 1968 års konvention, eller med bestämmelserna i en konvention som gällde mellan ursprungsstaten och den stat som ansökan riktar sig till vid tiden för målets eller ärendets angängigörande.

AVDELNING VI

Slutbestämmelser

Artikel 14

1. Generalsekreteraren vid Europeiska unionens råd skall till Republiken Österrikes, Republiken Finlands och Konungariket Sveriges regeringar överlämna en bestyrkt kopia av 1968 års konvention, 1971 års protokoll, 1978 års konvention, 1982 års konvention och 1989 års konvention på spanska, danska, tyska, grekiska, engelska, franska, iriska, italienska, nederländska och portugisiska språken.

2. De texter till 1968 års konvention, 1971 års protokoll, 1978 års konvention, 1982 års konvention och 1989 års konvention som har upprättats på finska och svenska språken äger lika giltighet som de andra texterna till 1968 års konvention, 1971 års protokoll, 1978 års konvention, 1982 års konvention och 1989 års konvention.

Artikel 15

Denna konvention skall ratificeras av signatärstaterna. Ratifikationsinstrumenten skall deponeras hos generalsekreteraren vid Europeiska unionens råd.

Artikel 16

1. Denna konvention träder i kraft den första dagen i den tredje månaden efter det att två signatärstater, varav den ena skall vara Republiken Österrike, Republiken Finland eller Konungariket Sverige, har deponerat sina ratifikationsinstrument.

2. I förhållande till varje annan signatärstat träder denna konvention i kraft den första dagen i den tredje månaden efter det att den staten har deponerat sitt ratifikationsinstrument.

Artikel 17

Generalsekreteraren vid Europeiska unionens råd skall underrätta signatärstaterna om

- a) deponeringen av varje ratifikationsinstrument,
- b) dagen för konventionens ikraftträdande för konventionsstaterna.

Artikel 18

Denna konvention, som har upprättats i ett enda exemplar på spanska, danska, tyska, grekiska, engelska, franska, iriska, italienska, nederländska, portugisiska, finska och svenska språken, vilka tolv texter alla äger lika giltighet, skall deponeras i arkiven hos generalsekretariatet vid Europeiska unionens råd. Generalsekreteraren skall överlämna en bestyrkt kopia till regeringen i varje signatärstat.

Hecho en Bruselas, el veintinueve de noviembre de mil novecientos noventa y seis.

Udfærdiget i Bruxelles, den niogtyvende november nitten hundrede og seksoghalvfems.

Geschehen zu Brüssel am neunundzwanzigsten November neunzehnhundertsechsdneunzig.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις είκοσι εννέα Νοεμβρίου χίλια εννιακόσια ενενήντα έξι.

Done at Brussels on the twenty-ninth day of November in the year one thousand nine hundred and ninety-six.

Fait à Bruxelles, le vingt-neuf novembre mil neuf cent quatre-vingt-seize.

Arna dhéanamh sa Bhruiséil, an naoú lá is fiche de Shamhain, míle naoi gcéad nócha a sé.

Fatto a Bruxelles, addì ventinove novembre millenovecentonovantasei.

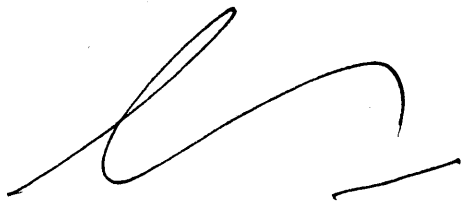
Gedaan te Brussel, de negenentwintigste november negentienhonderd zesennegentig.

Feito em Bruxelas, em vinte e nove de Novembro de mil novecentos e noventa e seis.

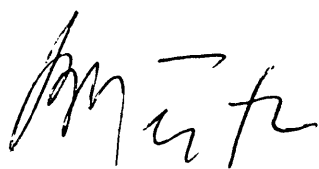
Tehty Brysselissä kahdentenakymmenentenäyhdeksäntenä päivänä marraskuuta vuonna tuhatyhdeksänsataayhdeksänkymmentäkuusi.

Som skedde i Bryssel den tjugonionde november nittonhundranittiosex.

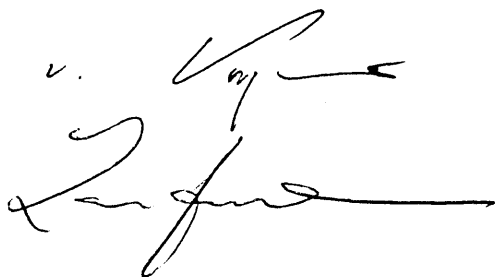
Pour le gouvernement du royaume de Belgique
Voor de Regering van het Koninkrijk België
Für die Regierung des Königreichs Belgien

For regeringen for Kongeriget Danmark

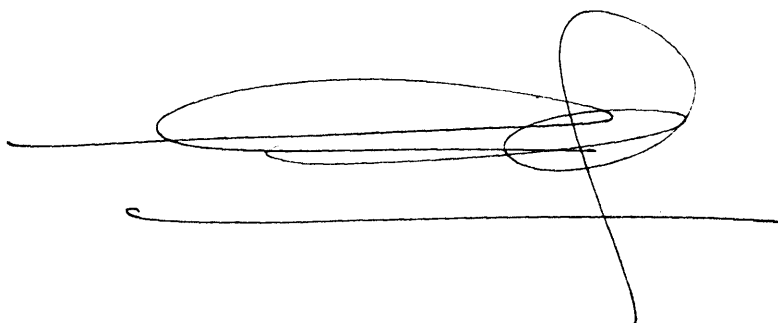
Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

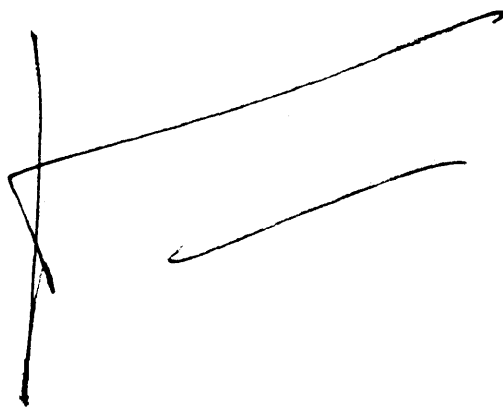
Για την κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

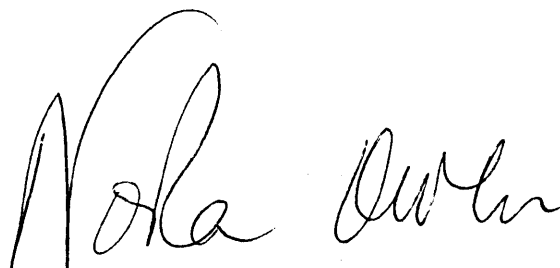
Por el Gobierno del Reino de España

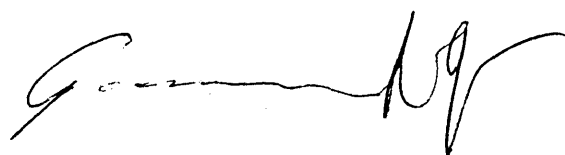
Pour le gouvernement de la République française

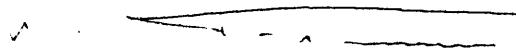
Thar ceann Rialtas na hÉireann
For the Government of Ireland

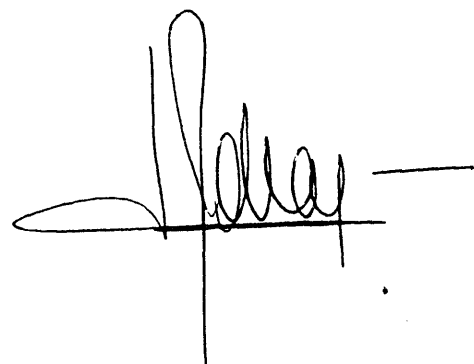
Per il governo della Repubblica italiana

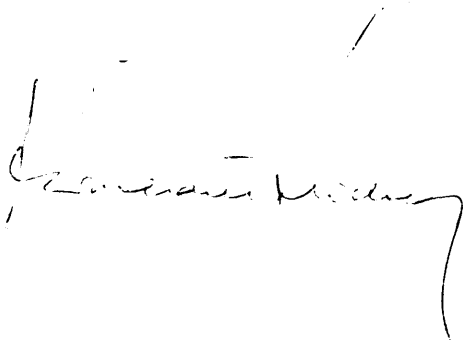
Pour le gouvernement du Grand-Duché de Luxembourg

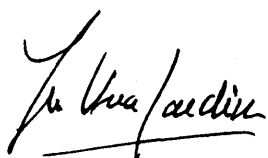
Voor de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden

Für die Regierung der Republik Österreich

Pelo Governo da República Portuguesa

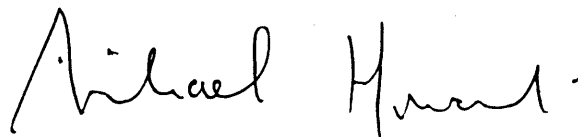
Suomen hallituksen puolesta
På finska regeringens vägnar

På svenska regeringens vägnar

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

PROTOKOLL

om domstolens tolkning av konventionen den 27 september 1968 om domstolens behörighet och om verkställighet av avgöranden på privaträttens område⁽¹⁾⁽²⁾

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA I FÖRDRAGET OM UPPRÄTTANDET AV EUROPEISKA EKONOMISKA GEMENSKAPEN,

SOM HÄNVISAR till den förklaring som bilagts konventionen om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område, undertecknad i Bryssel den 27 september 1968,

HAR BESLUTAT att anta ett protokoll som ger Europeiska gemenskapernas domstol behörighet att tolka den konventionen och har för detta ändamål som befullmäktigade ombud utsett

HANS MAJESTÄT BELGARNAS KONUNG:

Alfons VRANCKX,
justitieminister;

FÖRBUNDSREPUBLICEN TYKSLANDS PRESIDENT:

Gerhard JAHN,
förbundsjustitieminister;

FRANSKA REPUBLIKENS PRESIDENT:

René PLEVEN,
storsigillbevarare, justitieminister;

ITALIENSKA REPUBLIKENS PRESIDENT:

Erminio PENNACCHINI,
understatssekreterare vid justitieministeriet;

HANS KUNGLIGA HÖGHET STORHERTIGEN AV LUXEMBURG:

Eugène SCHAUS,
justitieminister, biträdande ministerpresident;

HENNES MAJESTÄT DROTTNINGEN AV NEDERLÄNDERNA:

C. H. F. POLAK,
justitieminister;

SOM, församlade i rådet, sedan de har utväxlat sina fullmakter och funnit dem vara i god och behörig form

HAR ENATS OM FÖLJANDE.

⁽¹⁾ När protokollet har ratificerats av konventionsstaterna (Belgien, Förbundsrepubliken Tyskland, Frankrike, Italien, Storhertigdömet Luxemburg, Nederländerna) och i enlighet med artikel 8 i detta träder det i kraft för dessa stater den 1 september 1975.

⁽²⁾ Protokollet äger giltighet endast på franska, italienska, nederländska och tyska språken. Versionerna på de övriga gemenskapsspråken är för närvarande endast enkla icke-autentiska översättningar. De autentiska protokollstexterna på dessa språk skall upprättas efter det arbete som för närvarande pågår och som syftar till att bereda Konungariket Danmark, Irland och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland att ansluta sig till konventionen av den 27 september 1968.

Artikel 1

Europeiska gemenskapernas domstol är behörig att tolka konventionen om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område samt det till konventionen bilagda protokoll som undertecknades i Bryssel den 27 september 1968, samt detta protokoll.

Artikel 2

Följande domstolar har rätt att begära att domstolen skall meddela förhandsavgörande i en tolkningsfråga:

1. i Belgien: Cour de cassation — Hof van Cassatie och Conseil d'Etat — Raad van State,

i Förbundsrepubliken Tyskland: die obersten Gerichtshöfe des Bundes,

i Frankrike: Cour de Cassation och Conseil d'Etat,

i Italien: Corte suprema di Cassazione,

i Luxemburg: Cour supérieure de justice i dess sammansättning som kassationsdomstol,

i Nederländerna: Hoge Raad,
2. konventionsstaternas domstolar när de utgör överinstans,
3. i fall som avses i artikel 37 i konventionen, de domstolar som nämns i den artikeln.

Artikel 3

1. När en fråga om tolkning av konventionen och av de andra texter som nämns i artikel 1 uppkommer i ett mål som är anhängigt vid någon av de domstolar som nämns i artikel 2.1 och denna domstol finner att ett beslut i denna fråga är nödvändigt för att den skall kunna döma i saken, är den skyldig att begära att domstolen meddelar ett förhandsavgörande.
2. När en sådan fråga uppkommer vid en domstol som avses i artikel 2.2 och 2.3, kan denna domstol, på de villkor som anges i punkt 1 begära att domstolen meddelar ett förhandsavgörande.

Artikel 4

1. En behörig myndighet i en konventionsstat har rätt att begära att domstolen uttalar sig i en fråga om tolkningen av konventionen och de andra texter som nämns i artikel 1, om domar som meddelats av domstolar i den staten strider antingen mot den tolkning som gjorts av domstolen eller mot en dom av en sådan domstol i en annan konventionsstat som nämns i artikel 2.1 och 2.2. Bestämmelserna i denna punkt gäller endast domar som har vunnit laga kraft.

2. Den tolkning som görs av domstolen i anledning av en sådan begäran påverkar inte de domar som gav upphov till begäran om tolkning.

3. Det offentliga högsta representant vid kassationsdomstolerna i konventionsstaterna eller varje annan myndighet som utses av en konventionsstat är behöriga att vända sig till domstolen med en begäran om tolkning enligt punkt 1.

4. När en sådan begäran inkommer skall domstolens justitiesekreterare underrätta konventionsstaterna samt Europeiska gemenskapernas kommission och råd, vilka inom en frist om två månader efter sådan underrättelse har rätt att inkomma till domstolen med inlagor eller skriftliga synpunkter.

5. Det förfarande som anges i denna artikel skall inte föranleda att avgifter tas ut eller att ersättning för kostnader eller utlägg tillerkänns.

Artikel 5

1. Såvida annat inte föreskrivs i detta protokoll skall de bestämmelser i Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen och i det därtill bilagda protokollet om domstolens stadga vilka gäller när domstolen skall meddela förhandsavgörande, tillämpas även vid tolkning av konventionen och de andra texter som nämns i artikel 1.

2. Domstolens rättegångsregler skall vid behov anpassas och kompletteras i enlighet med artikel 188 i Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen.

Artikel 6

Detta protokoll är tillämpligt inom konventionsstaternas europeiska territorium, de franska utomeuropeiska departementen och de franska utomeuropeiska territorierna.

Konungariket Nederländerna kan, vid undertecknandet eller ratificeringen av detta protokoll eller vid varje senare tidpunkt, genom underrättelse till generalsekreteraren vid Europeiska gemenskapernas råd förklara att detta protokoll skall tillämpas i Surinam och i Nederländska Antillerna.

Artikel 7

Detta protokoll skall ratificeras av signatärstaterna. Ratifikationsinstrumenten skall deponeras hos generalsekreteraren vid Europeiska gemenskapernas råd.

Artikel 8

Detta protokoll träder i kraft den första dagen i den tredje månaden efter det att ratifikationsinstrumentet har deponerats av den signatärstat som sist fullgör denna formalitet. Det träder dock i kraft tidigast samtidigt som konventionen den 27 september 1968 om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område.

Artikel 9

Konventionsstaterna konstaterar att varje stat som blir medlem av Europeiska ekonomiska gemenskapen och i förhållande till vilken artikel 63 i konventionen om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område är tillämplig skall godta bestämmelserna i detta protokoll, med förbehåll för nödvändig anpassning.

Artikel 10

Generalsekreteraren vid Europeiska gemenskapernas råd skall underrätta signatärstaterna om

- a) deponeringen av varje ratifikationsinstrument,
- b) dagen för detta protokolls ikraftträdande,
- c) förordnanden som har mottagits enligt artikel 4.3,
- d) förklaringar som har mottagits enligt artikel 6 andra stycket.

Artikel 11

Konventionsstaterna skall till generalsekreteraren vid Europeiska gemenskapernas råd överlämna sådana lagtexter som innebär ändringar i den förteckning över domstolar som anges i artikel 2.1.

Artikel 12

Detta protokoll gäller för obegränsad tid.

Artikel 13

Varje konventionsstat får begära att detta protokoll revideras. Om så sker, skall ordföranden för Europeiska gemenskapernas råd sammankalla en revisionskonferens.

Artikel 14

Detta protokoll som har upprättats i ett enda exemplar på tyska, franska, italienska och nederländska språken, vilka fyra texter äger lika giltighet, skall deponeras i arkiven hos generalsekretariatet vid Europeiska gemenskapernas råd. Generalsekreteraren skall överlämna en bestyrkt kopia till regeringen i varje signatärstat.

Till bevis på detta har undertecknade befullmäktigade ombud underskrivit detta protokoll.

Som skedde i Luxemburg den tredje juni nittonhundrasjuttioett.

Gemensam förklaring

Konungariket Belgiens, Förbundsrepubliken Tysklands, Franska republikens, Italienska republikens, Storhertigdömet Luxemburgs och Konungariket Nederländernas regeringar,

som, vid undertecknandet av protokollet om domstolens tolkning av konventionen den 27 september 1968 om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område,

önskar säkerställa en så effektiv och enhetlig tillämpning som möjligt av dess bestämmelser,

förklarar sig beredda att, i samverkan med domstolen, anordna ett informationsutbyte om avgöranden som har meddelats av de domstolar som nämns i artikel 2.1 i detta protokoll med tillämpning av konventionen och protokollet den 27 september 1968.

Till bevis på detta har undertecknade befullmäktigade ombud underskrivit denna gemensamma förklaring.

Som skedde i Luxemburg den tredje juni nittonhundrasjuttioett

KONVENTION

om Konungariket Danmarks, Irlands och Förenade konungarikets Storbritannien och Nordirland tillträde till konventionen om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område, samt till protokollet om domstolens tolkning av denna konvention

(undertecknad den 9 oktober 1978⁽¹⁾)

INGRESS

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA I FÖRDRAGET OM UPPRÄTTANDET AV EUROPEISKA EKONOMISKA GEMENSKAPEN,

SOM BEAKTAR att Konungariket Danmark, Irland och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland genom att bli medlemmar av gemenskapen har förbundit sig att ansluta sig till konventionen om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område, samt till protokollet om domstolens tolkning av denna och att därför inleda förhandlingar med gemenskapernas ursprungliga medlemsstater för att göra nödvändig anpassning i dem,

HAR BESLUTAT att ingå denna konvention och har för detta ändamål som befulkmäktigade ombud utsett:

HANS MAJESTÄT BELGARNAS KONUNG:

Renaat VAN ELSANDE,
justitieminister,

HENNES MAJESTÄT DANMARKS DROTTNING:

Nathalie LIND,
justitieminister,

FÖRBUNDSREPUBLIKEN TYSKLANDS PRESIDENT:

Dr Hans-Jochen VOGEL,
förbundsjustitieminister,

FRANSKA REPUBLIKENS PRESIDENT:

Alain PEYREFITTE,
storsigillbevarare, justitieminister,

IRLANDS PRESIDENT:

Gerard COLLINS,
justitieminister,

ITALIENSKA REPUBLIKENS PRESIDENT:

Paolo BONIFACIO,
justitieminister,

HANS KUNGLIGA HÖGHET STORHERTIGEN AV LUXEMBURG:

Robert KRIEPS,
utbildningsminister, justitieminister,

HENNES MAJESTÄT DROTTNINGEN AV NEDERLÄNDERNA:

Prof. J. de RUITER,
justitieminister,

⁽¹⁾ Det datum då konventionen träder i kraft kommer att offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* genom rådets generalsekretariats försorg.

HENNES MAJESTÄT DROTTNINGEN AV FÖRENADE KONUNGARIKET STORBRITANNIEN OCH NORDIRLAND:

The Right Honourable the Lord ELWYN-JONES, C.H.,
Lord High Chancellor of Great Britain,

SOM, församlade i rådet, sedan de utväxlat sina fullmakter och funnit dem vara i god och behörig form,

HAR ENATS OM FÖLJANDE.

AVDELNING I

Allmänna bestämmelser

Artikel 1

Konungariket Danmark, Irland och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland ansluter sig till konventionen om domstolens behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område, undertecknad i Bryssel den 27 september 1968, nedan kallad "1968 års konvention", och till protokollet om domstolens tolkning av denna konvention, undertecknat i Luxemburg den 3 juni 1971, nedan kallat "1971 års protokoll".

Artikel 2

Anpassningen av 1968 års konvention och 1971 års protokoll återges i avdelningarna II-IV i denna konvention.

AVDELNING II

Anpassning av 1968 års konvention

Artikel 3

Artikel 1 första stycket i 1968 års konvention skall kompletteras med följande:

"Den omfattar i synnerhet inte skattefrågor, tullfrågor och förvaltningsrättsliga frågor.

Artikel 4

Artikel 3 andra stycket i 1968 års konvention skall ersättas med följande:

"Särskilt följande bestämmelser får inte tillämpas mot en sådan person:

- i Belgien: artikel 15 i civillagen (Code civil — Burgerlijk Wetboek) och artikel 638 i rättegångslagen (Code judiciaire — Gerechtelijk Wetboek),
- i Danmark: § 248, stk. 2, i lov om rettens pleje och kapitel 3, § 3 i lov for Grønland om rettens pleje,

— i Förbundsrepubliken Tyskland: § 23 i civilprocesslagen (Zivilprozessordnung),

— i Frankrike: artiklarna 14 och 15 i civillagen (Code civil),

— i Irland: de bestämmelser som medger behörighet på den grunden att stämningsansökan har delgivits svaranden under hans tillfälliga vistelse i Irland,

— i Italien: artiklarna 2 och 4, nr 1 och 2 i civilprocesslagen (Codice di procedura civile),

— i Luxemburg: artiklarna 14 och 15 i civillagen (Code civil),

— i Nederländerna: artikel 126, tredje stycket och artikel 127 i civilprocesslagen (Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering),

— i Förenade kungariket: de bestämmelser som medger att domstols behörighet grundas på

- a) att stämningsansökan har delgivits svaranden under hans tillfälliga vistelse i Förenade kungariket, eller
- b) att svaranden har egendom i Förenade kungariket, eller
- c) att käranden erhållit kvarstad eller liknande säkerhetsåtgärd i egendom som finns i Förenade kungariket."

Artikel 5

1. Artikel 5.1 i 1968 års konvention skall, i texten på franska, ersättas med följande:

"1. en matière contractuelle, devant le tribunal du lieu où l'obligation qui sert de base à la demande a été ou doit être exécutée;"

2. Artikel 5.1 i 1968 års konvention skall, i texten på nederländska, ersättas med följande:

"1. ten aanzien van verbintenissen uit overeenkomst: voor het gerecht van de plaats, waar de verbintenis, die aan de eis ten grondslag ligt, is uitgevoerd of moet worden uitgevoerd;"

3. Artikel 5.2 i 1968 års konvention skall ersättas med följande:

"2. om talan avser underhållsskyldighet, vid domstolen i den ort där den underhållsberättigade har sin hemvist eller vanliga vistelseort eller, om talan har samband med frågan om någons rättsliga status, vid den domstol som enligt sin egen lag är behörig att pröva denna fråga, såvida inte behörigheten endast grundar sig på den ena partens medborgarskap."

4. Artikel 5 i 1968 års konvention skall kompletteras med följande:

"6. i hans egenskap av instiftare av en *trust*, *trustee* eller insatt förmånstagare till en *trust* som är upprättad antingen genom lag eller genom en skriftlig handling eller muntligen och skriftligen bekräftad, vid domstolarna i den konventionsstat där denna *trust* har sitt säte,

7. i fråga om tvist om betalning av bärgarlön för bärgning av skeppslast eller för frakt, vid den domstol där lasten eller frakten

a) har blivit föremål för kvarstad eller liknande säkerhetsåtgärd för att säkerställa sådan betalning, eller

b) kunde ha blivit föremål för sådan säkerhetsåtgärd, om inte borgen eller annan säkerhet hade ställts,

förutsatt att det görs gällande att svaranden har någon rätt till lasten eller frakten eller hade sådan rätt vid tiden för bärgningen."

Artikel 6

Avdelning II avsnitt 2 i 1968 års konvention skall kompletteras med följande artikel:

"Artikel 6a

En domstol i den konventionsstat som med stöd av denna konvention är behörig att pröva mål om ansvar till följd av ett fartygs användning eller drift är, liksom annan domstol som enligt lagen i den staten är behörig i stället för denna, också behörig att pröva mål om begränsning av sådant ansvar."

Artikel 7

Artikel 8 i 1968 års konvention skall ersättas med följande:

"Artikel 8

Talan mot en försäkringsgivare som har hemvist i en konventionsstat kan väckas

1. vid domstolarna i den stat där han har hemvist, eller

2. i en annan konventionsstat, vid domstolen i den ort där försäkringstagaren har hemvist, eller

3. om han är en samförsäkrare, vid den domstol i en konventionsstat där talan har väckts mot huvudförsäkringsgivaren.

En försäkringsgivare, som inte har hemvist i någon konventionsstat men som har en filial, agentur eller annan etablering i en sådan stat, skall i fråga om tvister som hänför sig till verksamheten vid denna anses ha hemvist i den staten."

Artikel 8

Artikel 12 i 1968 års konventionen skall ersättas med följande:

"Artikel 12

Avvikelser från bestämmelserna i detta avsnitt i ett avtal om domstols behörighet gäller endast om avtalet

1. har ingåtts efter tvistens uppkomst, eller

2. ger försäkringstagaren, den försäkrade eller en förmånstagare rätt att väcka talan vid andra domstolar än dem som anges i detta avsnitt, eller

3. har ingåtts mellan en försäkringstagare och en försäkringsgivare, vilka vid försäkringsavtalets ingående hade hemvist eller sin vanliga vistelseort i samma konventionsstat, och avtalet innebär att domstolarna i den staten skall vara behöriga även om skadan skulle inträffa utomlands, såvida inte ett sådant avtal strider mot lagen i den staten, eller

4. har ingåtts med en försäkringstagare som inte har hemvist i någon konventionsstat, förutsatt att försäkringen inte är obligatorisk och inte heller avser fast egendom i en konventionsstat, eller

5. hänför sig till ett försäkringsavtal som omfattar en eller flera av de risker som anges i artikel 12a."

Artikel 9

Avdelning II avsnitt 3 i 1968 års konvention skall kompletteras med följande artikel:

"Artikel 12a

De risker som avses i artikel 12.5 är följande:

1. förlust av eller skada på
 - a) havsgående fartyg, anläggningar offshore eller på fria havet eller luftfartyg, där förlusten eller skadan har samband med deras användning för kommersiellt ändamål,
 - b) gods under transport, med undantag för passagerares resgods, när transporten helt eller delvis sker med sådant fartyg eller luftfartyg,
2. ansvar, med undantag för fysisk skada på passagerare eller förlust av eller skada på deras resgods,
 - a) som är en följd av användningen eller driften av fartyg, anläggningar eller luftfartyg som anges i punkt 1 a, såvida inte lagen i den konventionsstat där sådant luftfartyg är registrerat förbjuder avtal om domstols behörighet i fråga om försäkring av sådana risker,
 - b) för förlust eller skada orsakad av gods under transport enligt punkt 1 b,
3. ekonomisk förlust som har samband med användningen eller driften av fartyg, anläggningar eller luftfartyg enligt punkt 1 a, särskilt förlust av frakt eller befaktningsintäkter,
4. varje risk som har samband med någon av de risker som avses i punkterna 1 till 3."

Artikel 10

Avdelning II avsnitt 4 i 1968 års konvention skall ersättas med följande:

"AVSNITT 4

Behörighet vid konsumenttvister

Artikel 13

I tvister som gäller avtal som har ingåtts av en person för ändamål som kan anses ligga utanför hans affärsverksamhet eller yrkesverksamhet, i det följande kallad "konsumenten", gäller i fråga om behörigheten – om inte annat följer av föreskrifterna i artikel 4 och artikel 5.5 – bestämmelserna i detta avsnitt, om det gäller

1. köp av varor där betalningen skall erläggas i särskilda poster, eller
2. lån som skall återbetalas i särskilda poster eller någon annan form av kredit om lånet eller krediten var avsedd att finansiera köp av varor, eller
3. andra avtal om leverans av varor eller utförande av tjänster, om
 - a) avtalet föregicks av ett särskilt anbud riktat till konsumenten i den konventionsstat där han har hemvist, eller annonsering där, och
 - b) konsumenten vidtog de för avtalets ingående nödvändiga åtgärderna i den staten.

Om konsumentens avtalspart inte har hemvist i en konventionsstat men har en filial, agentur eller annan etablering i en sådan stat, skall han anses ha hemvist i den staten såvitt avser tvister som hänför sig till denna verksamhet.

Detta avsnitt skall inte tillämpas på transportavtal.

Artikel 14

Konsumenten får väcka talan mot den andra avtalsparten antingen vid domstolarna i den konventionsstat där denne har hemvist eller vid domstolarna i den konventionsstat där han själv har hemvist.

Talan mot en konsument får av den andra avtalsparten väckas endast vid domstolarna i den konventionsstat där konsumenten har hemvist.

Dessa bestämmelser inskränker inte rätten att väcka genkärsmål vid den domstol där huvudkärålet, enligt bestämmelserna i detta avsnitt, är anhängigt.

Artikel 15

Avvikelse från bestämmelserna i detta avsnitt i ett avtal om domstols behörighet gäller endast om avtalet

1. har ingåtts efter tvistens uppkomst, eller
2. ger konsumenten rätt att väcka talan vid andra domstolar än dem som anges i detta avsnitt, eller
3. har ingåtts av en konsument och dennes avtalspart, vilka vid avtalets ingående hade hemvist eller sin vanliga vistelseort i samma konventionsstat, och avtalet ger domstolarna i den staten behörighet, såvida inte ett sådant avtal strider mot lagen i den staten."

Artikel 11

Artikel 17 i 1968 års konvention skall ersättas med följande:

"Artikel 17

Om parterna har träffat avtal om att en domstol eller domstolarna i en konventionsstat skall vara behöriga att avgöra en redan uppkommen tvist eller framtida tvister med anledning av ett bestämt rättsförhållande, och minst en av parterna har hemvist i en konventionsstat, skall endast den domstolen eller domstolarna i den staten vara behöriga. Ett sådant avtal skall vara antingen skriftligt eller muntligt och skriftligen bekräftat, eller, i internationell handel, i en form som

överensstämmer med sedvänja på detta område som parterna känner till eller borde ha känt till. Om ett sådant avtal har ingåtts mellan parter av vilka ingen har hemvist i en konventionsstat, är domstolarna i andra konventionsstater inte behöriga att pröva tvisten så länge den eller de utvalda domstolarna inte har förklarat sig obehöriga.

Den domstol eller de domstolar i en konventionsstat som enligt en handling varigenom en *trust* har bildats är behörig domstol, har exklusiv behörighet vid talan som väcks mot en instiftare, *trustee* eller insatt förmanstagare till en *trust*, om saken angår förhållandet mellan dessa personer eller deras rättigheter eller skyldigheter inom ramen för denna *trust*.

Avtal om domstols behörighet eller motsvarande bestämmelser i en handling varigenom en *trust* har bildats har ingen verkan om de strider mot bestämmelserna i artiklarna 12 eller 15 eller om de domstolar vilkas behörighet de utesluter har exklusiv behörighet enligt artikel 16.

Om ett avtal om domstols behörighet har träffats till förmån för endast en av parterna, behåller den parten sin rätt att väcka talan vid varje annan domstol som är behörig enligt denna konvention."

Artikel 12

Artikel 20 andra stycket i 1968 års konvention skall ersättas med följande:

"Domstolen skall låta handläggningen av målet vila till dess att det har klarlagts att svaranden har haft möjlighet att få del av stämningsansökan eller motsvarande handling i så god tid att han kunnat förbereda sitt svaromål eller att alla nödvändiga åtgärder för detta syfte har vidtagits."

Artikel 13

1. Artikel 27.2 i 1968 års konvention skall ersättas med följande:

"2. om det är en tredskodom eller en annan dom som har meddelats mot en utebliven svarande och svaranden inte på rätt sätt har delgivit stämningsansökan eller motsvarande handling i tillräcklig tid för att kunna förbereda sitt svaromål,".

2. Artikel 27 i 1968 års konvention skall kompletteras med följande:

"5. om domen är oförenlig med en dom som tidigare har meddelats i en icke fördragsslutande stat mellan samma parter och rörande samma sak, såvida den först meddelade domen uppfyller de nödvändiga villkoren för erkännande i den stat där domen görs gällande."

Artikel 14

Artikel 30 i 1968 års konvention skall kompletteras med följande stycke:

"Om det vid domstol i en konventionsstat görs gällande att en dom som har meddelats i Irland eller Förenade kungariket skall erkännas, får domstolen låta handläggningen av målet vila om verkställighet av domen har uppskjutits i ursprungsstaten på grund av att ändring i domen har sökts."

Artikel 15

Artikel 31 i 1968 års konvention skall kompletteras med följande stycke:

"I Förenade kungariket skall sådana domar dock verkställas i England och Wales, i Skottland eller i Nordirland sedan domen, på ansökan av part, har registrerats för verkställighet i den delen av Förenade kungariket."

Artikel 16

Artikel 32 första stycket i 1968 års konvention skall ersättas med följande:

"Ansökan skall göras

— i Belgien, vid tribunal de première instance eller rechtbank van eerste aanleg,

— i Danmark, vid underret,

— i Förbundsrepubliken Tyskland, hos ordföranden i en avdelning av Landgericht,

— i Frankrike, hos ordföranden i tribunal de grande instance,

— i Irland, vid High Court,

— i Italien, vid corte d'appello,

— i Luxemburg, hos ordföranden i tribunal d'arrondissement,

— i Nederländerna, hos ordföranden i arrondissementsrechtbank,

— i Förenade kungariket,

1. i England och Wales, vid High Court of Justice eller, i fråga om domar om underhållsskyldighet, vid Magistrates' Court genom förmedling av Secretary of State,

2. i Skottland, vid Court of Session eller, i fråga om domar om underhållsskyldighet, vid Sheriff Court genom förmedling av Secretary of State,

3. i Nordirland, vid High Court of Justice eller, i fråga om domar om underhållsskyldighet, vid

Magistrates' Court genom förmedling av Secretary of State."

Artikel 17

Artikel 37 i 1968 års konvention skall ersättas med följande:

"Artikel 37

Ansökan om ändring av ett avgörande som medger verkställighet skall göras enligt de bestämmelser som gäller för kontradiktorisk tvistemålsprocess

- i Belgien, vid tribunal de première instance eller rechtbank van eerste aanleg,
- i Danmark, vid landsret,
- i Förbundsrepubliken Tyskland, vid Oberlandesgericht,
- i Frankrike, vid Cour d'appel,
- i Irland, vid High Court,
- i Italien, vid corte d'appello,
- i Luxemburg, vid Cour supérieure de justice i dess sammansättning som överinstans i civilmål,
- i Nederländerna, vid arrondissementsrechtbank,
- i Förenade kungariket,
 1. i England och Wales, vid High Court of Justice eller, i fråga om domar om underhållsskyldighet, vid Magistrates' Court,
 2. i Skottland, vid Court of Session eller, i fråga om domar om underhållsskyldighet, vid Sheriff Court,
 3. i Nordirland, vid High Court of Justice eller, i fråga om domar om underhållsskyldighet, vid Magistrates' Court.

Mot de avgörande som meddelas med anledning av att ändring har sökts får talan endast föras

- i Belgien, Frankrike, Italien, Luxemburg och Nederländerna, genom kassationsbesvär,
- i Danmark, genom överklagande till højesteret efter tillstånd från justitieministern,
- i Förbundsrepubliken Tyskland, genom Rechtsbeschwerde,
- i Irland, genom överklagande av en rättsfråga till Supreme Court,
- i Förenade kungariket, genom ett överklagande som avser en rättsfråga."

Artikel 18

Artikel 38 i 1968 års konvention skall kompletteras genom att ett nytt stycke med följande lydelse läggs till efter första stycket:

"Om domen meddelades i Irland eller i Förenade kungariket skall varje form av överklagande som står till buds i ursprungsstaten anses som en sådan talan mot domen med anlitande av ordinära rättsmedel som avses i första stycket."

Artikel 19

Artikel 40 första stycket i 1968 års konvention skall ersättas med följande:

"Om en ansökan om verkställighet avslås, kan sökanden ansöka om ändring av avgörandet

- i Belgien, vid cour d'appel eller hof van beroep,
- i Danmark, vid landsret,
- i Förbundsrepubliken Tyskland, vid Oberlandesgericht,
- i Frankrike, vid cour d'appel,
- i Irland, vid High Court,
- i Italien, vid corte d'appello,
- i Luxemburg, vid Cour supérieure de justice i dess sammansättning som överinstans i civilmål,
- i Nederländerna, vid gerechtshof,
- i Förenade kungariket,
 1. i England och Wales, vid High Court of Justice eller, i fråga om domar om underhållsskyldighet, vid Magistrates' Court,
 2. i Skottland, vid Court of Session, eller, i fråga om domar om underhållsskyldighet vid Sheriff Court,
 3. i Nordirland, vid High Court of Justice eller, i fråga om domar om underhållsskyldighet, vid Magistrates' Court."

Artikel 20

Artikel 41 i 1968 års konvention skall ersättas med följande:

"Artikel 41

Mot det avgörande som meddelas med anledning av att sådan ändring som avses i artikel 40 har sökts får talan endast föras

- i Belgien, Frankrike, Italien, Luxemburg och Nederländerna, genom kassationsbesvär,
- i Danmark, genom besvär till højesteret efter tillstånd från justitieministern,
- i Förbundsrepubliken Tyskland, genom Rechtsbeschwerde,
- i Irland, genom överklagande av en rättsfråga till Supreme Court,

- i Förenade kungariket, genom ett överklagande som avser en rättsfråga.”

Artikel 21

Artikel 44 i 1968 års konvention skall ersättas med följande:

”Artikel 44

Om sökanden i ursprungsstaten helt eller delvis hade rättshjälp eller var befriad från kostnader och avgifter, skall han vid det förfarande som avses i artiklarna 32 till 35 vara berättigad till rättshjälp eller kostnads- och avgiftsbefrielse i största möjliga utsträckning enligt lagen i verkställighetsstaten.

En sökande som begär verkställighet av ett avgörande om underhållskyldighet, som har meddelats av en administrativ myndighet i Danmark, kan i verkställighetsstaten erhålla de förmåner som anges i första stycket, om han företer ett intyg från det danska justitieministeriet som bekräftar att han uppfyller de ekonomiska villkor som gäller för erhållande av rättshjälp, helt eller delvis, eller befrielse från kostnader och avgifter.”

Artikel 22

Artikel 46.2 i 1968 års konvention skall ersättas med följande:

- ”2. när det rör sig om en tredskodom eller annan dom som har meddelats mot en utebliven svarande, originalet eller en bestyrkt kopia av den handling som visar att stämningsansökan eller motsvarande handling har delgivits den uteblivna parten.”

Artikel 23

Artikel 53 i 1968 års konvention skall kompletteras med följande stycke:

”För att bestämma om en *trust* har säte i den konventionsstat där målet är anhängigt skall domstolen tillämpa sin egen internationella privaträtt.”

Artikel 24

Artikel 55 i 1968 års konvention skall kompletteras med följande tillägg, vilka skall införas i kronologisk ordning i förteckningen över konventioner:

- konventionen mellan Förenade kungariket och Frankrike om ömsesidig verkställighet av domar på priva-

trättens område, med protokoll, undertecknad i Paris den 18 januari 1934,

- konventionen mellan Förenade kungariket och Konungariket Belgien om ömsesidig verkställighet av domar på privaträttens område, med protokoll, undertecknad i Bryssel den 2 maj 1934,

- konventionen mellan Förenade kungariket och Förbundsrepubliken Tyskland om ömsesidigt erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, undertecknad i Bonn den 14 juli 1960,

- konventionen mellan Förenade kungariket och Italienska republiken om ömsesidigt erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, undertecknad i Rom den 7 februari 1964, med tilläggsprotokoll undertecknat i Rom den 14 juli 1970,

- konventionen mellan Förenade kungariket och Konungariket Nederländerna om ömsesidigt erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, undertecknad i Haag den 17 november 1967.

Artikel 25

1. Artikel 57 i 1968 års konvention skall ersättas med följande:

”Artikel 57

Denna konvention skall inte inverka på konventioner som konventionsstaterna har tillträtt eller kommer att tillträda och som på särskilda områden reglerar domstolars behörighet eller erkännande eller verkställighet av domar.

Den skall inte utgöra hinder för att tillämpa bestämmelser som på särskilda områden reglerar domstols behörighet eller erkännande eller verkställighet av domar och som finns intagna i eller kommer att tas in i rättsakter upprättade av Europeiska gemenskapernas institutioner eller i nationella lagar som harmoniserats för att genomföra sådana rättsakter.”

2. I syfte att säkerställa en enhetlig tolkning skall artikel 57 första stycket tillämpas på följande sätt:

- a) 1968 års konvention i dess lydelse enligt denna konvention skall inte utgöra hinder för en domstol i en konventionsstat som har tillträtt en konvention som reglerar ett särskilt område, att förklara sig behörig i enlighet med den konventionen, även om svaranden har hemvist i en konventionsstat som inte har tillträtt ifrågavarande konvention. Den domstol som handläg-

ger målet skall dock alltid tillämpa artikel 20 i 1968 års konvention i dess lydelse enligt denna konvention.

- b) Domar som har meddelats i en konventionsstat med tillämpning av behörighetsregler i en konvention som reglerar ett särskilt område skall erkännas och verkställas i de andra konventionsstaterna i enlighet med bestämmelserna i denna konvention.

Om det i en konvention som reglerar ett särskilt område och som har tillträtts såväl av ursprungsstaten som av den stat som ansökan riktas till, anges förutsättningar för erkännande eller verkställighet av domar, skall dessa förutsättningar gälla. Bestämmelserna i denna konvention om förfarandet vid erkännande och verkställighet kan dock alltid tillämpas.

Artikel 26

Artikel 59 i 1968 års konvention skall kompletteras med följande stycke:

”En konventionsstat får dock inte i förhållande till en tredje stat förplikta sig att inte erkänna en dom som har meddelats i en annan konventionsstat av en domstol som har grundat sin behörighet på att svaranden har egendom i den staten eller att käranden har erhållit kvarstad eller liknande säkerhetsåtgärd i egendom som finns där, om

1. talan avser äganderätt till egendomen eller rätt att inneha denna, syftar till att erhålla rätt att förfoga över den, eller avser annan tvist som har samband med egendomen, eller
2. egendomen utgör säkerhet för den fordran som är föremål för rättegången.”

Artikel 27

Artikel 60 i års konvention skall ersättas med följande:

”Artikel 60

Denna konvention är tillämplig inom konventionsstaternas europeiska territorium, inklusive Grönland, och de franska utomeuropeiska departementen och territorierna samt Mayotte.

Konungariket Nederländerna kan, vid undertecknandet eller ratificeringen av denna konvention eller vid varje senare tidpunkt, genom underrättelse till generalsekreteraren vid Europeiska gemenskapernas råd förklara att denna konvention skall tillämpas i Nederländska Antillerna. Om en sådan förklaring inte avges skall förfaranden som äger rum inom Nederländernas

europeiska territorium till följd av kassationsbesvär mot domar som meddelats av domstolar i Nederländska Antillerna betraktas som förfaranden vid dessa domstolar.

Trots bestämmelserna i första stycket skall denna konvention inte tillämpas

1. på Färöarna, om inte Konungariket Danmark avger förklaring om motsatsen,
2. inom sådana europeiska territorier som ligger utanför Förenade kungariket men vilkas utrikesförbindelser handhas av denna stat, om inte Förenade kungariket beträffande ett sådant territorium avger förklaring om motsatsen.

Sådana förklaringar kan avges vid varje tidpunkt genom underrättelse till generalsekreteraren vid Europeiska gemenskapernas råd.

Förfaranden i Förenade kungariket som avser överklagande av domar, som har meddelats av domstolar inom något sådant territorium som avses i tredje stycket punkt 2 skall betraktas som förfaranden vid dessa domstolar.

De mål som i Konungariket Danmark provas enligt Lov for Færøerne om rettens pleje skall betraktas som mål vid Färöarnas domstolar.”

Artikel 28

Artikel 64 c i 1968 års konvention skall ersättas med följande:

- c) förklaringar som mottas enligt artikel 60,”.

AVDELNING III

Anpassning av det protokoll som bilagts 1968 års konvention

Artikel 29

Protokollet som bilagts 1968 års konvention skall kompletteras med följande artiklar:

”Artikel Va

I mål om underhållsskyldighet avses med uttrycket domstol också de danska administrativa myndigheterna.

Artikel Vb

I tvist mellan befälhavare och någon i besättningen på ett havsgående fartyg som är registrerat i Danmark eller Irland om lön eller andra anställningsvillkor, skall domstol i annan konventionsstat undersöka om den diplomatiska eller konsulära tjänsteman som är ansvarig för fartyget har blivit underrättad om tvisten. Domstolen skall låta avgörandet av målet anstå så länge underrättelse inte har skett. Den skall självant

förklara sig obehörig om tjänstemannen, vederbörligen underrättad, har utövat sina befogenheter i saken enligt en konsulär konvention eller, i avsaknad av en sådan konvention, inom den utsatta tiden har gjort invändning om domstolens behörighet i tvisten.

Artikel Vc

När artiklarna 52 och 53 i denna konvention i enlighet med artikel 69.5 i konventionen om europeiska patent för den gemensamma marknaden, undertecknad i Luxemburg den 15 december 1975, tillämpas på bestämmelserna som rör *residence* i den engelska texten till den konventionen anses uttrycket *residence* i den texten ha samma innebörd som uttrycket *hemvist* i de ovannämnda artiklarna 52 och 53.

Artikel Vd

Med förbehåll för den behörighet som det europeiska patentverket har enligt den europeiska patentkonventionen, undertecknad i München den 5 oktober 1973, skall domstolarna i varje konventionsstat, oberoende av hemvist, ha exklusiv behörighet vid talan som angår registreringen eller giltigheten av ett europeiskt patent som har meddelats för den staten och som inte är ett gemenskapspatent enligt artikel 86 i konventionen om europeiska patent för den gemensamma marknaden, undertecknad i Luxemburg den 15 december 1975."

AVDELNING IV

Anpassning av 1971 års protokoll

Artikel 30

Artikel 1 i 1971 års protokoll skall kompletteras med följande stycke:

"Europeiska gemenskapernas domstol är även behörig att tolka konventionen om Konungariket Danmarks, Irlands och Förenade konungarikets Storbritannien och Nordirland tillträde till konventionen den 27 september 1968 samt till detta protokoll."

Artikel 31

Artikel 2.1 i 1971 års protokoll skall ersättas med följande:

— i Belgien: Cour de cassation — Hof van Cassatie och Conseil d'État — Raad van State,

— i Danmark: højesteret,

— i Förbundsrepubliken Tyskland: die obersten Gerichtshöfe des Bundes,

— i Frankrike: Cour de cassation och Conseil d'État,

— i Irland: Supreme Court,

— i Italien: Corte suprema di cassazione,

— i Luxemburg: Cour supérieure de justice i dess sammansättning som Cour de Cassation,

— i Nederländerna: Hoge Raad,

— i Förenade kungariket: House of Lords och de domstolar till vilka ansökningar enligt artikel 37 andra stycket eller artikel 41 i konventionen har gjorts."

Artikel 32

Artikel 6 i 1971 års protokoll skall ersättas med följande:

"Artikel 6

Detta protokoll är tillämpligt inom konventionsstaternas europeiska territorium, inklusive Grönland, och de franska utomeuropeiska departementen och territorierna samt Mayotte.

Konungariket Nederländerna kan, vid undertecknandet eller ratificeringen av detta protokoll eller vid varje senare tidpunkt, genom underrättelse till generalsekretären vid Europeiska gemenskapernas råd förklara att detta protokoll skall tillämpas i Nederländska Antillerna.

Trots bestämmelserna i första stycket skall detta protokoll inte tillämpas

1. på Färöarna, om inte Konungariket Danmark avger förklaring om motsatsen,
2. inom sådana europeiska territorier som ligger utanför Förenade kungariket men vilkas utrikesförbindelser handhas av denna stat, om inte Förenade kungariket beträffande ett sådant territorium avger förklaring om motsatsen.

Sådana förklaringar kan avges vid varje tidpunkt genom underrättelse till generalsekretären vid Europeiska gemenskapernas råd."

Artikel 33

Artikel 10 d i 1971 års protokoll skall ersättas med följande:

"d) förklaringar som har inkommit enligt artikel 6."

AVDELNING V

Övergångsbestämmelser

Artikel 34

1. 1968 års konvention och 1971 års protokoll, i deras lydelse enligt denna konvention skall tillämpas endast på rättsliga förfaranden som har inletts och på officiella handlingar (actes authentiques) som har upprättats eller registrerats efter denna konventions ikraftträdande i ursprungsstaten och, i fråga om erkännande eller verkställighet av en dom eller en officiell handling, i den stat som ansökan riktar sig till.

2. I relationerna mellan de sex stater som ingick 1968 års konvention skall domar som meddelats efter denna konventions ikraftträdande i mål och ärenden som har anhängiggjorts före den dagen dock erkännas och verkställas enligt bestämmelserna i avdelning III i 1968 års konvention i dess lydelse enligt denna konvention.

3. Därutöver gäller, i relationerna mellan de sex stater som ingick 1968 års konvention och de tre stater som nämns i artikel 1 i den här konventionen, liksom i relationerna mellan dessa tre stater, att domar som meddelats efter denna konventions ikraftträdande mellan ursprungsstaten och den stat som ansökan riktar sig till, i mål och ärenden som har anhängiggjorts före den dagen, skall erkännas och verkställas enligt bestämmelserna i avdelning III i 1968 års konvention i dess lydelse enligt denna konvention, om behörigheten har grundats på bestämmelser som överensstämmer antingen med bestämmelserna i den ändrade avdelning II eller med bestämmelserna i en konvention som gällde mellan ursprungsstaten och den stat som ansökan riktar sig till vid tiden för målets eller ärendets anhängiggörande.

Artikel 35

Om parterna i en avtalstvist före denna konventions ikraftträdande skriftligen har kommit överens om att den på avtalet tillämpliga lagen skall vara irländsk lag eller lagen i en del av Förenade kungariket, skall domstolarna i Irland och den delen av Förenade kungariket behålla sin behörighet att pröva tvisten.

Artikel 36

Under en tid av tre år räknat från ikraftträdandet av 1968 års konvention för respektive Danmark och Irland, skall i sjörättsmål behörigheten i dessa stater bestämmas inte endast enligt bestämmelserna i den konventionen utan även enligt de nedan i punkterna 1 till 6 angivna bestämmelserna. Dessa bestämmelser upphör dock att gälla för ifrågavarande stat när den internationella konventionen om kvarstad och liknande säkerhetsåtgärder

(arrest) i havsgående fartyg, som undertecknades i Bryssel den 10 maj 1952, träder i kraft i förhållande till den staten.

1. Mot den som har hemvist i en konventionsstat kan i fråga om sjöfordringar talan väckas vid domstolarna i en av de ovan nämnda staterna om det fartyg som fordran hänför sig till, eller annat av honom ägt fartyg, har blivit föremål för kvarstad eller liknande säkerhetsåtgärd (arrest) vid ett rättsligt förfarande inom den senare statens territorium för att säkerställa kravet, eller kunde ha blivit föremål för sådan säkerhetsåtgärd om inte borgen eller annan säkerhet hade ställts, och
 - a) kändan har hemvist i denna stat, eller
 - b) fordringen har uppkommit i denna stat, eller
 - c) fordringen har uppkommit under den resa vid vilken säkerhetsåtgärden har eller kunde ha vidtagits, eller
 - d) fordringen grundar sig på en sammanstötning eller skada orsakad av ett fartyg på ett annat eller på gods eller personer ombord på något av fartygen, som beror antingen på verkställd eller underlåten manöver eller underlåtenhet att iakttaga gällande föreskrifter, eller
 - e) fordringen avser bärgning, eller,
 - f) panträtt på grund av inteckning eller annan på avtal grundad panträtt till säkerhet för fordringen gäller i det fartyg som är föremål för kvarstad eller liknande säkerhetsåtgärd (arrest).
2. Kvarstad eller liknande säkerhetsåtgärd (arrest) kan erhållas såväl i det fartyg som sjöfordringen hänför sig till som i annat fartyg ägt av den person som vid tiden för fordringens uppkomst var ägare till det förstnämnda fartyget. I fråga om sådana fordringar som anges i punkt 5 o, p eller q i denna artikel får dock endast det fartyg som fordringen hänför sig till tas i anspråk.
3. Fartyg skall anses tillhöra samma ägare när alla andelar däri ägs av samma person eller personer.
4. Om, vid skeppslega (demise charter), befaktaren ensam är ansvarig för en sjöfordran som hänför sig till fartyget, kan kvarstad eller liknande säkerhetsåtgärd (arrest) erhållas för fordringen i detta fartyg eller i annat fartyg som ägs av befaktaren men inte i något annat fartyg som tillhör ägaren. Denna bestämmelse gäller även i andra fall då någon annan än ett fartygs ägare är ansvarig för en sjöfordran.
5. Uttrycket sjöfordran innebär en fordran som stöder sig på en eller flera av följande grunder
 - a) skada orsakad av ett fartyg genom sammanstötning eller på annat sätt,

- b) dödsfall eller personskada som orsakats av ett fartyg eller som inträffat i samband med driften av ett fartyg,
 - c) bärgning,
 - d) avtal som rör fartygs användning eller förhyrning på grundval av certeparti eller annat,
 - e) avtal som rör transport av gods med ett fartyg på grundval av certeparti, konossement eller annat,
 - f) förlust av eller skada på gods inklusive resgods under transport med fartyg,
 - g) gemensamt haveri,
 - h) bodmeri,
 - i) bogsering,
 - j) lotsning,
 - k) leverans av varor eller materiel för fartygs drift eller underhåll, oberoende av leveransorten,
 - l) byggnad eller reparation av eller utrustning till ett fartyg eller kostnader för dockning,
 - m) befälhavares, befäls eller besättnings löner,
 - n) befälhavares utlägg, inklusive utlägg som gjorts av avlastare, befraktare eller agenter för fartygets eller dess ägares räkning,
 - o) tvist om äganderätten till ett fartyg,
 - p) tvist mellan delägare till ett fartyg om äganderätten eller besittningen till fartyget eller driften av eller intäkterna från detta,
 - q) panträtt på grund av inteckning eller annan på avtal grundad panträtt i fartyg.
6. I Danmark skall, i fråga om sjöfordringar som behandlas i punkt 5 o och p i denna artikel, uttrycket arrest anses omfatta också *förbud* när detta, enligt paragraferna 646 till 653 i lov om rettens pleje, är det enda tillåtna förfarandet i fråga om sådan fordran.

AVDELNING VI

Slutbestämmelser

Artikel 37

Generalsekreteraren vid Europeiska gemenskapernas råd skall till regeringarna i Konungariket Danmark, Irland och Förenade konungariket Storbritannien och Nordir-

land överlämna en bestyckt kopia av 1968 års konvention och 1971 års protokoll på franska, italienska, nederländska och tyska språken.

De på danska, engelska och iriska språken avfattade texterna till 1968 års konvention och 1971 års protokoll bifogas denna konvention. De på danska, engelska och iriska språken avfattade texterna äger lika giltighet som originaltexterna till 1968 års konvention och 1971 års protokoll.

Artikel 38

Denna konvention skall ratificeras av signatärstaterna. Ratifikationsinstrumenten skall deponeras hos generalsekreteraren vid Europeiska gemenskapernas råd.

Artikel 39

Denna konvention träder i kraft, mellan de stater som har ratificerat den, den första dagen i den tredje månaden efter det att det sista ratifikationsinstrumentet har deponerats av gemenskapens ursprungliga medlemsstater och en ny medlemsstat.

Den skall träda i kraft för varje ny medlemsstat som ratificerar den, den första dagen i den tredje månaden efter det att denna stat har deponerat sitt ratifikationsinstrument.

Artikel 40

Generalsekreteraren vid Europeiska gemenskapernas råd skall underrätta signatärstaterna om

- a) deponeringen av varje ratifikationsinstrument,
- b) dagen för konventionens ikraftträdande för konventionsstaterna.

Artikel 41

Denna konvention, som har upprättats i ett enda exemplar på danska, engelska, franska, iriska, italienska, nederländska och tyska språken, vilka sju texter alla äger lika giltighet, skall deponeras i arkivet hos generalsekretariatet vid Europeiska gemenskapernas råd. Generalsekreteraren skall överlämna en bestyckt kopia till regeringen i varje signatärstat.

Till bevis på detta har undertecknade befullmäktigade ombud underskrivit denna konvention.

Som skedde i Luxemburg den nionde oktober nittonhundrasjuttioåtta.

Gemensam förklaring

OMBUDEN FÖR REGERINGARNA I EUROPEISKA EKONOMISKA GEMENSKAPENS MEDLEMS-
STATER, FÖRSAMLADE I RÅDET,

som önskar försäkra sig om att enhetligheten beträffande domstols behörighet, i den anda som
genomsyrar konventionen den 27 september 1968, även i möjligaste mån förverkligas i fråga om
sjöfart,

som beaktar att den internationella konventionen om kvarstad och liknande säkerhetsåtgärder
(arrest) i havsgående fartyg, vilken undertecknades i Bryssel den 10 maj 1952, innehåller
bestämmelser om domstols behörighet,

som beaktar att inte alla medlemsstater har tillträtt denna konvention,

uttrycker en önskan om att de medlemsstater som är kuststater och som ännu inte har tillträtt
konventionen av den 10 maj 1952 skall ratificera den eller ansluta sig till den så snart som
möjligt.

Som skedde i Luxemburg den nionde oktober nittonhundrasjuttioåtta.

KONVENTION

om Hellenska republikens tillträde till konventionen om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område, samt till protokollet om domstolens tolkning av denna konvention, med den anpassning som har gjorts i dessa genom konventionen om Konungariket Danmarks, Irlands och Förenade konungarikets Storbritannien och Nordirland tillträde

INGRESS

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA I FÖRDRAGET OM UPPRÄTTANDET AV EUROPEISKA EKONOMISKA GEMENSKAPEN,

SOM BEAKTAR att Hellenska republiken genom att bli medlem av gemenskapen har förbundit sig att ansluta sig till konventionen om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område, samt till protokollet om domstolens tolkning av denna konvention, med den anpassning som har gjorts i dessa genom konventionen om Konungariket Danmarks, Irlands och Förenade konungarikets Storbritannien och Nordirland anslutning, och att därför inleda förhandlingar med medlemsstaterna i gemenskapen för att göra nödvändig anpassning i dem,

HAR BESLUTAT att ingå denna konvention och har för detta ändamål som befullmäktigade ombud utsett:

HANS MAJESTÄT BELGARNAS KONUNG:

Jean GOL,
vice premiärminister, justitieminister och minister för institutionella reformer;

HENNES MAJESTÄT DROTTNINGEN AV DANMARK:

Erik NINN-HANSEN,
justitieminister;

FÖRBUNDSREPUBLIKEN TYSKLANDS PRESIDENT:

Hans Arnold ENGELHARD,
förbundsjustitieminister;
Dr Günther KNACKSTEDT,
Förbundsrepubliken Tysklands ambassadör i Luxemburg;

HELLENSKA REPUBLIKENS PRESIDENT:

Georges-Alexandre MANGAKIS,
justitieminister;

FRANSKA REPUBLIKENS PRESIDENT:

Robert BADINTER,
storsigillbevarare, justitieminister;

IRLANDS PRESIDENT:

Seán DOHERTY,
justitieminister;

ITALIENSKA REPUBLIKENS PRESIDENT:

Clelio DARIDA,
justitieminister;

HANS KUNGLIGA HÖGHET STORHERTIGEN AV LUXEMBURG:

Colette FLESCHE,
vice ministerpresident, justitieminister;

HENNES MAJESTÄT DROTTNINGEN AV NEDERLÄNDERNA:

J. de RUITER,
justitieminister;

HENNES MAJESTÄT DROTTNINGEN AV FÖRENADE KONUNGARIKET STORBRITANNIEN OCH NORDIRLAND:

Peter Lovat FRASER, Esquire,
biträdande justitiekansler för Skottland, Justitiekanslersämbetet för Skottland;

SOM, efter att ha utväxlat sina fullmakter och funnit dem vara i god och behörig form,

HAR ENATS OM FÖLJANDE.

AVDELNING I

Allmänna bestämmelser

Artikel 1

1. Hellenska republiken ansluter sig till konventionen om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område, undertecknad i Bryssel den 27 september 1968, nedan kallad "1968 års konvention", och till protokollet om domstolens tolkning av denna konvention, undertecknat i Luxemburg den 3 juni 1971, nedan kallat "1971 års protokoll", så som de föreligger efter all den anpassning som gjorts i dessa genom konventionen om Konungariket Danmarks, Irlands och Förenade konungarikets Storbritannien och Nordirland tillträde till konventionen om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område samt till protokollet om domstolens tolkning av denna konvention, som undertecknades i Luxemburg den 9 oktober 1978, nedan kallat "1978 års konvention".

2. Hellenska republikens anslutning skall framför allt omfatta artikel 25.2 och artiklarna 35 och 36 i 1978 års konvention.

Artikel 2

Den anpassning som genom denna konvention har gjorts av 1968 års konvention och av 1971 års protokoll, i deras lydelse enligt 1978 års konvention, anges i avdelning II-IV.

AVDELNING II

Anpassning av 1968 års konvention

Artikel 3

I artikel 3 andra stycket i 1968 års konvention, ändrad genom artikel 4 i 1978 års konvention, skall följande strecksats införas mellan tredje och fjärde strecksatsen:

"— i Grekland: artikel 40 i civilprocesslagen (Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας)".

Artikel 4

I artikel 32 första stycket i 1968 års konvention, ändrad genom artikel 16 i 1978 års konvention, skall följande strecksats införas mellan tredje och fjärde strecksatsen:

"— i Grekland, vid μονομελές πρωτοδικείο".

Artikel 5

1. I artikel 37 första stycket i 1968 års konvention, ändrad genom artikel 17 i 1978 års konvention, skall följande strecksats införas mellan tredje och fjärde strecksatsen:

"— i Grekland, vid εφετείο".

2. I artikel 37 andra stycket i 1968 års konvention, ändrad genom artikel 17 i 1978 års konvention, skall första strecksatsen ersättas med följande:

"— i Belgien, Grekland, Frankrike, Italien, Luxemburg och Nederländerna genom kassationsbesvär".

Artikel 6

I artikel 40 första stycket i 1968 års konvention, ändrad genom artikel 19 i 1978 års konvention, skall följande strecksats införas mellan tredje och fjärde strecksatsen:

"— i Grekland, vid εφετείο".

Artikel 7

I artikel 41 i 1968 års konvention, ändrad genom artikel 20 i 1978 års konvention, skall första strecksatsen ersättas med följande:

"— i Belgien, Grekland, Frankrike, Italien, Luxemburg och Nederländerna genom kassationsbesvär".

Artikel 8

Artikel 55 i 1968 års konvention, ändrad genom artikel 24 i 1978 års konvention, skall kompletteras med följande tillägg, vilka skall införas i kronologisk ordning i förteckningen över konventioner:

”— konventionen mellan Konungariket Grekland och Förbundsrepubliken Tyskland om ömsesidigt erkännande och verkställighet av domar, förlikningar och officiella handlingar på privaträttens område, undertecknad i Aten den 4 november 1961”.

AVDELNING III

Anpassning av det protokoll som bilagts 1968 års konvention

Artikel 9

Artikel Vb, som har lagts till i det protokoll som har bilagts 1968 års konvention genom artikel 29 i 1978 års konvention, skall i den första meningen kompletteras genom införande av ett komma och ordet ”Grekland” efter ordet ”Danmark”.

AVDELNING IV

Anpassning av 1971 års protokoll

Artikel 10

I artikel 1 i 1971 års protokoll, ändrad genom artikel 30 i 1978 års konvention, skall följande stycke läggas till:

”Europeiska gemenskapernas domstol är även behörig att tolka konventionen om Hellenska republikens tillträde till konventionen den 27 september 1968 samt till detta protokoll, så som de har anpassats genom 1978 års konvention.

Artikel 11

I artikel 2.1 i 1971 års protokoll, ändrad genom artikel 31 i 1978 års konvention, skall följande strecksats införas mellan tredje och fjärde strecksatsen:

”— i Grekland: *οι ανωτάτα δικαστήρια*”.

AVDELNING V

Övergångsbestämmelser

Artikel 12

1. 1968 års konvention och 1971 års protokoll, i deras lydelse enligt 1978 års konvention och denna konvention, skall tillämpas endast på rättsliga förfaranden som har inletts och på officiella handlingar (*actes authentiques*) som har upprättats eller registrerats efter denna konventions ikraftträdande i ursprungsstaten och, i fråga om erkännande eller verkställighet av en dom eller en officiell handling, i den stat som ansökan riktar sig till.

2. Domar som har meddelats efter denna konventions ikraftträdande mellan ursprungsstaten och den stat som ansökan riktar sig till, i mål och ärenden som har anhängiggjorts före den dagen, skall dock erkännas och verkställas i den stat som ansökan riktar sig till enligt bestämmelserna i avdelning III i 1968 års konvention, i dess lydelse enligt 1978 års konvention och denna konvention, om behörigheten har grundats på bestämmelser som överensstämmer antingen med bestämmelserna i den ändrade avdelning II, i 1968 års konvention, eller med bestämmelserna i en konvention som gällde mellan ursprungsstaten och den stat som ansökan riktar sig till vid tiden för målets eller ärendets anhängiggörande.

AVDELNING VI

Slutbestämmelser

Artikel 13

Generalsekreteraren för Europeiska gemenskapernas råd skall till Hellenska republikens regering översända en bestyrkt kopia av 1968 års konvention, 1971 års protokoll och 1978 års konvention på danska, engelska, franska, iriska, italienska, nederländska och tyska språken.

De texter till 1968 års konvention, 1971 års protokoll och 1978 års konvention, som har upprättats på grekiska språket, finns bilagda denna konvention. De texter som har upprättats på grekiska språket äger lika giltighet som de andra texterna till 1968 års konvention, 1971 års protokoll och 1978 års konvention.

Artikel 14

Denna konvention skall ratificeras av signatärstaterna. Ratifikationsinstrumenten skall deponeras hos generalsekreteraren för Europeiska gemenskapernas råd.

Artikel 15

Mellan de stater som har ratificerat denna konvention träder den i kraft den första dagen i den tredje månaden efter det att det sista ratifikationsinstrumentet har deponerats av Helleniska republiken och de stater som har satt 1978 års konvention i kraft i enlighet med artikel 39 i den konventionen.

För varje medlemsstat som ratificerar den därefter träder den i kraft den första dagen i den tredje månaden efter det att dess ratifikationsinstrument har deponerats.

Artikel 16

Generalsekreteraren vid Europeiska gemenskapernas råd skall underrätta signatärstaterna om

a) deponeringen av varje ratifikationsinstrument,

b) dagen för konventionens ikraftträdande för konventionsstaterna.

Artikel 17

Denna konvention, som har upprättats i ett enda exemplar på danska, engelska, franska, grekiska, iriska, italienska, nederländska och tyska språken, vilka åtta texter alla äger lika giltighet, skall deponeras i arkiven hos generalsekretariatet vid Europeiska gemenskapernas råd. Generalsekreteraren skall överlämna en bestyrkt kopia till regeringen i varje signatärstat.

Till bevis på detta har undertecknade befullmäktigade ombud underskrivit denna konvention.

Som skedde i Luxemburg den tjugofemte oktober nittonhundraåttiotvå.

KONVENTION

om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område

(undertecknad den 27 september 1968⁽¹⁾)

INGRESS

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA I FÖRDRAGET OM UPPRÄTTANDET AV EUROPEISKA EKONOMISKA GEMENSKAPEN,

som önskar genomföra bestämmelserna i artikel 220 i nämnda fördrag, enligt vilken de skall säkerställa förenkling av formaliteter för ömsesidigt erkännande och verkställighet av rättsliga avgöranden,

som är angelägna om att i gemenskapen stärka det rättsliga skyddet för personer som är etablerade där,

som beaktar att det för detta ändamål är nödvändigt att fastställa den internationella behörigheten för deras domstolar, att underlätta erkännande och tillskapa ett snabbt förfarande för att säkerställa verkställighet av domar, officiella handlingar (actes authentiques) och inför domstol ingångna förlikningar,

har beslutat att ingå denna konvention och har för detta ändamål som befullmäktigade ombud utsett:

HANS MAJESTÄT BELGARNAS KONUNG:

Pierre HARMEL, utrikesminister,

FÖRBUNDSREPUBLICEN TYSKLANDS PRESIDENT:

Willy BRANDT, ställförträdande förbundskansler, utrikesminister,

FRANSKA REPUBLIKENS PRESIDENT:

Michel DEBRÉ, utrikesminister,

ITALIENSKA REPUBLIKENS PRESIDENT:

Giuseppe MEDICI, utrikesminister,

HANS KUNGLIGA HÖGHET STORHERTIGEN AV LUXEMBURG:

Pierre GRÉGOIRE, utrikesminister,

HENNES MAJESTÄT DROTTNINGEN AV NEDERLÄNDERNA:

J.M.A.H. LUNS, utrikesminister,

SOM, FÖRSAMLADE I RÅDET,

sedan de utväxlat sina fullmakter och funnit dem vara i god och behörig form,

HAR ENATS OM FÖLJANDE.

⁽¹⁾ När konventionen om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område, åtföljd av sitt protokoll och sin gemensamma förklaring, undertecknade i Bryssel den 27 september 1968, har ratificerats av alla medlemsstater, skall de i enlighet med artikel 62 i konventionen träda i kraft den 1 februari 1973.

AVDELNING I

TILLÄMPNINGSOMRÅDE

Artikel 1

Denna konvention är tillämplig på privaträttens område, oberoende av vilket slag av domstol det är fråga om.

Konventionen är inte tillämplig på

1. fysiska personers rättsliga status, rättskapacitet eller rättshandlingsförmåga, makars förmögensförhållanden, arv och testamente,
2. konkurs, ackord och liknande förfaranden,
3. social trygghet,
4. skiljeförfarande.

AVDELNING II

DOMSTOLS BEHÖRIGHET

Avsnitt 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 2

Om inte annat föreskrivs i denna konvention, skall talan mot den som har hemvist i en konventionsstat väckas vid domstol i den staten, oberoende av i vilken stat han har medborgarskap.

För den som inte är medborgare i den stat där han har hemvist gäller samma bestämmelser om domstols behörighet som för statens egna medborgare.

Artikel 3

Talan mot den som har hemvist i en konventionsstat får väckas vid domstol i en annan konventionsstat endast med stöd av bestämmelserna i avsnitt 2 till 6 i denna avdelning.

Särskilt följande bestämmelser får inte tillämpas mot en sådan person:

- i Belgien: artikel 15 i civillagen (Code civil — Burgerlijk Wetboek) och bestämmelserna i artiklarna 52, 52a och 53 i lagen om behörighet av den 25 mars 1876,
- i Förbundsrepubliken Tyskland: § 23 i civilprocesslagen (Zivilprozessordnung),
- i Frankrike: artiklarna 14 och 15 i civillagen (Code civil),

— i Italien: artiklarna 2 och 4, nr 1 och 2 i civilprocesslagen (Codice di procedura civile),

— i Luxemburg: artiklarna 14 och 15 i civillagen (Code civil),

— i Nederländerna: artikel 126, tredje stycket och artikel 127 i civilprocesslagen (Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering).

Artikel 4

Om svaranden inte har hemvist i någon konventionsstat bestäms domstolarnas behörighet i varje konventionsstat i enlighet med den statens lag, om inte annat följer av bestämmelserna i artikel 16.

Mot en sådan svarande kan den som har hemvist i en konventionsstat, oberoende av medborgarskap, på samma sätt som statens egna medborgare, åberopa de bestämmelser om domstols behörighet som gäller där och särskilt de bestämmelser som anges i artikel 3, andra stycket.

Avsnitt 2

Särskilda behörighetsregler

Artikel 5

Talan mot den som har hemvist i en konventionsstat kan väckas i en annan konventionsstat

1. om talan avser avtal, vid domstolen i den ort där den förpliktelse som talan avser har uppfyllts eller skall uppfyllas,
2. om talan avser underhållsskyldighet, vid domstolen i den ort där den underhållsberättigade har sin hemvist eller vanliga vistelseort eller, om talan har samband med frågan om någons rättsliga status, vid den domstol som enligt sin egen lag är behörig att pröva denna fråga, såvida inte behörigheten endast grundar sig på den ena partens medborgarskap,
3. om talan avser skadestånd utanför avtalsförhållanden, vid domstolen i den ort där skadan inträffade,
4. om talan avser enskilt anspråk i anledning av brott, vid den domstol där brottmålet är anhängigt, i den mån domstolen enligt sin lag är behörig att pröva enskilda anspråk,
5. i fråga om tvist som hänför sig till verksamheten vid en filial, agentur eller annan etablering, vid domstolen i den ort där denna är belägen.

Artikel 6

Talan mot den som har hemvist i en konventionsstat kan även väckas

1. om han är en av flera svarande, vid domstol där någon av svarandena har hemvist,
2. om talan avser återgångskrav eller annat liknande, vid den domstol där det ursprungliga käromålet är anhängigt, såvida inte detta har väckts endast för att få talan mot tredje man prövad vid annan domstol än den som annars skulle ha varit behörig att pröva talan mot honom,
3. vid genkärsmål som grundar sig på samma avtal eller omständigheter som huvudkärålet, vid den domstol där huvudkärålet är anhängigt.

Avsnitt 3

Behörighet vid försäkringstvister

Artikel 7

För försäkringstvister gäller i fråga om domstols behörighet — utöver föreskrifterna i artikel 4 och artikel 5.5 — bestämmelserna i detta avsnitt.

Artikel 8

Talan mot en försäkringsgivare som har hemvist i en konventionsstat kan väckas vid domstolarna i den staten, eller, i en annan konventionsstat, vid domstolen i den ort där försäkringstagaren har hemvist, eller, om flera försäkringsgivare är svarande, vid domstolarna i den konventionsstat där någon av dem har hemvist.

Om lagen vid den domstolen där målet är anhängigt föreskriver sådan behörighet, kan talan mot en försäkringsgivare väckas även i en annan konventionsstat än den där försäkringsgivaren har hemvist, inför domstolen i den domkrets där den förmedlare, som har medverkat till att försäkringsavtalet har ingåtts, har hemvist, förutsatt att hemvistet omnämns i försäkringsbrevet eller försäkringserbjudandet.

En försäkringsgivare som inte har hemvist i någon konventionsstat men som har en filial eller agentur i en sådan stat skall i fråga om tvister som hänför sig till verksamheten vid filialen eller agenturen anses ha hemvist i den staten.

Artikel 9

Beträffande ansvarsförsäkring eller försäkring av fast egendom kan talan mot försäkringsgivaren också väckas vid domstolen i den ort där skadan inträffade. Detsamma gäller om både lös och fast egendom omfattas av samma försäkringsavtal och har skadats genom samma händelse.

Artikel 10

I fråga om ansvarsförsäkring kan, om lagen i domstolsstaten tillåter det, talan mot försäkringsgivaren vidare väckas vid den domstol där den skadelidande har väckt talan mot den försäkrade.

Bestämmelserna i artiklarna 7, 8 och 9 gäller om den skadelidande väcker talan direkt mot försäkringsgivaren, om sådan direkt talan är tillåten.

Om den lag som är tillämplig på sådan direkt talan tillåter att talan mot försäkringstagaren eller den försäkrade får prövas i samma rättegång, är samma domstol behörig i förhållande till dessa personer.

Artikel 11

Med undantag av de fall som avses i artikel 10 tredje stycket, får en försäkringsgivare väcka talan endast vid domstolarna i den konventionsstat där svaranden har hemvist, vare sig denne är försäkringstagare, försäkrad eller förmånstagare.

Bestämmelserna i detta avsnitt inskränker inte rätten att väcka genkärsmål vid den domstol där huvudkärålet, enligt bestämmelserna i detta avsnitt, är anhängigt.

Artikel 12

Avvikelser från bestämmelserna i detta avsnitt i ett avtal om domstols behörighet gäller endast om avtalet

1. har ingåtts efter tvistens uppkomst, eller
2. ger försäkringstagaren, den försäkrade eller en förmånstagare rätt att väcka talan vid andra domstolar än dem som anges i detta avsnitt, eller
3. har ingåtts mellan en försäkringstagare och en försäkringsgivare, vilka har hemvist i samma konventionsstat, och avtalet innebär att domstolarna i den staten skall vara behöriga även om skaden skulle inträffa utomland, såvida inte ett sådant avtal strider mot lagen i den staten.

Avsnitt 4

Behörighet vid konsumenttvister

Artikel 13

Vid köp av varor där betalningen skall erläggas i särskilda poster eller lån som skall återbetalas i särskilda poster och är avsett att finansiera köp av varor gäller i fråga om behörighet bestämmelserna i detta avsnitt, om inte annat följer av bestämmelserna i artiklarna 4 och 5.5.

Artikel 14

Talan mot en säljare och en långivare som har hemvist i en konventionsstat får väckas antingen vid domstolarna i den staten eller vid domstolarna i den konventionsstat där köparen eller låntagaren har hemvist.

En säljares talan mot en köpare och en långivares mot en låntagare får endast väckas vid domstolarna i den stat där svaranden har hemvist.

Dessa bestämmelser inskränker inte rätten att väcka genkärsmål vid den domstol där huvudkärålet, enligt bestämmelserna i detta avsnitt, är anhängigt.

Artikel 15

Avvikelse från bestämmelserna i detta avsnitt i ett avtal om domstols behörighet gäller endast om avtalet

1. har ingåtts efter tvistens uppkomst, eller
2. ger köparen eller låntagaren rätt att väcka talan vid andra domstolar än den som anges i detta avsnitt, eller
3. har ingåtts mellan en köpare och en säljare eller mellan en låntagare och en långivare som har hemvist eller sin vanliga vistelseort i samma konventionsstat, och avtalet ger domstolarna i den staten behörighet, såvida inte ett sådant avtal strider mot lagen i den staten.

*Avsnitt 5***Exklusiv behörighet***Artikel 16*

Följande domstolar skall, oberoende av parternas hemvist, ha exklusiv behörighet

1. om talan avser sakrätt i fast egendom eller nyttjanderätt till fast egendom, domstolarna i den konventionsstat där egendomen är belägen,
2. om talan avser giltighet, ogiltighet eller upplösning av bolag eller andra juridiska personer eller beslut av deras organ, domstolarna i den konventionsstat där den juridiska personen har sitt säte,
3. om talan avser giltigheten av inskrivningar i offentliga register, domstolarna i den konventionsstat där registret förs,
4. om talan avser registrering eller giltighet av patent, varumärken, mönster och liknande rättigheter för vilka krävs deposition eller registrering, domstolarna i den konventionsstat där deposition eller registrering

har begärts eller har ägt rum eller – på grund av bestämmelserna i en internationell konvention – anses ha ägt rum,

5. om talan avser verkställighet av domar, domstolarna i den konventionsstat där domen har verkställts eller skall verkställas.

*Avsnitt 6***Avtal om domstols behörighet***Artikel 17*

Om parterna genom ett skriftligt avtal eller genom ett muntligt och skriftligen bekräftat avtal har utsett en domstol eller domstolarna i en konventionsstat att vara behöriga att avgöra en redan uppkommen tvist eller framtida tvister i anledning av ett bestämt rättsförhållande, och minst en av parterna har hemvist i en konventionsstat, skall endast den domstolen eller domstolarna i den staten vara behöriga.

Avtal om domstols behörighet skall inte ha någon verkan om de strider mot bestämmelserna i artiklarna 12 och 15, eller om de domstolar vars behörighet de utesluter har exklusiv behörighet enligt artikel 16.

Om ett avtal om domstols behörighet har träffats till förmån för endast en av parterna, behåller den parten sin rätt att väcka talan vid varje annan domstol som är behörig enligt denna konvention.

Artikel 18

Utöver den behörighet som en domstol i en konventionsstat har enligt andra bestämmelser i denna konvention, är domstolen behörig om svaranden går i svaromål inför denna. Detta gäller dock inte om svaranden gick i svaromål endast för att bestrida domstolens behörighet eller om en annan domstol har exklusiv behörighet enligt artikel 16.

*Avsnitt 7***Prövning av behörighetsfrågan och av frågan om målet kan tas upp***Artikel 19*

Om talan som väcks vid en domstol i en konventionsstat gäller en tvist som huvudsakligen rör en fråga som en domstol i en annan konventionsstat är exklusivt behörig att pröva enligt artikel 16, skall domstolen självant förklara sig obehörig.

Artikel 20

Om talan väcks vid en domstol i en konventionsstat mot en svarande som har hemvist i en annan konventionsstat, och svaranden inte går i svaromål, skall domstolen självmant förklara sig obehörig, såvida den inte är behörig enligt bestämmelserna i denna konvention.

Domstolen skall låta handläggningen av målet vila till dess att det har klarlagts att svaranden har haft möjlighet att få del av stämningsansökan i så god tid att han kunnat förbereda sitt svaromål eller att alla nödvändiga åtgärder för detta syfte har vidtagits.

I stället för bestämmelserna i föregående stycke gäller bestämmelserna i artikel 15 i Haagkonventionen den 15 november 1965 om delgivning i utlandet av handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur, om stämningsansökan eller underrättelse därom skall översändas till utlandet i enlighet med nämnda konvention.

*Avsnitt 8***Litispens och mål som har samband med varandra***Artikel 21*

Om talan väcks vid domstolar i olika konventionsstater rörande samma sak och målen gäller samma parter, skall varje domstol utom den vid vilken talan först väckts självmant avvisa talan till förmån för den domstolen.

Den domstol som skall avvisa talan får låta handläggningen av målet vila, om den andra domstolens behörighet bestrids.

Artikel 22

Om käromål som har samband med varandra är väckta vid domstolar i olika konventionsstater och målen prövas i första instans, får varje domstol utom den vid vilken talan först väckts låta handläggningen av målet vila.

Annan domstol än den vid vilken talan först väckts får också avvisa talan på begäran av en av parterna, om dess lag tillåter förening av mål som har samband med varandra och den domstol vid vilken talan först väckts är behörig att pröva båda käromålen.

Vid tillämpningen av denna artikel skall käromål anses ha samband med varandra om de är så förenade att en gemensam handläggning och dom är påkallad för att undvika att oförenliga domar meddelas som en följd av att käromålen prövas i olika rättegångar.

Artikel 23

Om flera domstolar är exklusivt behöriga, skall varje domstol utom den vid vilken talan först väckts förklara sig obehörig till förmån för den domstolen.

*Avsnitt 9***Interimistiska åtgärder, däribland säkerhetsåtgärder***Artikel 24*

Interimistiska åtgärder, däribland säkerhetsåtgärder, som kan vidtas enligt lagen i en konventionsstat, får begäras hos domstolarna i den staten, även om domstol i en annan konventionsstat är behörig att pröva målet i sak enligt denna konvention.

AVDELNING III**ERKÄNNANDE OCH VERKSTÄLLIGHET***Artikel 25*

I denna konvention förstås med dom varje avgörande som har meddelats av domstol i en konventionsstat oavsett dess rubricering, såsom dom, beslut eller förordnande om verkställighet, liksom domstolstjänstemans beslut i fråga om rättegångskostnader.

*Avsnitt 1***Erkännande***Artikel 26*

En dom som har meddelats i en konventionsstat skall erkännas i de andra konventionsstaterna utan att något särskilt förfarande behöver anlitas.

Om frågan om en dom skall erkännas eller inte är föremål för tvist, kan en part, som gör gällande att domen skall erkännas, genom att anlita det förfarande som föreskrivs i avsnitt 2 och 3 i denna avdelning, få fastställt att domen skall erkännas.

Om utgången av ett mål som handläggs vid en domstol i en konventionsstat är beroende av om en dom skall erkännas, är den domstolen behörig att pröva frågan om erkännande.

Artikel 27

En dom skall inte erkännas

1. om ett erkännande skulle strida mot grunderna för rättsordningen (ordre public) i den stat där domen görs gällande,

2. om en stämningsansökan inte har delgivits en utebliven svarande på rätt sätt och i så god tid att han har kunnat förbereda sitt svaromål,
3. om domen är oförenlig med en dom som har meddelats i en tvist mellan samma parter i den stat där domen görs gällande,
4. om domstolen i ursprungsstaten i sin dom har tagit ställning till en fråga om en fysisk persons rättsliga status, rättskapacitet eller rättshandlingsförmåga, makars förmögenhetsförhållanden, arv eller testamente i strid med en internationellt privaträttslig bestämmelse i den stat där domen görs gällande, såvida inte resultatet skulle ha blivit detsamma om domstolen hade tillämpat sistnämnda stats internationellt privaträttsliga bestämmelser.

Artikel 28

En dom skall vidare inte erkännas om den strider mot bestämmelserna i avsnitt 3, 4 och 5 i avdelning II, och inte heller i de fall som avses i artikel 59.

Vid den behörighetsprövning som åsyftas i föregående stycke är den domstol eller myndighet som prövar frågan om erkännande bunden av de faktiska omständigheter som domstolen i ursprungsstaten har grundat sin behörighet på.

Domstolens behörighet i ursprungsstaten får inte omprövas på andra grunder än som avses i första stycket; behörighetsreglerna omfattas inte av de i artikel 27.1 åsyftade grunderna för rättsordningen.

Artikel 29

En utländsk dom får aldrig omprövas i sak.

Artikel 30

Om det vid domstol i en konventionsstat görs gällande att en dom som har meddelats i en annan konventionsstat skall erkännas, får domstolen låta handläggningen av målet vila om ändring i domen har sökts genom anlitande av ordinära rättsmedel.

Avsnitt 2

Verkställighet

Artikel 31

En dom som har meddelats i en konventionsstat och som där verkställbar i den staten skall verkställas i en annan konventionsstat sedan domen, på ansökan av part, har förklarats vara verkställbar där.

Artikel 32

Ansökan skall göras

- i Belgien, vid tribunal de première instance eller rechtbank van eerste aanleg,
- i Förbundsrepubliken Tyskland, hos ordföranden i en avdelning av Landgericht,
- i Frankrike, hos ordföranden i tribunal de grande instance,
- i Italien, vid corte d'appello,
- i Luxemburg, hos ordföranden i tribunal d'arrondissement,
- i Nederländerna, hos ordföranden i arrondissementsrechtbank.

Den lokala behörigheten skall bestämmas efter motpartens hemvist. Om denne inte har hemvist i den stat där verkställighet begärs, skall behörigheten bestämmas efter den plats där verkställighet skall ske.

Artikel 33

Förfarandet vid ansökan om verkställighet regleras av lagen i den stat där verkställighet begärs.

Sökanden skall uppge en delgivningsadress inom den domstols domkrets där ansökningen görs.

Om lagen i den staten inte föreskriver att en sådan adress skall anges, skall sökanden i stället utse ett ombud i saken.

De handlingar som anges i artiklarna 46 och 47 skall bifogas ansökan.

Artikel 34

Den domstol som prövar ansökningen skall avgöra frågan snarast; i detta skede av förfarandet skall motparten inte ges tillfälle att yttra sig över ansökan.

Ansökningen får avslås endast på någon av de i artiklarna 27 och 28 angivna grunderna.

Den utländska domen får aldrig omprövas i sak.

Artikel 35

En behörig domstolstjänsteman skall snarast, på det sätt som föreskrivs i verkställighetsstaten, underrätta sökanden om det avgörande som har meddelats med anledning av ansökningen.

Artikel 36

Om verkställighet medges, kan motparten söka ändring av avgörandet inom en månad från det att han delgavs detta.

Om ändringssökanden har hemvist i annan konventionsstat än den där avgörandet att medge verkställighet meddelades, skall fristen för att söka ändring vara två månader och löpa från den dag då beslutet delgavs honom, antingen personligen eller i hans bostad. Fristen får inte förlängas på grund av långt avstånd.

Artikel 37

Ansökan om ändring skall göras enligt de bestämmelser som gäller för kontradiktorisk tvistemålsprocess

- i Belgien, vid tribunal de première instance eller rechtbank van eerste aanleg,
- i Förbundsrepubliken Tyskland, vid Oberlandesgericht,
- i Frankrike, vid Cour d'appel,
- i Italien, vid corte d'appello,
- i Luxemburg, vid Cour supérieure de justice i dess sammansättning som överinstans i civilmål,
- i Nederländerna, vid arrondissementsrechtbank.

Mot det avgörande som meddelas med anledning av att ändring har sökts får talan endast föras genom kassationsbesvär och, i Förbundsrepubliken Tyskland, genom Rechtsbeschwerde.

Artikel 38

Den domstol som handlägger verkställighetsfrågan efter det att ändring har sökts enligt artikel 37 första stycket, får på begäran av klaganden låta handläggningen av målet vila, om talan mot domen har förts genom anlitande av ordinära rättsmedel i ursprungsstaten eller om fristen för sådan talan ännu inte har löpt ut; i sistnämnda fall får domstolen bestämma en tid inom vilken en sådan talan skall föras.

Domstolen kan också göra verkställigheten beroende av att det ställs sådan säkerhet som domstolen bestämmer.

Artikel 39

Så länge den i artikel 36 angivna fristen för att söka ändring inte har löpt ut och intill dess att beslut har meddelats med anledning av att ändring sökts, får inga andra åtgärder för verkställighet än säkerhetsåtgärder vidtas mot gäldenärens egendom.

Ett avgörande som medger verkställighet medför att sådana säkerhetsåtgärder får vidtas.

Artikel 40

Om en ansökan om verkställighet avslås, kan sökanden ansöka om ändring av avgörandet

- i Belgien, vid cour d'appel eller hof van beroep,
- i Förbundsrepubliken Tyskland, vid Oberlandesgericht,
- i Frankrike, vid cour d'appel,
- i Italien, vid corte d'appello,
- i Luxemburg, vid Cour supérieure de justice i dess sammansättning som överinstans i civilmål,
- i Nederländerna, vid gerechtshof.

Den domstol som handlägger frågan om verkställighet efter det att ändring har sökts skall höra motparten. Om denne underlåter att förklara sig skall bestämmelserna i artikel 20 andra och tredje styckena tillämpas även om han inte har hemvist i en konventionsstat.

Artikel 41

Mot det avgörande som meddelas med anledning av att sådan ändring som avses i artikel 40 har sökts får talan endast föras genom kassationsbesvär och, i Förbundsrepubliken Tyskland, genom Rechtsbeschwerde.

Artikel 42

Om en utländsk dom omfattar flera yrkanden och verkställighet inte kan medges för domen i dess helhet, skall domstolen medge verkställighet beträffande ett eller flera av dem.

Sökanden kan begära att domen verkställs delvis.

Artikel 43

En utländsk dom varigenom någon förpliktas att betala vite är verkställbar i verkställighetsstaten endast om vitets belopp slutligt har fastställts av domstol i ursprungsstaten.

Artikel 44

En sökande som har beviljats rättshjälp i den stat där avgörandet har meddelats skall utan ny prövning vara berättigad till sådan hjälp vid det förfarande som avses i artiklarna 32 till 35.

Artikel 45

Ingen säkerhet, borgen eller deposition, oavsett dess benämning, får krävas av den som i en konventionsstat, begär verkställighet av en dom som har meddelats i en annan konventionsstat, på den grunden att han är utländsk medborgare eller inte har sin hemvist eller vistelseort i verkställighetsstaten.

*Avsnitt 3***Gemensamma bestämmelser***Artikel 46*

Den part som gör gällande att en dom skall erkännas eller ansöker om verkställighet av en dom skall ge in

1. en kopia av domen som uppfyller de villkor som är nödvändiga för att dess äkthet skall kunna fastställas,
2. när det rör sig om en tredskodom eller annan dom som har meddelats mot en utebliven svarande, originalet eller en bestyrkt kopia av den handling som visar att stämningsansökan har delgivits den uteblivna parten.

Artikel 47

Den part som ansöker om verkställighet skall också ge in

1. handlingar som visar att domen är verkställbar enligt lagen i ursprungsstaten och att den har delgivits,
2. i förekommande fall, handlingar som visar att sökanden åtnjöt rättshjälp i ursprungsstaten.

Artikel 48

Om de i artikel 46.2 och artikel 47.2 angivna handlingarna inte har ingivits, kan domstolen bestämma en tid inom vilken de skall inges, godta likvärdiga handlingar eller, om tillgängliga uppgifter kan anses tillräckliga, befria sökanden från skyldigheten att ge in dem.

Om domstolen begär det, skall en översättning av handlingarna ges in; översättningen skall vara bestyrkt av en person som är behörig därtill i någon av konventionsstaterna.

Artikel 49

Ingen legalisering eller annat liknande förfarande får krävas i fråga om de handlingar som anges i artiklarna 46 och 47 och i artikel 48, andra stycket eller i fråga om fullmakt för ombud i saken.

AVDELNING IV

**OFFICIELLA HANDLINGAR (ACTES AUTHENTIQUES)
OCH INFÖR DOMSTOL INGÅNGNA FÖRLIKNINGAR***Artikel 50*

En handling som har upprättats eller registrerats som en officiell handling (acte authentique) och som är verkställbar i en konventionsstat skall på ansökan förklaras vara verkställbar i en annan konventionsstat i enlighet med det i artikel 31 och följande artiklar föreskrivna förfarandet. Framställningen får avslås endast om verkställighet av den officiella handlingen strider mot grunderna för rättsordningen (ordre public) i verkställighetsstaten.

Den ingivna handlingen måste uppfylla de villkor som är nödvändiga för att den skall kunna godtas som en officiell handling i ursprungsstaten.

Bestämmelserna i avdelning III avsnitt 3 gäller i tillämpliga delar.

Artikel 51

En förlikning som har ingåtts inför domstol i ett pågående mål och som är verkställbar i den stat där förlikningen ingicks är verkställbar i verkställighetsstaten under samma förutsättningar som officiella handlingar (actes authentiques).

AVDELNING V

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER*Artikel 52*

Vid avgörandet av frågan om en part har hemvist i den konventionsstat där talan är väckt skall domstolen tillämpa sig egen lag.

Om en part inte har hemvist i den stat där målet är anhängigt skall domstolen, vid avgörandet av frågan om parten har hemvist i en annan konventionsstat, tillämpa den statens lag.

Vid avgörandet av frågan om en parts hemvist skall dock partens nationella lag tillämpas om partens hemvist enligt den lagen beror på en annan persons hemvist eller en myndighets säte.

Artikel 53

Vid tillämpningen av denna konvention skall ett bolags eller annan juridisk persons säte anses vara dess hemvist. För att bestämma var detta säte är beläget skall domstolen dock tillämpa sin egen internationella privaträtt.

AVDELNING VI

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER

Artikel 54

Bestämmelserna i denna konvention skall tillämpas endast på rättsliga förfaranden som har inletts och på officiella handlingar (actes authentiques) som har upprättats eller registrerats efter konventionens ikraftträdande.

Domar som har meddelats efter denna konventions ikraftträdande i mål och ärenden som har anhängiggjorts före den dagen skall dock erkännas och verkställas enligt bestämmelserna i avdelning III, om domstolen har grundat sin behörighet på bestämmelser som överensstämmer antingen med de bestämmelser som anges i avdelning II i denna konvention eller med bestämmelser i en konvention som gällde mellan ursprungsstaten och den stat som ansökan riktar sig till vid tiden för målets eller ärendets anhängiggörande.

AVDELNING VII

FÖRHÅLLET TILL ANDRA KONVENTIONER

Artikel 55

Med de begränsningar som följer av artikel 54 andra stycket och artikel 56 skall denna konvention, för de stater som har tillträtt den, ersätta följande konventioner som ingåtts mellan två eller flera av dem

- konventionen mellan Belgien och Frankrike om domstols behörighet samt erkännande och verkställighet av domar, skiljedomar och officiella handlingar, undertecknad i Paris den 8 juli 1899,
- konventionen mellan Belgien och Nederländerna om domstols behörighet, om konkurs, samt om erkännande och verkställighet av domar, skiljedomar och officiella handlingar, undertecknad i Bryssel den 28 mars 1925,
- konventionen mellan Frankrike och Italien om verkställighet av domar på privaträttens område, undertecknad i Rom den 3 juni 1930,
- konventionen mellan Tyskland och Italien om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, undertecknad i Rom den 9 mars 1936,

- konventionen mellan Förbundsrepubliken Tyskland och Konungariket Belgien om ömsesidigt erkännande och verkställighet på privaträttens område av domar, skiljedomar och officiella handlingar, undertecknad i Bonn den 30 juni 1958,
- konventionen mellan Konungariket Nederländerna och Italienska republiken om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, undertecknad i Rom den 17 april 1959,
- konventionen mellan Konungariket Belgien och Italienska republiken om erkännande och verkställighet av domar och andra exekutionstitlar på privaträttens område, undertecknad i Rom den 6 april 1962,
- konventionen mellan Konungariket Nederländerna och Förbundsrepubliken Tyskland om ömsesidigt erkännande och verkställighet av domar och andra exekutionstitlar på privaträttens område, undertecknad i Haag den 30 augusti 1962,

samt, om det är i kraft,

- fördraget mellan Belgien, Nederländerna och Luxemburg om domstols behörighet, om konkurs, om giltighet och verkställighet av domar, skiljedomar och officiella handlingar, undertecknat i Bryssel den 24 november 1961.

Artikel 56

Det fördrag och de konventioner som anges i artikel 55 skall fortsätta att gälla på områden där denna konvention inte är tillämplig.

De skall fortsätta att gälla beträffande domar som har meddelats och handlingar som har upprättats eller registrerats som officiella handlingar (actes authentiques) före denna konventions ikraftträdande.

Artikel 57

Denna konvention skall inte inverka på konventioner som konventionsstaterna har tillträtt eller kommer att tillträda och som på särskilda områden reglerar domstolars behörighet eller erkännande och verkställighet av domar.

Artikel 58

Bestämmelserna i denna konvention skall inte påverka de rättigheter som schweiziska medborgare har genom den

konvention som ingicks den 15 juni 1869 mellan Frankrike och Schweiz om domstols behörighet och verkställighet av civildomar.

Artikel 59

Denna konvention skall inte utgöra hinder för en konventionsstat att i förhållande till en tredje stat, i en konvention om erkännande och verkställighet av domar, förplikta sig att inte erkänna domar som har meddelats i andra konventionsstater mot svarande som har hemvist eller sin vanliga vistelseort i denna tredje stat när domen, i fall som avses i artikel 4, kunnat meddelas endast med stöd av en behörighetsregel som anges i artikel 3, andra stycket.

AVDELNING VIII

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 60

Denna konvention är tillämplig inom konventionsstaternas europeiska territorium och de franska utomeuropeiska departementen och territorierna.

Konungariket Nederländerna kan, vid undertecknandet eller ratificeringen av denna konvention eller vid varje senare tidpunkt, genom underrättelse till generalsekretären vid Europeiska gemenskapernas råd förklara att denna konvention skall tillämpas i Surinam och i Nederländska Antillerna. Om en sådan förklaring inte avges skall förfaranden som äger rum inom Nederländernas europeiska territorium till följd av kassationsbesvär mot domar som meddelats av domstolar i Nederländska Antillerna betraktas som förfaranden vid dessa domstolar.

Artikel 61

Denna konvention skall ratificeras av signatärstaterna. Ratifikationsinstrumentet skall deponeras hos generalsekretären vid Europeiska gemenskapernas råd.

Artikel 62

Denna konvention träder i kraft den första dagen i den tredje månaden efter det att ratifikationsinstrumentet har deponerats av den signatärstat som sist fullgör denna formalitet.

Artikel 63

Konventionsstaterna konstaterar att varje stat som blir medlem av Europeiska ekonomiska gemenskapen skall

vara skyldig att godta denna konvention som underlag för de förhandlingar som är nödvändiga för att säkerställa genomförandet av artikel 220 sista stycket i Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, i förhållandet mellan konventionsstaterna och den staten.

Nödvändig anpassning kan bli föremål för en särskild konvention mellan konventionsstaterna, å ena sidan, och den staten, å andra sidan.

Artikel 64

Generalsekretären vid Europeiska gemenskapernas råd skall underrätta signatärstaterna om

- a) deponeringen av varje ratifikationsinstrument,
- b) dagen för konventionens ikraftträdande,
- c) förklaringar som mottas enligt artikel 60 andra stycket,
- d) förklaringar som mottas enligt artikel IV i protokollet,
- e) underrättelser som lämnas enligt artikel VI i protokollet.

Artikel 65

Det protokoll som enligt gemensam överenskommelse mellan konventionsstaterna biläggs konventionen utgör en integrerad del av denna.

Artikel 66

Denna konvention ingås på obegränsad tid.

Artikel 67

Varje konventionsstat får begära att konventionen revideras. Om så sker, skall ordföranden för Europeiska gemenskapernas råd sammankalla en revisionskonferens.

Artikel 68

Denna konvention, som har upprättats i ett enda exemplar på franska, italienska, nederländska och tyska språken, vilka fyra texter äger lika giltighet, skall deponeras i arkiven hos generalsekretariatet vid Europeiska gemenskapernas råd. Generalsekretären skall till regeringen i varje signatärstat översända en bestyrkt kopia.

Till bevis på detta har undertecknade befullmäktigade ombud underskrivit denna konvention.

Som skedde i Bryssel den tjugosjunde september nittonhundrasextioåtta.

PROTOKOLL

De höga fördragsslutande parterna har kommit överens om följande bestämmelser, vilka skall billäggas konventionen:

Artikel I

Om talan väcks mot en person som har hemvist i Luxemburg vid en domstol i en annan konventionsstat med stöd av artikel 5.1, får denne göra invändning om domstolens behörighet. Om svaranden inte går i svaromål skall domstolen självmant förklara sig obehörig.

Ett avtal om domstols behörighet som avses i artikel 17 gäller mot en person som har hemvist i Luxemburg endast om denne uttryckligen och särskilt har godkänt avtalet.

Artikel II

Med förbehåll för mer fördelaktiga nationella föreskrifter, får den som har hemvist i en konventionsstat och är åtalad för ett icke uppsåtligt brott vid en brottmålsdomstol i en annan konventionsstat i vilken han inte är medborgare, försvaras av en därtill behörig person, även om han inte inställer sig personligen.

Den domstol som handlägger målet får dock föreskriva personlig inställelse; om en sådan föreskrift inte har efterkommits behöver en dom som har meddelats rörande ett civilrättsligt anspråk mot någon som inte har haft tillfälle att svara i målet varken erkännas eller verkställas i andra konventionsstater.

Artikel III

Ingen avgift eller skatt som är beräknad efter tvisteföremålets värde får tas ut i verkställighetsstaten vid det förfarande som syftar till förordnande om verkställighet.

Artikel IV

Domstolshandlingar och andra handlingar som har upprättats i en konventionsstat och som skall delges någon i en annan konventionsstat skall översändas i enlighet med de konventioner och avtal som gäller mellan konventionsstaterna.

Såvida inte den stat där delgivning skall äga rum genom en förklaring till generalsekreteraren vid Europeiska gemenskapernas råd motsätter sig detta, kan sådana handlingar också sändas från tjänsteman i den stat där handlingen har upprättats direkt till tjänsteman i den stat där mottagaren befinner sig. I sådant fall skall tjänstemannen i ursprungsstaten sända en kopia av handlingen till den tjänsteman i mottagarstaten som är behörig att överlämna den till mottagaren. Handlingen skall överlämnas på det sätt som föreskrivs i mottagarstatens lag. Överlämnandet skall bekräftas genom ett intyg som sänds direkt till tjänstemannen i ursprungsstaten.

Artikel V

Den grund för behörighet som anges i artikel 6.2 och i artikel 10 rörande återgångskrav eller annat liknande får inte åberopas i Förbundsrepubliken Tyskland. I denna stat får talan mot den som har hemvist i en annan konventionsstat väckas vid domstolarna enligt artiklarna 68, 72, 73 och 74 i civilprocesslagen (Zivilprozeßordnung) angående litisdenuntiation.

Domar som har meddelats i andra konventionsstater med stöd av artikel 6.2 eller artikel 10 skall erkännas och verkställas i Förbundsrepubliken Tyskland i enlighet med avdelning III. De rättsverkningar som domar meddelade i denna stat kan ha för tredje man genom tillämpningen av artiklarna 68, 72, 73 och 74 i civilprocesslagen (Zivilprozeßordnung) skall också erkännas i de andra konventionsstaterna.

Artikel VI

Konventionsstaterna skall till generalsekreteraren vid Europeiska gemenskapernas råd överlämna sådana lagtexter som innebär ändringar antingen i de bestämmelser vartill hänvisas i denna konvention eller i förteckningarna över domstolar som anges i avdelning III, avsnitt 2 i konventionen.

Till bevis på detta har undertecknade befullmäktigade ombud underskrivit detta protokoll.

Som skedde i Bryssel den tjugosjunde september nittonhundrasextioåtta.

Gemensam förklaring

Konungariket Belgiens, Förbundsrepubliken Tysklands, Franska republikens, Italienska republikens, Storhertigdömet Luxemburgs och Konungariket Nederländernas regeringar,

som, vid undertecknandet av konventionen om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område,

önskar säkerställa en så effektiv tillämpning som möjligt av dess bestämmelser,

är angelägna om att undvika att skillnader i tolkningen av konventionen skadar dess enhetliga karaktär,

är medvetna om att positiva och negativa behörighetskonflikter eventuellt kan uppstå vid tillämpningen av konventionen,

förklarar sig beredda

1. att utreda dessa frågor och att särskilt undersöka möjligheten att ge Europeiska gemenskapernas domstol vissa behörigheter samt att vid behov träffa ett avtal om detta,
2. att ha regelbundet återkommande kontakter mellan sina företrädare.

Till bevis på detta har undertecknade befullmäktigade ombud underskrivit denna gemensamma förklaring.

Som skedde i Bryssel den tjugosjunde september nittonhundrasextioåtta.

KONVENTION

om Konungariket Spaniens och Portugisiska republikens tillträde till konventionen om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område, samt till protokollet om domstolens tolkning av denna konvention, med den anpassning som har gjorts i dessa genom konventionen om Konungariket Danmarks, Irlands och Förenade konungarikets Storbritannien och Nordirland tillträde och genom konventionen om Helleniska republikens tillträde

INGRESS

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA I FÖRDRAGET OM UPPRÄTTANDET AV EUROPEISKA EKONOMISKA GEMENSKAPEN,

SOM BEAKTAR att Konungariket Spanien och Portugisiska republiken genom att bli medlemmar av gemenskapen har förbundit sig att ansluta sig till konventionen om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område, samt till protokollet om domstolens tolkning av denna konvention, med den anpassning som har gjorts i dessa genom konventionen om Konungariket Danmarks, Irlands och Förenade konungarikets Storbritannien och Nordirland anslutning och genom konventionen om Helleniska republikens anslutning, och att därför inleda förhandlingar med medlemsstaterna i gemenskapen för att göra nödvändig anpassning i dem,

SOM ÄR MEDVETNA OM att medlemsstaterna i gemenskapen och medlemsstaterna i Europeiska frihandelssammanslutningen (EFTA) den 16 september 1988 i Lugano ingick konventionen om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område, vilken utvidgar Brysselkonventionens principer till att gälla de stater som tillträder denna konvention,

HAR BESLUTAT att ingå denna konvention och har för detta ändamål som befullmäktigade ombud utsett:

HANS MAJESTÄT BELGARNAS KONUNG:

Jacques de LENTDECKER,
kabinettschef vid jsutitieministeriet,

HENNES MAJESTÄT DANMARKS DROTTNING:

Jette Birgitte SELSØ,
chargé d'affaires a.i. vid Danmarks ambassad i Madrid,

FÖRBUNDSREPUBLIKEN TYSKLANDS PRESIDENT:

Dr Georg TREFFTZ,
befullmäktigat sändebud vid Förbundsrepubliken Tysklands ambassad i Madrid,

Dr Klaus KINKEL,
statssekreterare vid förbundsjustitieministeriet,

HELLENSKA REPUBLIKENS PRESIDENT:

Gianis SKOULARIKIS,
justitieminister,

HANS MAJESTÄT KONUNGEN AV SPANIEN:

Enrique MUGICA HERZOG,
justitieminister,

FRANSKA REPUBLIKENS PRESIDENT:

Pierre ARPAILLANGE,
storsigillbevarare, justitieminister,

IRLANDS PRESIDENT:

Patrick WALSHE,
Irlands särskilda och befullmäktigade ambassadör i Spanien,

ITALIENSKA REPUBLIKENS PRESIDENT:

Giuliano VASSALLI,
justitieminister,

HANS KUNGLIGA HÖGHET STORHERTIGEN AV LUXEMBURG:

Ronald MAYER,
Luxemburgs särskilda och befullmäktigade ambassadör i Spanien,

HENNES MAJESTÄT DROTTNINGEN AV NEDERLÄNDERNA:

Frits KORTHALS ALTES,
justitieminister,

J. SPOORMAKER,
förste ambassadsekreterare,

PORTUGISKA REPUBLIKENS PRESIDENT:

Fernando NOGUEIRA,
presidentens minister och justitieminister,

HENNES MAJESTÄT DROTTNINGEN AV FÖRENADE KONUNGARIKET STORBRITANNIEN OCH NORDIRLAND:

John PATTEN,
statssekreterare vid inrikesministeriet,

SOM, församlade i rådet, sedan de utväxlat sina fullmakter och funnit dem vara i god och behörig form,

HAR ENATS OM FÖLJANDE.

AVDELNING I

Allmänna bestämmelser

Artikel 1

Konungariket Spanien och Portugisiska republiken ansluter sig till konventionen om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område, undertecknad i Bryssel den 27 september 1968, nedan kallad "1968 års konvention", och till protokollet om domstolens tolkning av denna konvention, undertecknat i Luxemburg den 3 juni 1971, nedan kallat "1971 års protokoll", med den anpassning som gjorts i dessa

— genom den i Luxemburg den 9 oktober 1978 undertecknade konventionen, nedan kallad "1978 års konvention", om Konungariket Danmarks, Irlands och Förenade konungarikets Storbritannien och Nordirland tillträde till konventionen om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område, samt till protokollet om domstolens tolkning av denna,

— genom den i Luxemburg den 25 oktober 1982 undertecknade konventionen, nedan kallad "1982 års konvention", om Helleniska republikens tillträde till konventionen om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område, samt till proto-

kollet om domstolens tolkning av denna, med den anpassning som gjorts i dessa genom konventionen om Konungariket Danmarks, Irlands och Förenade konungarikets Storbritannien och Nordirland anslutning.

Artikel 2

Den anpassning i sak som görs genom den här konventionen i 1968 års konvention och 1971 års protokoll, så som de anpassats genom 1978 års konvention och 1982 års konvention, återges i avdelningarna II till V. Den formella anpassningen av 1968 års konvention, i dess lydelse enligt 1978 års konvention och 1982 års konvention, återges, separat för varje berörd autentisk version, i bilaga I, som utgör en integrerad del av den här konventionen.

AVDELNING II

Anpassning av 1968 års konvention

Artikel 3

I artikel 3 andra stycket i 1968 års konvention, ändrad genom artikel 4 i 1978 års konvention och artikel 3 i

1982 års konvention, skall följande strecksats införas mellan nionde och tionde strecksatsen:

”— i Portugal: artiklarna 65(1)(c), 65(2) och 65A(c) i civilprocesslagen (Código de Processo Civil) och artikel 11 i lagen om rättegången i arbetstvister (Código de Processo de Trabalho)”.

Artikel 4

Artikel 5.1 i 1968 års konvention, ändrad genom artikel 5 i 1978 års konvention, skall ersättas med följande:

”1. om talan avser avtal, vid domstolen i den ort där den förpliktelse som talan avser har uppfyllts eller skall uppfyllas; om talan avser anställningsavtal är denna ort den där arbetstagaren vanligtvis utför sitt arbete eller, om arbetstagaren inte vanligtvis utför sitt arbete i ett och samma land, kan talan mot arbetsgivaren även väckas vid domstolen i den ort där det affärsställe vid vilket arbetstagaren anställts är eller var beläget.”

Artikel 5

Artikel 6 i 1968 års konvention skall kompletteras med följande:

”4. om talan avser avtal och denna talan får förenas med ett annat mål mot samma svarande om sakrätt till fast egendom, vid domstolen i den konventionsstat där fastigheten är belägen.”

Artikel 6

Artikel 16.1 i 1968 års konvention skall ersättas med följande:

”1. a) om talan avser sakrätt i fast egendom eller nyttjanderätt till fast egendom, domstolarna i den konventionsstat där egendomen är belägen,
b) dock skall, om talan avser avtal om nyttjanderätt till fast egendom för tillfälligt privat bruk under en tid av högst sex på varandra följande månader, också domstolarna i den konventionsstat där svaranden har hemvist vara behöriga under förutsättning att ägaren och nyttjanderättshavaren är fysiska personer och har hemvist i samma konventionsstat.”

Artikel 7

I artikel 17 i 1968 års konvention, ändrad genom artikel 11 i 1978 års konvention,

— skall första stycket ersättas med följande:

”Om parterna har träffat avtal om att en domstol eller domstolarna i en konventionsstat skall vara behöriga att avgöra en redan uppkommen tvist eller framtida tvister i anledning av ett bestämt rättsförhållande, och minst en av parterna har hemvist i en konventionsstat, skall endast den domstolen eller domstolarna i den staten vara behöriga. Ett sådant avtal skall vara antingen

- a) skriftligt eller muntligt och skriftligen bekräftat, eller
- b) i en form som överensstämmer med praxis som parterna har utbildat mellan sig, eller
- c) i internationell handel, i en form som överensstämmer med handelsbruk eller annan sedvänja som parterna kände till eller borde ha känt till och som är allmänt känd och regelmässigt iakttas av parter i avtal av föreliggande typ vid det ifrågavarande slaget av handel.

Om ett sådant avtal har ingåtts mellan parter av vilka ingen har hemvist i en konventionsstat, är domstolarna i andra konventionsstater inte behöriga att pröva tvisten så länge den eller de utvalde domstolarna inte har förklarat sig obehöriga.”

— skall följande läggas till som sista stycke:

”I mål om anställningsavtal är ett avtal om domstols behörighet giltigt endast om det har ingåtts efter tvistens uppkomst eller om arbetstagaren åberopar det för att väcka talan vid andra domstolar än domstolen i den ort där svaranden har hemvist eller de domstolar som anges i artikel 5.1.”

Artikel 8

Artikel 21 i 1968 års konvention skall ersättas med följande:

”Artikel 21

Om talan väcks vid domstolar i olika konventionsstater rörande samma sak och målen gäller samma parter, skall varje domstol utom den vid vilken talan

först väckts självmant låta handläggningen av målet vila till dess att det har fastställts att den domstol vid vilken talan först väckts är behörig.

När det har fastställts att den domstol vid vilken talan först väckts är behörig, skall övriga domstolar självmant avvisa talan till förmån för den domstolen."

Artikel 9

I artikel 31 i 1968 års konvention skall första stycket ersättas med följande:

"En dom som har meddelats i en konventionsstat och som är verkställbar i den staten skall verkställas i en annan konventionsstat sedan domen, på ansökan av part, har förklarats vara verkställbar där."

Artikel 10

I artikel 32 första stycket i 1968 års konvention, ändrad genom artikel 16 i 1978 års konvention och artikel 4 i 1982 års konvention, skall följande strecksats införas mellan fjärde och femte strecksatsen:

"— i Spanien: vid Juzgado de Primera Instancia,"

och följande strecksats införas mellan nionde och tionde strecksatsen:

"— i Portugal: vid Tribunal Judicial de Círculo,"

Artikel 11

1. I artikel 37 första stycket i 1968 års konvention, ändrad genom artikel 17 i 1978 års konvention och artikel 5 i 1982 års konvention, skall följande strecksats införas mellan fjärde och femte strecksatsen:

"— i Spanien: vid Audiencia Provincial,"

och följande strecksats införas mellan nionde och tionde strecksatsen:

"— i Portugal: vid Tribunal de Relação,"

2. I artikel 37 andra stycket i 1968 års konvention, ändrad genom artikel 17 i 1978 års konvention och artikel 5 i 1982 års konvention, skall första strecksatsen ersättas med följande:

"— i Belgien, Grekland, Spanien, Frankrike, Italien, Luxemburg och Nederländerna genom kassationsbesvär,"

och följande strecksats införas mellan fjärde och femte strecksatsen:

"— i Portugal genom överklagande av en rättsfråga,"

Artikel 12

I artikel 40 första stycket i 1968 års konvention, ändrad genom artikel 19 i 1978 års konvention och artikel 6 i 1982 års konvention, skall följande strecksats införas mellan fjärde och femte strecksatsen:

"— i Spanien: vid Audiencia Provincial,"

och följande strecksats införas mellan nionde och tionde strecksatsen:

"— i Portugal: vid Tribunal da Relação,"

Artikel 13

I artikel 41 i 1968 års konvention, ändrad genom artikel 20 i 1978 års konvention och artikel 7 i 1982 års konvention, skall första strecksatsen ersättas med följande:

"— i Belgien, Grekland, Spanien, Frankrike, Italien, Luxemburg och Nederländerna, genom kassationsbesvär,"

och följande strecksats införas mellan fjärde och femte strecksatsen:

"— i Portugal, genom överklagande av en rättsfråga,"

Artikel 14

I artikel 50 i 1968 års konvention skall första stycket ersättas med följande:

"En handling som har upprättats eller registrerats som en officiell handling (acte authentique) och som är verkställbar i en konventionsstat skall på ansökan förklaras vara verkställbar i en annan konventionsstat i enlighet med det i artikel 31 och följande artiklar föreskrivna förfarandet. Framställningen får avslås endast om verkställighet av den officiella handlingen strider mot grunderna för rättsordningen (ordre public) i verkställighetsstaten."

Artikel 15

I artikel 52 i 1968 års konvention skall tredje stycket utgå.

Artikel 16

Artikel 54 i 1968 års konvention skall ersättas med följande:

”Artikel 54

Bestämmelserna i denna konvention skall tillämpas endast på rättsliga förfaranden som har inletts och på officiella handlingar (actes authentiques) som har upprättats eller registrerats efter konventionens ikraftträdande i ursprungsstaten och, i fråga om erkännande eller verkställighet av en dom eller en officiell handling, i den stat som ansökan riktar sig till.

Domar som har meddelats i ursprungsstaten, efter denna konventions ikraftträdande mellan ursprungsstaten och den stat som ansökan riktar sig till, i mål och ärenden som har anhängiggjorts före den dagen, skall dock erkännas och verkställas i den stat som ansökan riktar sig till enligt bestämmelserna i avdelning III, om domstolen har grundat sin behörighet på bestämmelser som överensstämmer antingen med de bestämmelser som anges i avdelning II i denna konvention eller med bestämmelser i en konvention som gällde mellan ursprungsstaten och den stat som ansökan riktar sig till vid tiden för målets eller ärendets anhängiggörande.

Om parterna i en avtalstvist skriftligen har kommit överens om — beträffande Irland före den 1 juni 1988 och beträffande Förenade kungariket före den 1 januari 1987 — att den på avtalet tillämpliga lagen skall vara irländsk lag eller lagen i en del av Förenade kungariket, skall domstolarna i Irland och i den delen av Förenade kungariket behålla sin behörighet att pröva tvisten.”

Artikel 17

Avdelning VI i 1968 års konvention skall kompletteras med följande artikel:

”Artikel 54a

Under en tid av tre år räknat från den 1 november 1986 för Danmark och från den 1 juni 1988 för Irland skall i sjörättsmål behörigheten i dessa stater bestämmas inte endast enligt bestämmelserna i avdelning II utan även enligt de nedan i punkterna 1 till 6 angivna bestämmelserna. Dessa bestämmelser upphör dock att gälla för ifrågavarande stat när den internationella konventionen om kvarstad och liknande säkerhetsåtgärder (arrest) i havsgående fartyg, som undertecknades i Bryssel den 10 maj 1952, träder i kraft i förhållande till den staten.

1. Mot den som har hemvist i en konventionsstat kan i fråga om sjöfordringar talan väckas vid domstolarna i en av de ovan nämnda staterna om det fartyg som fordran hänför sig till, eller annat av honom ägt fartyg, har blivit föremål för kvarstad eller liknande säkerhetsåtgärd (arrest) vid ett rättsligt förfarande inom den senare statens territorium för att säkerställa kravet, eller kunde ha blivit föremål för sådan säker-

hetsåtgärd om inte borgen eller annan säkerhet hade ställts och

- a) kändanden, har hemvist i denna stat, eller
- b) fordringen har uppkommit i denna stat, eller
- c) fordringen har uppkommit under den resa vid vilken säkerhetsåtgärden har, eller kunde ha, vidtagits, eller
- d) fordringen grundar sig på en sammanstötning eller skada orsakad av ett fartyg på ett annat eller på gods eller personer ombord på något av fartygen, som beror antingen på verkställd eller underlåten manöver eller underlåtenhet att iaktta gällande föreskrifter, eller
- e) fordringen avser bärgning, eller
- f) panträtt på grund av inteckning eller annan på avtal grundad panträtt till säkerhet för fordringen gäller i det fartyg som är föremål för kvarstad eller liknande säkerhetsåtgärd (arrest).

2. Kvarstad eller liknande säkerhetsåtgärd (arrest) kan erhållas såväl i det fartyg som sjöfordringen hänför sig till som i annat fartyg ägt av den person som vid tiden för fordringens uppkomst var ägare till det förstnämnda fartyget. I fråga om sådana fordringar som anges i punkt 5 o, p eller q i denna artikel får dock endast det fartyg som sjöfordringen hänför sig till tas i anspråk.

3. Fartyg skall anses tillhöra samma ägare när alla andelar däri ägs av samma person eller personer.

4. Om, vid skeppslega (demise charter), befraftaren ensam är ansvarig för en sjöfordran som hänför sig till fartyget, kan kvarstad eller liknande säkerhetsåtgärd (arrest) erhållas för fordringen i detta fartyg eller i annat fartyg som ägs av befraftaren men inte i något annat fartyg som tillhör ägaren. Denna bestämmelse gäller även i andra fall då någon annan än ett fartygs ägare är ansvarig för en sjöfordran.

5. Uttrycket sjöfordran innebär en fordran som stöder sig på en eller flera av följande grunder

- a) skada orsakad av ett fartyg genom sammanstötning eller på annat sätt,
- b) dödsfall eller personskada som orsakats av ett fartyg eller som inträffat i samband med driften av ett fartyg,
- c) bärgning,
- d) avtal som rör fartygs användning eller förhyrning på grundval av certeparti eller annat,

- e) avtal som rör transport av gods med ett fartyg på grundval av certeparti, konossement eller annat,
- f) förlust av eller skada på gods inklusive resgods under transport med fartyg,
- g) gemensamt haveri,
- h) bodmeri,
- i) bogsering,
- j) lotsning,
- k) leverans av varor eller material för fartygs drift eller underhåll, oberoende av leveransorten,
- l) byggnad eller reparation av eller utrustning till ett fartyg eller kostnader för dockning,
- m) befälhavares, befäls och besättnings löner,
- n) befälhavares utlägg, inklusive utlägg som gjorts av avlastare, befraktare eller agenter för fartygets eller dess ägares räkning,
- o) tvist om äganderätten till ett fartyg,
- p) tvist mellan delägare till ett fartyg om äganderätten eller besittningen till fartyget eller driften av eller intäkterna från detta,
- q) panträtt på grund av inteckning eller annan på avtal grundad panträtt i fartyg.

6. I Danmark skall, i fråga om sjöfordringar som behandlas i punkt 5 o och p i denna artikel, uttrycket arrest anses omfatta också *forbud* när detta, enligt paragraferna 646 till 653 i lov om rettens pleje, är det enda tillåtna förfarandet i fråga om sådan fordran."

Artikel 18

Artikel 55 i 1968 års konvention, ändrad genom artikel 24 i 1978 års konvention och artikel 8 i 1982 års konvention, skall kompletteras med följande tillägg, vilka skall införas i förteckningen över konventioner i kronologisk ordning:

— konventionen mellan Spanien och Frankrike om erkännande och verkställighet av domar och skiljedomar på privaträttens område, undertecknad i Paris den 28 maj 1969,

— konventionen mellan Spanien och Italien om rättshjälp och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, undertecknad i Madrid den 22 maj 1973,

— konventionen mellan Spanien och Förbundsrepubliken Tyskland om erkännande och verkställighet av domar, förlikningar och verkställbara officiella handlingar på privaträttens område, undertecknad i Bonn den 14 november 1983."

Artikel 19

Artikel 57 i 1968 års konvention, ändrad genom artikel 25 i 1978 års konvention, skall ersättas med följande:

"Artikel 57

1. Denna konvention skall inte inverka på konventioner som konventionsstaterna har tillträtt eller kommer att tillträda och som på särskilda områden reglerar domstolars behörighet eller erkännande eller verkställighet av domar.

2. För att säkerställa en enhetlig tolkning skall punkt 1 tillämpas enligt följande:

- a) Denna konvention skall inte utgöra hinder för en domstol i en konventionsstat som har tillträtt en konvention som reglerar ett särskilt område att förklara sig behörig i enlighet med den konventionen, även om svaren har hemvist i en konventionsstat som inte har tillträtt ifrågavarande konvention. Den domstol som handlägger målet skall dock alltid tillämpa artikel 20 i denna konvention.
- b) Domar som har meddelats av en domstol i en konventionsstat med tillämpning av behörighetsregler i en konvention som reglerar ett särskilt område skall erkännas och verkställas i de andra konventionsstaterna i enlighet med bestämmelserna i denna konvention.

Om det i en konvention som reglerar ett särskilt område och som har tillträtts såväl av ursprungsstaten som av den stat som ansökan riktas till, anges förutsättningar för erkännande eller verkställighet av domar, skall dessa förutsättningar gälla. Bestämmelserna i denna konvention om förfarandet vid erkännande och verkställighet kan dock alltid tillämpas.

3. Denna konvention skall inte påverka tillämpningen av de bestämmelser som, på särskilda områden, reglerar domstols behörighet eller erkännande eller verkställighet av domar som finns intagna i, eller kommer att tas in i rättsakter antagna av Europeiska gemenskapernas institutioner eller i nationell lagstiftning som harmoniserats för att genomföra sådana rättsakter."

Artikel 20

Artikel 58 i 1968 års konvention skall ersättas med följande:

"Artikel 58

Till dess konventionen om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område, undertecknad i Lugano den 16 september 1988, börjar gälla för Frankrike och Schweiz skall denna konvention inte påverka de rättigheter som schweiziska medborgare har genom konventionen mellan Frankrike och Schweiz om domstols behörighet och verkställighet av civildomar, undertecknad i Paris den 15 juni 1869."

Artikel 21

Artikel 60 i 1968 års konvention, ändrad genom artikel 27 i 1978 års konvention, skall utgå.

Artikel 22

I artikel 64 i 1968 års konvention skall c utgå.

AVDELNING III

Anpassning av det protokoll som bilagts 1968 års konvention

Artikel 23

Artikel Vb, som lagts till i protokollet som bilagts 1968 års konvention genom artikel 29 i 1978 års konvention och ändrats genom artikel 9 i 1982 års konvention, skall ersättas med följande:

"Artikel Vb

I tvist mellan befälhavare och någon i besättningen på ett havsgående fartyg som är registrerat i Danmark, Grekland, Irland eller Portugal om lön eller andra anställningsvillkor, skall domstol i annan konventionsstat undersöka om den diplomatiska eller konsulära tjänsteman som är ansvarig för fartyget har blivit underrättad om tvisten. Domstolen skall låta avgörandet av målet anstå så länge underrättelse inte har skett. Den skall självantaga förklara sig obehörig om tjänstemannen, vederbörligen underrättad, har utövat sina befogenheter i saken enligt en konsulär konvention eller, i avsaknad av en sådan konvention, inom den utsatta tiden har gjort invändning om domstolens behörighet i tvisten."

AVDELNING IV

Anpassning av 1971 års protokoll

Artikel 24

Artikel 1 i 1971 års protokoll, ändrad genom artikel 30 i 1978 års konvention, och artikel 10 i 1982 års konvention, skall kompletteras enligt följande:

"Europeiska gemenskapernas domstol är även behörig att tolka konventionen om Konungariket Spaniens och Portugisiska republikens tillträde till konventionen den 27 september 1968 samt till detta protokoll, så som de har anpassats genom 1978 och 1982 års konventioner."

Artikel 25

I artikel 2.1 i 1971 års protokoll, ändrad genom artikel 31 i 1978 års konvention och artikel 11 i 1982 års konvention, skall följande strecksats införas mellan fjärde och femte strecksatsen:

"— i Spanien: Tribunal Supremo,"

och följande strecksats införs mellan nionde och tionde strecksatsen:

"— i Portugal: Supremo Tribunal de justiça och Supremo Tribunal Administrativo,".

Artikel 26

Artikel 6 i 1971 års protokoll, ändrad genom artikel 32 i 1978 års konvention, skall utgå.

Artikel 27

I artikel 10 i 1971 års protokoll, ändrad genom artikel 33 i 1978 års konvention, skall d utgå.

AVDELNING V

Anpassning av 1978 års konvention och 1982 års konvention

Artikel 28

1. Artikel 25.2 och artiklarna 35 och 36 i 1978 års konvention skall utgå.
2. Artikel 1.2 i 1982 års konvention skall utgå.

AVDELNING VI

Övergångsbestämmelser

Artikel 29

1. 1968 års konvention och 1971 års protokoll, i deras lydelse enligt 1978 års konvention, 1982 års konvention och denna konvention, skall tillämpas endast på rättsliga förfaranden som har inletts och på officiella handlingar (actes authentiques) som har upprättats eller registrerats efter denna konventions ikraftträdande i ursprungsstaten och, i fråga om erkännande eller verkställighet av en dom eller en officiell handling, i den stat som ansökan riktar sig till.

2. Domar som har meddelats efter denna konventions ikraftträdande mellan ursprungsstaten och den stat som ansökan riktar sig till, i mål och ärenden som har anhängiggjorts före den dagen, skall dock erkännas och verkställas enligt bestämmelserna i avdelning III i 1968 års konvention, i dess lydelse enligt 1978 års konvention, 1982 års konvention och denna konvention, om behörigheten har grundats på bestämmelser som överensstämmer antingen med bestämmelserna i den ändrade avdelning II i 1968 års konvention, eller med bestämmelserna i en konvention som gällde mellan ursprungsstaten och den stat som ansökan riktar sig till vid tiden för målets eller ärendets anhängiggörande.

AVDELNING VII

Slutbestämmelser

Artikel 30

1. Generalsekreteraren vid Europeiska gemenskapernas råd skall till Konungariket Spaniens och Portugisiska republikens regeringar överlämna en bestyrkt kopia av 1968 års konvention, 1971 års protokoll, 1978 års konvention och 1982 års konvention på danska, engelska, franska, grekiska, iriska, italienska, nederländska och tyska språken.

2. De texter till 1968 års konvention, 1971 års protokoll, 1978 års konvention och 1982 års konvention som

har upprättats på spanska och portugisiska språken återfinns i bilagorna II, III, IV och V till denna konvention. De texter som upprättats på spanska och portugisiska språken äger lika giltighet som de andra texterna till 1968 års konvention, 1971 års protokoll, 1978 års konvention och 1982 års konvention.

Artikel 31

Denna konvention skall ratificeras av signatärstaterna. Ratifikationsinstrumenten skall deponeras hos generalsekreteraren vid Europeiska gemenskapernas råd.

Artikel 32

1. Denna konvention träder i kraft den första dagen i den tredje månaden efter det att två signatärstater, varav den ena är Konungariket Spanien eller Portugisiska republiken, har deponerat sina ratifikationsinstrument.

2. I förhållande till varje annan signatärstat träder denna konvention i kraft den första dagen i den tredje månaden efter det att den staten har deponerat sitt ratifikationsinstrument.

Artikel 33

Generalsekreteraren vid Europeiska gemenskapernas råd skall underrätta signatärstaterna om

- a) deponeringen av varje ratifikationsinstrument,
- b) dagen för konventionens ikraftträdande för konventionsstaterna.

Artikel 34

Denna konvention, som har upprättats i ett enda exemplar på danska, engelska, franska, grekiska, iriska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska och tyska språken, vilka tio texter alla äger lika giltighet, skall deponeras i arkiven hos generalsekretariatet vid Europeiska gemenskapernas råd. Generalsekreteraren skall överlämna en bestyrkt kopia till regeringen i varje signatärstat.

*BILAGA I***FORMELL ANPASSNING SOM AVSES I ARTIKEL 2**

- a) Danska versionen
- b) Tyska versionen
- c) Grekiska versionen
- d) Engelska versionen
- e) Franska versionen
- f) Iriska versionen
- g) Italienska versionen
- h) Nederländska versionen

Till bevis på detta har undertecknade befullmäktigade ombud underskrivit denna konvention.

Som skedde i Donostia — San Sebastián den tjugosjätte maj nittonhundraåttionio.

GEMENSAM FÖRKLARING

om ratificeringen av konventionen om Konungariket Spaniens och Portugisiska republikens tillträde till 1968 års Brysselkonvention

OMBUDEN FÖR REGERINGARNA I EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS MEDLEMSSTATER,
FÖRSAMLADE I RÅDET,

vid undertecknandet av konventionen om Konungariket Spaniens och Portugisiska republikens tillträde till 1968 års Brysselkonvention i Donostia – San Sebastián den 26 maj 1989,

ÖNSKAR att, särskilt inför fullbordandet av den inre marknaden, tillämpningen av Brysselkonventionen och 1971 års protokoll snabbt utvidgas till hela gemenskapen,

VÄLKOMNAR Luganokonventionen som ingicks den 16 september 1988 och som utsträcker Brysselkonventionens principer till de stater som tillträder Luganokonventionen, som främst är avsedd att reglera förhållandena mellan Europeiska ekonomiska gemenskapens (EEG:s) och Europeiska frihandelssammanslutningens (EFTA:s) medlemsstater i fråga om rättsligt skydd för personer som är etablerade i alla dessa stater och förenkling av formaliteterna för ömsesidigt erkännande och verkställighet av domar,

SOM BEAKTAR att Brysselkonventionen har sin rättsliga grund i artikel 220 i Romfördraget och skall tolkas av Europeiska gemenskapernas domstol,

SOM ÄR MEDVETNA om att Luganokonventionen inte påverkar tillämpningen av Brysselkonventionen vad gäller förhållandena mellan Europeiska ekonomiska gemenskapens medlemsstater, eftersom dessa förhållanden skall regleras genom Brysselkonventionen,

SOM NOTERAR att Luganokonventionen träder i kraft efter det att två stater, varav den ena är medlem i Europeiska gemenskaperna och den andra är medlem i Europeiska frihandelssammanslutningen, har deponerat sina ratifikationsinstrument,

FÖRKLARAR SIG BEREDDA att vidta alla ändamålsenliga åtgärder för att de nationella förfarandena för ratificering av den denna dag undertecknade konventionen om Konungariket Spaniens och Portugisiska republikens anslutning till Brysselkonventionen fullgörs så snart som möjligt och, om möjligt, senast den 31 december 1992.

Till bevis på detta har de undertecknade underskrivit denna förklaring.

Som skedde i Donostia — San Sebastián den tjugosjätte maj nittonhundraåttionio.

KONVENTION

om Republiken Österrikes, Republiken Finlands och Konungariket Sveriges anslutning till konventionen om tillämplig lag för avtalsförpliktelser, öppnad för undertecknande i Rom den 19 juni 1980, samt till det första och det andra protokollet angående domstolens tolkning av den konventionen

(97/C 15/02)

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA I FÖRDRAGET OM UPPRÄTTANDET AV EUROPEISKA GEMENSKAPEN,

SOM BEAKTAR att Republiken Österrike, Republiken Finland och Konungariket Sverige i och med sitt medlemskap i Europeiska unionen har förbundit sig att ansluta sig till konventionen om tillämplig lag för avtalsförpliktelser, som öppnades för undertecknande i Rom den 19 juni 1980, samt till det första och det andra protokollet angående domstolens tolkning av den konventionen,

HAR ENATS OM FÖLJANDE.

AVDELNING I

Allmänna bestämmelser

Artikel 1

Republiken Österrike, Republiken Finland och Konungariket Sverige ansluter sig

- a) till konventionen om tillämplig lag för avtalsförpliktelser, öppnad för undertecknande i Rom den 19 juni 1980, i det följande kallad "1980 års konvention", med all den anpassning och alla de ändringar som har gjorts i den,
- genom den konvention som undertecknades i Luxemburg den 10 april 1984, i det följande kallad "1984 års konvention", om Republiken Greklands anslutning till konventionen om tillämplig lag för avtalsförpliktelser,
 - genom den konvention som undertecknades i Funchal den 18 maj 1992, i det följande kallad "1992 års konvention", om Konungariket Spaniens och Portugisiska republikens anslutning till konventionen om tillämplig lag för avtalsförpliktelser,
- b) till det första protokollet, som undertecknades den 19 december 1988, i det följande kallat "1988 års första protokoll", om Europeiska gemenskapernas domstols tolkning av konventionen om tillämplig lag för avtalsförpliktelser,
- c) till det andra protokollet, som undertecknades den 19 december 1988, i det följande kallat "1988 års andra protokoll", i vilket Europeiska gemenskapernas domstol ges viss behörighet vad beträffar tolkningen av konventionen om tillämplig lag för avtalsförpliktelser.

AVDELNING II

Anpassning av det protokoll som utgör bilaga till 1980 års konvention

Artikel 2

Protokollet som utgör bilaga till 1980 års konvention skall ersättas med följande text:

- "Utan hinder av bestämmelserna i konventionen får Danmark, Sverige och Finland behålla sina nationella bestämmelser om tillämplig lag när det gäller sjötransport av gods och får ändra dessa bestämmelser utan att förfarandet i artikel 23 i Romkonventionen följs. De tillämpliga nationella bestämmelserna är följande:
- I Danmark 252 § och 321 § tredje och fjärde stycket i *Søloven* (sjölagen).
 - I Sverige 13 kap. 2 § första och andra stycket samt 14 kap. 1 § tredje stycket sjölagen.
 - I Finland 13 kap. 2 § 1 och 2 mom. och 14 kap. 1 § 3 mom. i *merilaki* (sjölagen)."

AVDELNING III

Anpassning av 1988 års första protokoll

Artikel 3

I artikel 2 a i 1988 års första protokoll skall följande strecksatser införas:

- a) Mellan den tionde och den elfte strecksatsen:

— i Österrike: *Oberste Gerichtshof, Verwaltungsgerichtshof* och *Verfassungsgerichtshof*."

b) Mellan den elfte och den tolfte strecksatsen:

- ”— i Finland: *Högsta domstolen/korkein oikeus, Högsta förvaltningsdomstolen/korkein hallinto-oikeus, Marknadsdomstolen/markkina-tuomioistuim och Arbetsdomstolen/työtuomio-istuim,*
- i Sverige: *Högsta domstolen, Regeringsrätten, Arbetsdomstolen och Marknadsdomstolen,*”.

AVDELNING IV

Slutbestämmelser

Artikel 4

1. Generalsekreteraren för Europeiska unionens råd skall till Republiken Österrikes, Republiken Finlands och Konungariket Sveriges regeringar översända en bestyrkt kopia av 1980 års konvention, 1984 års konvention, 1988 års första protokoll, 1988 års andra protokoll och 1992 års konvention på danska, engelska, franska, grekiska, iriska, italienska, nederländska, spanska, portugisiska och tyska språken.

2. Texterna till 1980 års konvention, 1984 års konvention, 1988 års första protokoll, 1988 års andra protokoll och 1992 års konvention, vilka har upprättats på finska och svenska språken äger lika giltighet under samma villkor som de andra texterna till 1980 års konvention, 1984 års konvention, 1988 års första protokoll, 1988 års andra protokoll och 1992 års konvention.

Artikel 5

Denna konvention skall ratificeras av signatärstaterna. Ratifikationsinstrumenten skall deponeras hos generalsekreteraren för Europeiska unionens råd.

Artikel 6

1. Denna konvention skall i förhållandet mellan de stater som har ratificerat den träda i kraft den första dagen i den tredje månaden efter det att det sista ratifikationsinstrumentet har deponerats av Republiken Österrike, Republiken Finland eller Konungariket Sverige och av en avtalsslutande stat som har ratificerat konventionen om tillämplig lag för avtalsförpliktelser.

2. Denna konvention skall för varje avtalsslutande stat som i efterhand ratificerar den träda i kraft den första dagen i den tredje månaden efter det att dess ratifikationsinstrument har deponerats.

Artikel 7

Generalsekreteraren för Europeiska unionens råds skall underrätta signatärstaterna om

- a) deponeringen av ratifikationsinstrument,
- b) dagen för denna konventions ikraftträdande för de avtalsslutande staterna.

Artikel 8

Denna konvention, som har upprättats i ett enda originalexemplar på danska, engelska, finska, franska, grekiska, iriska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska, svenska och tyska språken vilka alla tolv texter äger lika giltighet, skall deponeras i arkiven hos Europeiska unionens råds generalsekretariat. Generalsekreteraren skall översända en bestyrkt kopia av den till regeringen i varje signatärstat.

Hecho en Bruselas, el veintinueve de noviembre de mil novecientos noventa y seis.

Udfærdiget i Bruxelles, den niogtyvende november nitten hundrede og seksoghalvfems.

Geschehen zu Brüssel am neunundzwanzigsten November neunzehnhundertsechsunneunzig.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις είκοσι εννέα Νοεμβρίου χίλια εννιακόσια ενενήντα έξι.

Done at Brussels on the twenty-ninth day of November in the year one thousand nine hundred and ninety-six.

Fait à Bruxelles, le vingt-neuf novembre mil neuf cent quatre-vingt-seize.

Arna dhéanamh sa Bhruiséil, an naoú lá is fiche de Shamhain, míle naoi gcéad nócha a sé.

Fatto a Bruxelles, addì ventinove novembre millenovecentonovantasei.

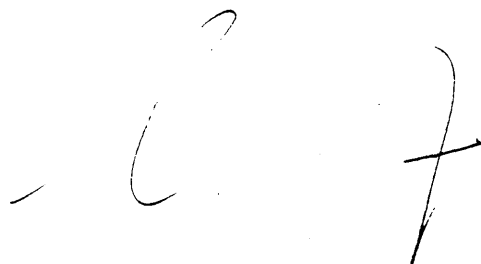
Gedaan te Brussel, de negenentwintigste november negentienhonderd zesennegentig.

Feito em Bruxelas, em vinte e nove de Novembro de mil novecentos e noventa e seis.

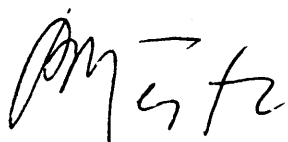
Tehty Brysselissä kahdentenakymmenentenäyhdeksäntenä päivänä marraskuuta vuonna tuhatyhdeksänsataayhdeksänkymmentäkuusi.

Som skedde i Bryssel den tjugonionde november nittonhundra nittosex.

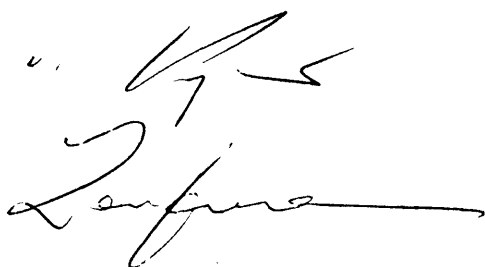
Pour le gouvernement du royaume de Belgique
Voor de Regering van het Koninkrijk België
Für die Regierung des Königreichs Belgien

For regeringen for Kongeriget Danmark

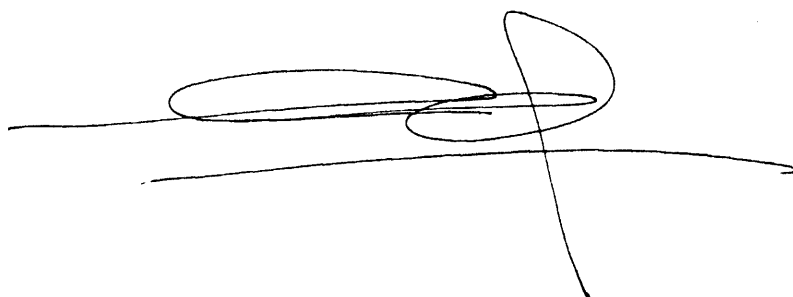
Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

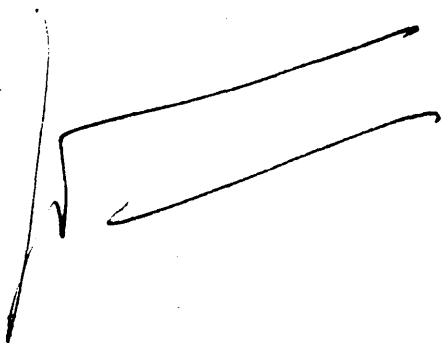
Για την κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

Por el Gobierno del Reino de España

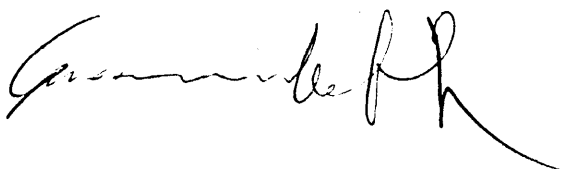
Pour le gouvernement de la République française

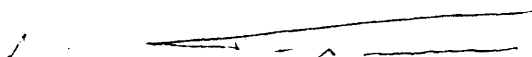
Thar ceann Rialtas na hÉireann
For the Government of Ireland

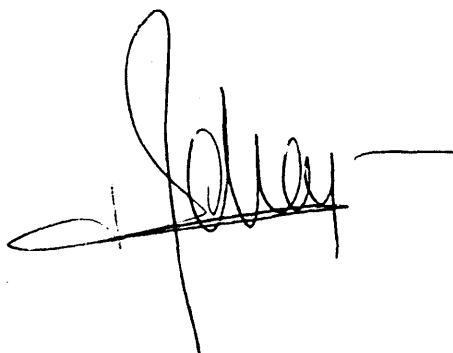
Per il governo della Repubblica italiana

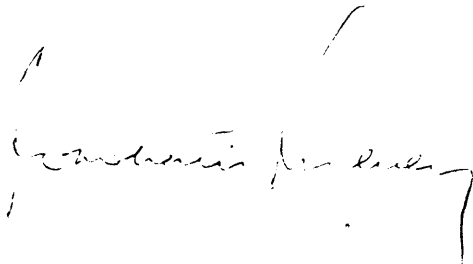
Pour le gouvernement du Grand-Duché de Luxembourg

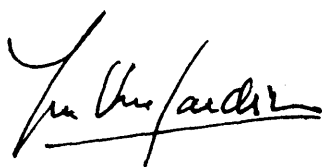
Voor de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden

Für die Regierung der Republik Österreich

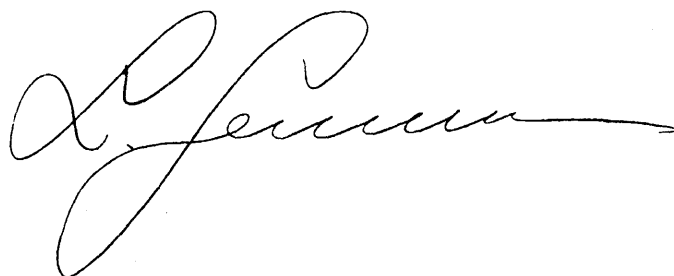
Pelo Governo da República Portuguesa

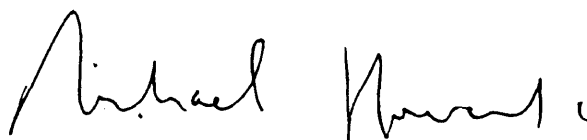
Suomen hallituksen puolesta
På finska regeringens vägnar

På svenska regeringens vägnar

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

Gemensam förklaring

De höga fördragsslutande parterna

som har granskat villkoren i det protokoll som utgör bilaga till 1980 års Romkonvention, i dess lydelse enligt konventionen om Republiken Österrikes, Republiken Finlands och Konungariket Sveriges anslutning till 1980 års konvention och 1988 års första och andra protokoll,

konstaterar att Danmark, Finland och Sverige förklarar sig beredda att utreda i vilken utsträckning det kommer att bli möjligt för dem att garantera att alla framtida ändringar i deras nationella rätt om sjötransport av gods kommer att följa förfarandet i artikel 23 i 1980 års Romkonvention.

FÖRSTA PROTOKOLLET

om Europeiska gemenskapernas domstols tolkning av konventionen om tillämplig lag för
avtalsförpliktelser öppnad för undertecknande i Rom den 19 juni 1980

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA I FÖRDRAGET OM UPPRÄTTANDET AV EURO-
PEISKA EKONOMISKA GEMENSKAPEN,

SOM HÄNVISAR till den gemensamma förklaring som har bilagts konventionen om tillämplig lag för
avtalsförpliktelser, öppnad för undertecknande i Rom den 19 juni 1980,

HAR BESLUTAT att anta ett protokoll som tilldelar Europeiska gemenskapernas domstol behörighet att
tolka den konventionen och har för detta ändamål som befullmäktigade ombud utsett

HANS MAJESTÄT BELGARNAS KONUNG:

Paul De KEERSMAEKER
Statssekreterare för europeiska ärenden och för jordbruk, biträder ministern för yttre förbindelser

HENNES MAJESTÄT DROTTNINGEN AV DANMARK:

Knud Erik TYGESEN
Statssekreterare

FÖRBUNDSREPUBLIKEN TYSKLANDS PRESIDENT:

Irmgard ADAM-SCHWAETZER
Biträdande utrikesminister

HELLENSKA REPUBLIKENS PRESIDENT:

Théodoros PANGALOS
Biträdande utrikesminister

HANS MAJESTÄT KONUNGEN AV SPANIEN:

Francisco FERNANDEZ ORDOÑEZ
Utrikesminister

FRANSKA REPUBLIKENS PRESIDENT:

Philippe Louët
Utomordentlig och befullmäktigad ambassadör

IRLANDS PRESIDENT:

Brian LENIHAN
Vice premiärminister och utrikesminister

ITALIENSKA REPUBLIKENS PRESIDENT:

Gianni MANZOLINI
Statssekreterare för utrikes frågor

HANS KUNGLIGA HÖGHET STORHERTIGEN AV LUXEMBURG:

Jacques POOS
Vice ministerpresident, utrikesminister samt minister för utrikeshandel och biståndsfrågor, minister för
ekonomiska frågor och för medelklassen, finansminister

HENNES MAJESTÄT DROTTNINGEN AV NEDERLÄNDERNA:

H. van den BROEK
Utrikesminister

PORTUGISISKA REPUBLIKENS PRESIDENT:

João de Deus PINHEIRO
Utrikesminister

HENNES MAJESTÄT DROTTNINGEN AV FÖRENADE KONUNGARIKET STORBRITANNIEN OCH NORDIRLAND:

Lynda CHALKER
Biträdande utrikes- och samväldesminister

SOM församlade i rådet, sedan de har utväxlat sina fullmakter och funnit dem vara i god och behörig form,

HAR ENATS OM FÖLJANDE BESTÄMMELSER.

Artikel 1

Europeiska gemenskapernas domstol är behörig att tolka

- a) konventionen om tillämplig lag för avtalsförpliktelser, öppnad för undertecknande i Rom den 19 juni 1980, nedan kallad "Romkonventionen",
- b) konventioner om anslutning till Romkonventionen av stater som blir medlemmar av Europeiska gemenskapen efter det att konventionen öppnades för undertecknande,
- c) detta protokoll.

Artikel 2

Följande domstolar har rätt att begära att domstolen skall meddela förhandsavgörande i en fråga som uppkommer i ett mål som är anhängigt vid dem och rör tolkningen av bestämmelserna i de instrument som nämns i artikel 1, när de anser att ett beslut i frågan är nödvändigt för att de skall kunna döma i saken:

- a) — i Belgien:
la Cour de cassation – het Hof van Cassatie och le Conseil d'Etat – de Raad van State,
- i Danmark:
Højesteret,
- i Förbundsrepubliken Tyskland:
die obersten Gerichtshöfe des Bundes,
- i Grekland:
τα ανώτατα δικαστήρια,
- i Spanien:
el Tribunal supremo,
- i Frankrike:
la Cour de Cassation och le Conseil d'Etat,
- i Irland:
the Supreme Court,
- i Italien:
la Corte suprema di Cassazione och il Consiglio di Stato,
- i Luxemburg:
la Cour supérieure de justice, i dess sammansättning som Cour de cassation,

— i Nederländerna:
de Hoge Raad,

— i Portugal:
o Supremo Tribunal de Justiça och o Supremo Tribunal Administrativo,

— i Förenade kungariket:
the House of Lords och andra domstolar vilkas beslut inte går att överklaga;

- b) domstolarna i konventionsstaterna när de dömer som överinstans.

Artikel 3

1. En behörig myndighet i en konventionsstat har rätt att begära att domstolen uttalar sig i en fråga om tolkningen av bestämmelserna i de instrument som nämns i artikel 1, om avgöranden som meddelas av domstolar i den staten strider antingen mot den tolkning som gjorts av domstolen eller mot ett avgörande av en domstol i en annan konventionsstat, vilken domstol nämns i artikel 2. Bestämmelserna i denna punkt gäller endast avgöranden som har vunnit laga kraft.

2. Den tolkning som görs av domstolen i anledning av en sådan begäran påverkar inte de avgöranden som gav upphov till begäran om tolkning.

3. Det offentliga högsta representant vid kassationsdomstolarna i konventionsstaterna eller varje annan myndighet som utses av en konventionsstat är behöriga att vända sig till domstolen med en begäran om tolkning enligt punkt 1.

4. När en begäran inkommer skall domstolens justitiesekreterare underrätta konventionsstaterna samt Europeiska gemenskapernas kommission och råd, vilka inom en frist om två månader efter sådan underrättelse har rätt att inkomma till domstolen med inlagor eller skriftliga synpunkter.

5. Det förfarande som anges i denna artikel skall inte föranleda att avgifter tas ut eller att ersättning för kostnader eller utlägg tillerkänns.

Artikel 4

1. Såvida inte annat föreskrivs i detta protokoll skall de bestämmelser i Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen och i det därtill bilagda protokollet om domstolens stadga, vilka gäller när domstolen skall meddela förhandsavgörande, tillämpas även på förfarandet vid tolkning av de instrument som nämns i artikel 1.

2. Domstolens rättegångsregler skall vid behov anpassas och kompletteras enligt artikel 188 i Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen.

Artikel 5

Detta protokoll skall ratificeras av signatärstaterna. Ratifikationsinstrumenten skall deponeras hos generalsekreteraren vid Europeiska gemenskapernas råd.

Artikel 6

1. För att det här protokollet skall träda i kraft skall det ratificeras av sju stater för vilka Romkonventionen är i kraft. Det träder i kraft den första dagen i den tredje månaden efter det att ratifikationsinstrument har deponerats av den av dessa stater som sist fullgör denna formalitet. Om emellertid det andra protokollet, som antogs i Bryssel den 19 december 1988, vilket ger Europeiska gemenskapernas domstol viss behörighet vid tolkning av konventionen om tillämplig lag för avtalsförpliktelser, öppnad för undertecknande i Rom den 19 juni 1980, träder i kraft senare, träder det här protokollet i kraft samma dag som det andra protokollet träder i kraft.

2. Varje ratifikation som äger rum efter detta protokolls ikraftträdande skall gälla från och med den första dagen i den tredje månaden efter depositionen av ratifikationsinstrumentet, förutsatt att ifrågavarande stats ratifikation, godtagande eller godkännande av Romkonventionen har blivit gällande.

Artikel 7

Generalsekreteraren vid Europeiska gemenskapernas råd skall underrätta signatärstaterna om

- a) deponeringen av varje ratifikationsinstrument,
- b) dagen för detta protokolls ikraftträdande,
- c) förordnanden som meddelas enligt artikel 3.3,
- d) meddelanden som lämnas enligt artikel 8.

Artikel 8

Konventionsstaterna skall till generalsekreteraren vid Europeiska gemenskapernas råd överlämna texterna till sådana lagbestämmelser som innebär ändringar i den förteckning över domstolar som anges i artikel 2 a.

Artikel 9

Detta protokoll skall gälla så länge Romkonventionen förblir i kraft enligt de villkor som anges i artikel 30 i den konventionen.

Artikel 10

Varje konventionsstat får begära att detta protokoll revideras. Om så sker, skall ordföranden för Europeiska gemenskapernas råd sammankalla en revisionskonferens.

Artikel 11

Detta protokoll, som har upprättats i ett enda exemplar på danska, engelska, franska, grekiska, iriska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska och tyska språken, vilka tio texter äger lika giltighet, skall deponeras i arkiven hos generalsekretariatet vid Europeiska gemenskapernas råd. Generalsekreteraren skall överlämna en bestyrkt kopia till regeringen i varje signatärstat.

Till bevis på detta har undertecknade befullmäktigade ombud underskrivit detta protokoll.

Som skedde i Bryssel den nittonde december nittonhundraåtta.

GEMENSAMMA FÖRKLARINGAR

Gemensam förklaring

Konungariket Belgiens, Konungariket Danmarks, Förbundsrepubliken Tysklands, Helleniska republiken, Konungariket Spaniens, Franska republikens, Irlands, Italienska republikens, Storbritannien och Nordirland regeringar,

som, vid undertecknandet av det första protokollet om Europeiska gemenskapernas domstols tolkning av konventionen om tillämplig lag för avtalsförpliktelser, öppnad för undertecknande i Rom den 19 juni 1980,

önskar säkerställa en så effektiv och enhetlig tillämpning som möjligt av dess bestämmelser,

förklarar sig beredda att, tillsammans med Europeiska gemenskapernas domstol, anordna informationsutbyte om de avgöranden som vinner laga kraft och som i enlighet med konventionen om tillämplig lag för avtalsförpliktelser meddelas av de domstolar som nämns i artikel 2 i nämnda protokoll. Informationsutbytet skall omfatta

- översändande från de behöriga nationella myndigheterna till domstolen av avgöranden som meddelas av de domstolar som nämns i artikel 2 a samt av vägledande avgöranden som meddelas av de domstolar som anges i artikel 2 b,
- klassificering och utnyttjande av dokumentationen om dessa domstolars avgöranden inklusive, om så är nödvändigt, sammanfattningar och översättningar samt offentliggörande av särskilt viktiga avgöranden,
- tillgång till dokumentationen från domstolen för de behöriga nationella myndigheterna i de stater som är protokollsparter samt för kommissionen och Europeiska gemenskapernas råd.

Gemensam förklaring

Konungariket Belgiens, Konungariket Danmarks, Förbundsrepubliken Tysklands, Helleniska republiken, Konungariket Spaniens, Franska republikens, Irlands, Italienska republikens, Storbritannien och Nordirland regeringar,

som, vid undertecknandet av det första protokollet om domstolens tolkning av konventionen om tillämplig lag för avtalsförpliktelser, öppnad för undertecknande i Rom den 19 juni 1980,

hänvisar till den gemensamma förklaring som bilagts konventionen om tillämplig lag för avtalsförpliktelser,

önskar säkerställa en så effektiv och enhetlig tillämpning som möjligt av dess bestämmelser,

är angelägna om att förhindra att skillnader i tolkningen av nämnda konvention skadar dess enhetliga karaktär,

anser att varje stat som blir medlem av de Europeiska gemenskaperna bör ansluta sig till det här protokollet.

Till bevis på detta har undertecknade befullmäktigade ombud underskrivit denna gemensamma förklaring.

ANDRA PROTOKOLLET

om att ge Europeiska gemenskapernas domstol viss behörighet att tolka konventionen om tillämplig lag för avtalsförpliktelser, öppnad för undertecknande i Rom den 19 juni 1980

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA I FÖRDRAGET OM UPPRÄTTANDET AV EUROPEISKA EKONOMISKA GEMENSKAPEN,

SOM BEAKTAR att konventionen om tillämplig lag för avtalsförpliktelser, öppnad för undertecknande i Rom den 19 juni 1980, nedan kallad "Romkonventionen", träder i kraft efter deponeringen av det sjunde ratifikations-, godtagande- eller godkännandeinstrumentet,

SOM BEAKTAR att det för enhetlig tillämpning av de regler som har införts genom Romkonventionen krävs en mekanism som säkerställer en enhetlig tolkning av dess regler, och att Europeiska gemenskapernas domstol för detta ändamål bör ges lämplig behörighet, även innan Romkonventionen träder i kraft, med avseende på alla medlemsstater i Europeiska ekonomiska gemenskapen,

HAR BESLUTAT att anta detta protokoll och har för detta ändamål som befullmäktigade ombud utsett

HANS MAJESTÄT BELGARNAS KONUNG:

Paul De KEERSMAEKER
Statssekreterare för europeiska ärenden och för jordbruk, biträder ministern för yttre förbindelser

HENNES MAJESTÄT DROTTNINGEN AV DANMARK:

Knud Erik TYGESEN
Statssekreterare

FÖRBUNDSREPUBLICEN TYSKLANDS PRESIDENT:

Irmgard ADAM-SCHWAETZER
Biträdande utrikesminister

HELLENSKA REPUBLIKENS PRESIDENT:

Théodoros PANGALOS
Biträdande utrikesminister

HANS MAJESTÄT KONUNGEN AV SPANIEN:

Francisco FERNANDEZ ORDOÑEZ
Utrikesminister

FRANSKA REPUBLIKENS PRESIDENT:

Philippe Louët
Utomordentlig och befullmäktigad ambassadör

IRLANDS PRESIDENT:

Brian LENIHAN
Vice premiärminister och utrikesminister

ITALIENSKA REPUBLIKENS PRESIDENT:

Gianni MANZOLINI
Statssekreterare för utrikes frågor

HANS KUNGLIGA HÖGHET STORHERTIGEN AV LUXEMBURG:

Jacques POOS
Vice ministerpresident, utrikesminister samt minister för utrikeshandel och bistandsfrågor, minister för ekonomiska frågor och för medelklassen, finansminister

HENNES MAJESTÄT DROTTNINGEN AV NEDERLÄNDERNA:

H. van den BROEK
Utrikesminister

PORTUGISISKA REPUBLIKENS PRESIDENT:

João de Deus PINHEIRO
Utrikesminister

HENNES MAJESTÄT DROTTNINGEN AV FÖRENADE KONUNGARIKET STORBRITANNIEN OCH NORDIRLAND:

Lynda CHALKER
Biträdande utrikes- och samväldesminister

SOM, församlade i rådet, sedan de har utväxlat sina fullmakter och funnit dem vara i god och behörig form,

HAR ENATS OM FÖLJANDE BESTÄMMELSER.

Artikel 1

1. Europeiska gemenskapernas domstol skall, när det gäller Romkonventionen, vara behörig enligt det första protokollet, som antogs i Bryssel den 19 december 1988, om Europeiska gemenskapernas domstols tolkning av konventionen om tillämplig lag för avtalsförpliktelser, öppnad för undertecknande i Rom den 19 juni 1980. Protokollet om Europeiska gemenskapernas domstols stadga och rättegångsreglerna för domstolen skall vara tillämpliga.

2. Domstolens rättegångsregler skall vid behov anpassas och kompletteras enligt artikel 188 i Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen.

Artikel 2

Detta protokoll skall ratificeras av signatärstaterna. Ratifikationsinstrumenten skall deponeras hos generalsekreteraren vid Europeiska gemenskapernas råd.

Artikel 3

Detta protokoll träder i kraft den första dagen i den tredje månaden efter det att ratifikationsinstrumentet har deponerats av den signatärstat som sist genomför denna formalitet.

Artikel 4

Detta protokoll, som har upprättats i ett enda exemplar på danska, engelska, franska, grekiska, iriska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska och tyska språken, vilka tio texter äger lika giltighet, skall deponeras i arkiven hos generalsekretariatet vid Europeiska gemenskapernas råd. Generalsekreteraren skall överlämna en bestyrkt kopia av det till regeringen i varje signatärstat.

Till bevis på detta har undertecknade befullmäktigade ombud underskrivit detta protokoll.

Som skedde i Bryssel den nittonde december nittonhundraättioåtta.

KONVENTION

om Hellenska republikens tillträde till konventionen om tillämplig lag för avtalsförpliktelser
öppnad för undertecknande i Rom den 19 juni 1980

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA I FÖRDRAGET OM UPPRÄTTANDET AV EUROPEISKA EKONOMISKA GEMENSKAPEN,

SOM BEAKTAR att Hellenska republiken i och med sitt medlemskap i gemenskapen har förbundit sig att ansluta sig till konventionen om tillämplig lag för avtalsförpliktelser, öppnad för undertecknande i Rom den 19 juni 1980,

HAR BESLUTAT att ingå denna konvention och har för detta ändamål som befullmäktigade ombud utsett

HANS MAJESTÄT BELGARNAS KONUNG:

Paul De KEERSMAKER,
Statssekreterare för europeiska ärenden och för jordbruk, biträder ministern för yttre förbindelser

HENNES MAJESTÄT DROTTNINGEN AV DANMARK:

Uffe ELLEMANN-JENSEN,
Danmarks utrikesminister

FÖRBUNDSREPubLIKEN TYSKLANDS PRESIDENT:

Hans-Werner LAUTENSCHLÄGER,
Förbundsrepubliken Tysklands biträdande utrikesminister

HELLENSKA REPUBLIKENS PRESIDENT:

Théodoros PANGALOS,
Hellenska republikens statssekreterare för utrikes frågor

FRANSKA REPUBLIKENS PRESIDENT:

Roland DUMAS,
Franska republikens minister för Europafrågor

IRLANDS PRESIDENT:

Peter BARRY,
Irlands utrikesminister

ITALIENSKA REPUBLIKENS PRESIDENT:

Giulio ANDREOTTI,
Italienska republikens utrikesminister

HANS KUNGLIGA HÖGHET STORHERTIGEN AV LUXEMBURG:

Colette FLESCHE,
Utrikesminister i Storhertigdömet Luxemburgs regering

HENNES MAJESTÄT DROTTNINGEN AV NEDERLÄNDERNA:

W. F. van EEKELEN,
Nederländernas statssekreterare för utrikes frågor

H. J. Ch. RUTTEN,
Utomordentlig och befullmäktigad ambassadör, Nederländernas ständige representant

HENNES MAJESTÄT DROTTNINGEN AV FÖRENADE KONUNGARIKET STORBRITANNIEN OCH NORDIRLAND:

The Right Honourable Sir Geoffrey HOWE Q.C., M.P., Statssekreterare för utrikes frågor och för samväldet

SOM, efter att ha utväxlat sina fullmakter och funnit dem vara i god och behörig form,

HAR ENATS OM FÖLJANDE.

Artikel 1

Hellenska republiken ansluter sig härmed till konventionen om tillämplig lag för avtalsförpliktelser, öppnad för undertecknande i Rom den 19 juni 1980.

Artikel 2

Generalsekreteraren vid Europeiska gemenskapernas råd skall till Hellenska republikens regering överlämna en bestyrkt kopia av konventionen om tillämplig lag för avtalsförpliktelser på danska, engelska, franska, iriska, italienska, nederländska och tyska språken.

Den text till konventionen om tillämplig lag för avtalsförpliktelser som har upprättats på grekiska språket skall biläggas den här konventionen. Den text som har upprättats på grekiska språket äger giltighet under samma villkor som de andra texterna till konventionen om tillämplig lag för avtalsförpliktelser.

Artikel 3

Den här konventionen skall ratificeras av signatärstaterna. Ratifikationsinstrumenten skall deponeras hos generalsekreteraren vid Europeiska gemenskapernas råd.

Artikel 4

I förhållandet mellan de stater som har ratificerat den här konventionen träder den i kraft den första dagen i den tredje månaden efter det att det sista ratifikationsinstrumentet har deponerats av Hellenska republiken och sju

stater som har ratificerat konventionen om tillämplig lag för avtalsförpliktelser.

För varje konventionsstat som ratificerar den här konventionen senare träder den i kraft den första dagen i den tredje månaden efter det att dess ratifikationsinstrument har deponerats.

Artikel 5

Generalsekreteraren vid Europeiska gemenskapernas råd skall underrätta signatärstaterna om

- a) deponeringen av varje ratifikationsinstrument,
- b) dagarna för den här konventionens ikraftträdande för konventionsstaterna.

Artikel 6

Den här konventionen, som har upprättats i ett enda exemplar på danska, engelska, franska, grekiska, iriska, italienska, nederländska och tyska språken, vilka åtta texter äger lika giltighet, skall deponeras i arkiven hos generalsekretariatet vid Europeiska gemenskapernas råd. Generalsekreteraren skall överlämna en bestyrkt kopia av den till regeringen i varje signatärstat.

Till bevis på detta har undertecknade befullmäktigade ombud underskrivit denna konvention.

Som skedde i Luxemburg den tionde april nittonhundra-
åttiofyra.

KONVENTION

om Konungariket Spaniens och Portugisiska republikens tillträde till konventionen om tillämplig lag för avtalsförpliktelser, öppnad för undertecknande i Rom den 19 juni 1980

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA I FÖRDRAGET OM UPPRÄTTANDET AV EUROPEISKA EKONOMISKA GEMENSKAPEN,

SOM BEAKTAR att Konungariket Spanien och Portugisiska republiken i och med sitt medlemskap i gemenskapen har förbundit sig att ansluta sig till konventionen om tillämplig lag för avtalsförpliktelser, öppnad för undertecknande i Rom den 19 juni 1980,

HAR BESLUTAT att ingå denna konvention och har för detta ändamål som befullmäktigade ombud utsett

HANS MAJESTÄT BELGARNAS KONUNG:

Melchior WATHELET,
Vice premiärminister, justitieminister och minister för ekonomiska frågor

HENNES MAJESTÄT DROTTNINGEN AV DANMARK:

Michael BENDIK,
Justitieminister

FÖRBUNDSREPUBLICEN TYSKLANDS PRESIDENT:

Wolfgang HEYDE,
Direktör vid förbundsjustitieministeriet

HELLENSKA REPUBLIKENS PRESIDENT:

Michalis PAPACONSTANTINOU,
Justitieminister

HANS MAJESTÄT KONUNGEN AV SPANIEN:

Tomás DE LA QUADRA-SALCEDO Y FERNÁNDEZ DEL CASTILLO,
Justitieminister

FRANSKA REPUBLIKENS PRESIDENT:

Michel VAUZELLE,
Storsigillbevarare, justitieminister

IRLANDS PRESIDENT:

Pádraig FLYNN,
Justitieminister

ITALIENSKA REPUBLIKENS PRESIDENT:

Giovanni BATTISTINI,
Ambassadör i Lissabon

HANS KUNGLIGA HÖGHET STORHERTIGEN AV LUXEMBURG:

Charles ELSÉN,
Juristkonsult åt regeringen

HENNES MAJESTÄT DROTTNINGEN AV NEDERLÄNDERNA:

E.M.H. HIRSCH BALLIN,
Justitieminister

PORTUGISISKA REPUBLIKENS PRESIDENT:

Álvaro José BRILHANTE LABORINHO LÚCIO,
Justitieminister

HENNES MAJESTÄT DROTTNINGEN AV FÖRENADE KONUNGARIKET STORBRITANNIEN OCH NORDIRLAND:

John Mark TAYLOR,
Understatssekreterare vid justitieministeriet

SOM, efter att ha utväxlat sina fullmakter och funnit dem vara i god och behörig form,

HAR ENATS OM FÖLJANDE.

Artikel 1

Konungariket Spanien och Portugisiska republiken ansluter sig härmed till konventionen om tillämplig lag för avtalsförpliktelser, öppnad för undertecknande i Rom den 19 juni 1980.

Artikel 2

Konventionen om tillämplig lag för avtalsförpliktelser ändras enligt följande:

1. Artikel 22.2, artikel 27 och andra meningen i artikel 30.3 utgår.
2. I artikel 31 ersätts d med följande:
"d) underrättelser som lämnas enligt artiklarna 23, 24, 25, 26 och 30".

Artikel 3

Generalsekreteraren vid Europeiska gemenskapernas råd skall till Konungariket Spaniens regering och Portugisiska republikens regering överlämna en bestyrkt kopia av konventionen om tillämplig lag för avtalsförpliktelser på danska, engelska, franska, grekiska, iriska, italienska, nederländska och tyska språken.

Den text till konventionen om tillämplig lag för avtalsförpliktelser som har upprättats på spanska och portugisiska språken återfinns i bilagorna I och II till den här konventionen. Den text som har upprättats på spanska och portugisiska språken äger giltighet under samma villkor som de andra texterna till konventionen om tillämplig lag för avtalsförpliktelser.

Artikel 4

Den här konventionen skall ratificeras av signatärstaterna. Ratifikationsinstrumenten skall deponeras hos generalsekreteraren vid Europeiska gemenskapernas råd.

Artikel 5

I förhållandet mellan de stater som har ratificerat den här konventionen träder den i kraft den första dagen i den tredje månaden efter det att det sista ratifikationsinstrumentet har deponerats av Konungariket Spanien eller Portugisiska republiken och en av de stater som har ratificerat konventionen om tillämplig lag för avtalsförpliktelser.

För varje konventionsstat som ratificerar den här konventionen senare träder den i kraft den första dagen i den tredje månaden efter det att dess ratifikationsinstrument har deponerats.

Artikel 6

Generalsekreteraren vid Europeiska gemenskapernas råd skall underrätta signatärstaterna om

- a) deponeringen av varje ratifikationsinstrument,
- b) dagarna för den här konventionens ikraftträdande för konventionsstaterna.

Artikel 7

Den här konventionen, som har upprättats i ett enda exemplar på danska, engelska, franska, grekiska, irländska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska och tyska språken, vilka tio texter äger lika giltighet, skall deponeras i arkiven hos generalsekretariatet vid Europeiska gemenskapernas råd. Generalsekreteraren skall överlämna en bestyrkt kopia av den till regeringen i varje signatärstat.

Till bevis på detta har undertecknade befullmäktigade ombud underskrivit denna konvention.

Som skedde i Funchal den artonde maj nittonhundranittiotvå.

KONVENTION

om tillämplig lag för avtalsförpliktelser

öppnad för undertecknande i Rom den 19 juni 1980

INGRESS

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA i Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen,

SOM ÄR ANGELÄGNA om att på den internationella privaträttens område fullfölja det lagharmoniseringsarbete som redan har påbörjats inom gemenskapen, särskilt när det gäller domstols behörighet och verkställighet av domar,

SOM ÖNSKAR skapa enhetliga regler om tillämplig lag för avtalsförpliktelser,

HAR KOMMIT ÖVERENS OM FÖLJANDE.

AVDELNING I

KONVENTIONENS TILLÄMPNINGSOMRÅDE

Artikel 1

Konventionens tillämpningsområde

1. Bestämmelserna i denna konvention skall tillämpas på avtalsförpliktelser i de fall då ett val skall göras mellan lagarna i olika länder.
2. De tillämpas inte på
 - a) frågor som rör fysiska personers rättsliga status, rättskapacitet eller rättshandlingsförmåga, om inte annat följer av artikel 11,
 - b) avtalsförpliktelser som rör
 - arv och testamente,
 - makars förmögenhetsförhållanden,
 - rättigheter och förpliktelser som har sin grund i familjeförhållanden, släktskap, äktenskap eller svägerskap, inklusive underhållsskyldighet mot barn födda utom äktenskap,
 - c) förpliktelser som följer av växlar, checkar, löpande skuldebrev och andra negotiabla värdepapper, i den utsträckning som förpliktelserna enligt sådana andra värdepapper följer av deras negotiabla karaktär,
 - d) skiljedomsavtal och avtal om val av domstol,
 - e) frågor som omfattas av reglerna om bolag, föreningar och andra juridiska personer, såsom frågor om deras upprättande genom registrering eller på annat sätt, deras rättskapacitet, interna organisation eller upplösning samt om personligt ansvar för delägare eller medlemmar och organ i denna egenskap för bolagets, föreningens eller den juridiska personens förpliktelser,
 - f) frågan om en mellanman kan binda sin huvudman i förhållande till tredje man, eller om ett organ för ett

bolag, en förening eller en annan juridisk person kan binda bolaget, föreningen eller den juridiska personen i förhållande till tredje man,

g) bildande av "truster" och förhållandet mellan instiftare, "trustees" och förmånstagare,

h) bevisfrågor och processuella frågor, om inte annat följer av artikel 14.

3. Reglerna i denna konvention tillämpas inte på försäkringsavtal som täcker risker belägna inom Europeiska ekonomiska gemenskapens medlemsstaters territorium. För att avgöra om en risk är belägen inom dessa områden skall domstolen tillämpa inhemsk rätt.

4. Punkt 3 tillämpas inte på återförsäkringsavtal.

Artikel 2

Tillämpning av lagen i en icke fördragsslutande stat

Den lag som anvisas i denna konvention skall tillämpas även om det är lagen i en icke fördragsslutande stat.

AVDELNING II

ENHETLIGA REGLER

Artikel 3

Lagval genom avtal

1. På ett avtal tillämpas den lag som parterna har valt. Lagvalet måste vara uttryckligt eller med rimlig säkerhet framgå av avtalsvillkoren eller av övriga omständigheter. Genom sitt val kan parterna ange tillämplig lag för hela avtalet eller för endast en del av det.

2. Parterna kan när som helst komma överens om att en annan lag skall vara tillämplig på avtalet än den lag

som tidigare gällde för det antingen till följd av ett tidigare val enligt denna artikel eller till följd av andra bestämmelser i denna konvention. En ändring i valet av tillämplig lag som görs av parterna efter avtalsslutet påverkar inte avtalets giltighet till formen enligt artikel 9. Det försämrar inte heller tredje mans rättigheter.

3. Den omständigheten att parterna har valt en utländsk lag skall, oavsett om de också har avtalat om behörighet för en utländsk domstol eller inte, när alla andra omständigheter av betydelse vid tidpunkten för valet har anknytning till ett enda land, inte hindra tillämpningen av sådana regler i det landet som inte kan avtalas bort, härafter benämnda "tvingande regler".

4. Frågor om förekomsten och giltigheten av parternas samtycke till att en viss lag skall vara tillämplig avgörs enligt bestämmelserna i artiklarna 8, 9 och 11.

Artikel 4

Tillämplig lag i avsaknad av parternas lagval

1. I den utsträckning tillämplig lag för avtalet inte har valts i enlighet med artikel 3 skall avtalet vara underkastat lagen i det land som det har närmast anknytning till. Om en del av avtalet kan skiljas från resten av avtalet och denna del har närmare anknytning till ett annat land, kan dock lagen i det landet undantagsvis tillämpas på denna del.

2. Med förbehåll för vad som föreskrivs i punkt 5 skall det antas att avtalet har närmast anknytning till det land där den part som skall utföra den prestation som är karaktäristisk för avtalet har sin vanliga vistelseort vid avtalsslutet eller, om det gäller ett bolag, en förening eller en annan juridisk person, sin centrala förvaltning. Om avtalet ingås som ett led i denna parts affärsverksamhet eller yrkesverksamhet, skall detta land dock vara det land där det huvudsakliga verksamhetsstället är beläget eller, om enligt avtalet prestationen skall fullgöras från ett annat verksamhetsställe, det land där det andra verksamhetsstället är beläget.

3. Oavsett bestämmelserna i punkt 2 skall det, i den mån avtalet gäller en sakrätt i fast egendom eller en nyttjanderätt till fast egendom, antas att avtalet har närmast anknytning till det land där den fasta egendomen är belägen.

4. För avtal om godstransport gäller inte antagandet i punkt 2. Sådana avtal skall antas ha närmast anknytning till det land där transportören vid den tidpunkt då avtalet ingicks hade sitt huvudsakliga verksamhetsställe, om det landet också är det land där platsen för lastning eller lossning finns eller där avsändaren har sitt huvudsakliga verksamhetsställe. Vid tillämpning av denna punkt skall

certepartier för en enstaka resa och andra avtal vilkas huvudsyfte är transport av gods anses som avtal om godstransport.

5. Punkt 2 skall inte tillämpas om det inte kan avgöras vilken den karaktäristiska prestationen är. Antagandena i punkterna 2–4 skall inte gälla, om det framgår av de samlade omständigheterna att avtalet har närmare anknytning till ett annat land.

Artikel 5

Konsumentavtal

1. Denna artikel är tillämplig på avtal om leverans av varor eller utförande av tjänster åt en person (konsumenten) för ändamål som kan anses ligga utanför hans affärsverksamhet eller yrkesverksamhet och på avtal om kredit för sådana prestationer.

2. Oavsett bestämmelserna i artikel 3 skall parternas val av tillämplig lag inte medföra att konsumenten berövas det skydd som tillförsäkras honom enligt tvingande regler i lagen i det land där han har sin vanliga vistelseort,

— om avtalet föregicks av ett särskilt anbud riktat till konsumenten i det landet eller av annonsering där och konsumenten där vidtog de för avtalets ingående nödvändiga åtgärderna, eller

— om den andra parten eller dennes representant mottog konsumentens beställning i det landet, eller

— om avtalet avser försäljning av varor och konsumenten reste från det landet till ett annat land och gjorde sin beställning där, förutsatt att konsumentens resa arrangerades av säljaren i syfte att förmå konsumenten att köpa.

3. Oavsett bestämmelserna i artikel 4 skall avtal som den här artikeln är tillämplig på, i avsaknad av lagval enligt artikel 3, vara underkastade lagen i det land där konsumenten har sin vanliga vistelseort, om de ingås under de omständigheter som anges i punkt 2.

4. Denna artikel skall inte tillämpas på

a) transportavtal,

b) avtal om utförande av tjänster, om tjänsterna skall utföras uteslutande i ett annat land än det där konsumenten har sin vanliga vistelseort.

5. Oavsett bestämmelserna i punkt 4 tillämpas denna artikel på avtal om en kombination av resa och inkvartering för ett gemensamt pris.

*Artikel 6***Individuella anställningsavtal**

1. Oavsett bestämmelserna i artikel 3 skall parternas val av tillämplig lag i ett anställningsavtal inte medföra att den anställda berövas det skydd som tillförsäkras honom enligt tvingande regler i den lag som enligt punkt 2 skulle tillämpas om inget lagval gjorts.

2. Oavsett bestämmelserna i artikel 4 skall ett anställningsavtal i avsaknad av lagval enligt artikel 3 vara underkastat

- a) lagen i det land där den anställda vid fullgörande av avtalet vanligtvis utför sitt arbete, även om han tillfälligt är sysselsatt i ett annat land, eller
- b) om den anställda inte vanligtvis utför sitt arbete i ett och samma land, lagen i det land där det verksamhetsställe genom vilket han anställdes är beläget,

om det inte av de samlade omständigheterna framgår att avtalet har närmare anknytning till ett annat land, i vilket fall avtalet skall vara underkastat lagen i det landet.

*Artikel 7***Internationellt tvingande regler**

1. När lagen i ett visst land tillämpas enligt denna konvention kan tvingande bestämmelser i lagen i ett annat land till vilket situationen har nära anknytning tillerkännas verkan, om och i den utsträckning som enligt lagen i det senare landet dessa regler skall tillämpas oavsett vilken lag som är tillämplig på avtalet. Vid bedömningen av om sådana tvingande regler skall tillerkännas verkan skall hänsyn tas till deras art och syfte liksom till följderna av att de tillämpas eller inte tillämpas.

2. Denna konvention skall inte begränsa tillämpningen av regler i domstolslandets lag när de är tvingande oavsett vilken lag som i övrigt skall tillämpas på avtalet.

*Artikel 8***Materiell giltighet**

1. Förekomsten och giltigheten av ett avtal eller en bestämmelse i ett avtal skall avgöras enligt den lag som skulle tillämpas enligt denna konvention, om avtalet eller bestämmelsen var giltig.

2. En part kan dock åberopa lagen i det land där han har sin vanliga vistelseort för att få fastställt att han inte har samtyckt till avtalet eller avtalsbestämmelsen, om det framgår av omständigheterna att det inte skulle vara rimligt att avgöra verkan av hans uppträdande enligt den lag som anges i föregående punkt.

*Artikel 9***Giltighet till formen**

1. Ett avtal som ingås mellan personer som befinner sig i samma land är giltigt till formen, om det uppfyller formkraven i den lag som gäller för avtalet enligt denna konvention eller i lagen i det land där avtalet ingås.

2. Ett avtal som ingås mellan personer som befinner sig i olika länder är giltigt till formen, om det uppfyller formkraven i den lag som gäller för avtalet enligt denna konvention eller i lagen i något av dessa länder.

3. När ett avtal ingås av en representant är det land där representanten handlar det relevanta landet vid tillämpningen av punkterna 1 och 2.

4. En ensidig rättshandling som avser ett existerande eller ett framtida avtal är giltig till formen, om den uppfyller formkraven i den lag som enligt denna konvention gäller för eller skulle gälla för avtalet eller i lagen i det land där rättshandlingen företogs.

5. Bestämmelserna i de föregående punkterna skall inte tillämpas på avtal som omfattas av artikel 5 och som har ingåtts under de omständigheter som anges i artikel 5.2. Giltigheten till formen av sådana avtal avgörs enligt lagen i det land där konsumenten har sin vanliga vistelseort.

6. Oavsett punkterna 1–4 i denna artikel skall ett avtal som avser sakrätt i fast egendom eller nyttjanderätt till fast egendom vara underkastat sådana tvingande formkrav som ställs enligt lagen i det land där egendomen är belägen, om sådana krav ställs enligt den lagen oavsett i vilket land avtalet har ingåtts och oavsett vilken lag som gäller för avtalet.

*Artikel 10***Den tillämpliga lagens räckvidd**

1. Den lag som är tillämplig på avtalet enligt artiklarna 3–6 och 12 i denna konvention skall reglera särskilt

a) avtalets tolkning,

b) dess fullgörelse,

c) följderna vid avtalsbrott, däribland uppskattning av skada i den mån sådan uppskattning regleras av rättsregler, dock endast inom ramen för de befogenheter som tillkommer domstolen enligt dess processuella regler,

d) olika sätt att få förpliktelserna att upphöra, samt preskription och andra rättighetsförluster som följer av utgången av en frist,

e) följderna av avtalets ogiltighet.

2. När det gäller sättet för fullgörelse och åtgärder med anledning av bristande fullgörelse skall hänsyn tas till lagen i det land där fullgörelsen äger rum.

Artikel 11

Bristande rättskapacitet och bristande rättslig handlingsförmåga

När ett avtal har ingåtts mellan personer som befinner sig i samma land, kan en fysisk person som har rättskapacitet och rättshandlingsförmåga enligt lagen i det landet åberopa bristande rättskapacitet och bristande rättshandlingsförmåga enligt en annan lag, endast om den andra avtalsparten när avtalet ingicks kände till eller borde ha känt till denna brist.

Artikel 12

Överlåtelse av fordran

1. Överlåtarens och förvärvarens inbördes förpliktelser vid överlåtelse av en fordran skall bestämmas enligt den lag som enligt denna konvention är tillämplig på avtalet mellan överlåtaren och förvärvaren.

2. Den lag som är tillämplig på den överlåtna fordringen skall reglera dess överlåtbarhet, förhållandet mellan förvärvaren och gäldenären, de förutsättningar under vilka överlåtelsen kan göras gällande mot gäldenären och frågan om en prestation av gäldenären befriar honom från hans förpliktelser.

Artikel 13

Subrogation

1. När en person (borgenären) har en avtalsgrundad fordran mot en annan person (gäldenären) och en tredje person är skyldig att prestera till borgenären eller redan har presterat till denne till uppfyllelse av sin skyldighet, skall frågan om den tredje personen har rätt att mot gäldenären helt eller delvis utöva de rättigheter som borgenären hade mot gäldenären enligt den lag som gäller för förhållandet dem emellan avgöras enligt den lag som gäller för den tredje personens skyldighet att prestera till borgenären.

2. Samma regel gäller när flera personer har samma avtalsförpliktelse och en av dem har fullgjort prestationen till borgenären.

Artikel 14

Bevisbördan m.m.

1. Den lag som enligt denna konvention gäller för ett avtal skall tillämpas även i den mån den för avtalsrättsliga förhållanden uppställer rättsliga presumtioner eller fördelar bevisbördan.

2. Bevisning om ett avtal eller en rättshandling får föras med varje slags bevismedel som godtas enligt lagen i domstolslandet eller enligt någon av de i artikel 9 angivna lagarna enligt vilka avtalet eller rättshandlingen har giltighet till formen, förutsatt att sådan bevisföring kan genomföras vid domstolen.

Artikel 15

Renvoi är utesluten

När konventionen föreskriver att lagen i ett visst land skall tillämpas avses gällande rättsregler i det landet, med undantag för landets internationellt privaträttsliga regler.

Artikel 16

Ordre public

Tillämpning av en regel i den lag som anvisas i denna konvention får vägras endast om en sådan tillämpning är uppenbart oförenlig med grunderna för domstolslandets rättsordning.

Artikel 17

Tillämplighet i tiden

Denna konvention skall tillämpas i en konventionsstat på avtal som ingås efter den dag då konventionen har trätt i kraft i förhållande till den staten.

Artikel 18

Enhetlig tolkning

Vid tolkning och tillämpning av ovanstående enhetliga regler skall hänsyn tas till deras internationella karaktär och till önskemålet att det uppnås enhetlighet vid deras tolkning och tillämpning.

Artikel 19

Stater med mer än en rättsordning

1. När en stat omfattar flera territoriella enheter som var och en har sina egna rättsregler i fråga om avtalsförpliktelser skall varje sådan enhet anses som ett land vid fastställandet av den lag som skall tillämpas enligt denna konvention.

2. En stat där olika territoriella enheter har sina egna rättsregler för avtalsförpliktelser behöver inte tillämpa denna konvention vid lagkonflikter enbart mellan lagarna i sådana enheter.

Artikel 20

Gemenskapsrättens företrädare

Denna konvention skall inte inverka på tillämpningen av bestämmelser som på särskilda områden fastställer lagvalsregler för avtalsförpliktelser och som ingår i eller kommer att ingå i rättsakter utfärdade av Europeiska gemenskapernas institutioner eller i nationella lagar som harmoniserats för genomförande av sådana rättsakter.

Artikel 21

Förhållandet till andra konventioner

Denna konvention skall inte inverka på tillämpningen av internationella konventioner som en konventionsstat har tillträtt eller kommer att tillträda.

Artikel 22

Reservationer

1. Varje konventionsstat får vid tidpunkten för under-tecknande, ratifikation, antagande eller godkännande förbehålla sig rätten att inte tillämpa

- a) artikel 7.1,
- b) artikel 10.1 e.

2. Varje konventionsstat får också vid anmälan om utvidgning av konventionen i enlighet med artikel 27.2 göra en eller flera av dessa reservationer och kan därvid begränsa deras verkningar till samtliga eller vissa av de territorier som omfattas av utvidgningen.

3. Varje konventionsstat får när som helst återkalla en reservation som den har gjort; reservationen skall upphöra att gälla den första dagen i den tredje kalendermånaden efter anmälan om återkallelsen.

AVDELNING III

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 23

1. Om en konventionsstat efter det att konventionen har trätt i kraft för den staten önskar anta en ny lagvalsregel för en viss typ av avtal som omfattas av denna konvention, skall den meddela sin avsikt till de

övriga signatärstaterna genom generalsekreteraren vid Europeiska gemenskapernas råd.

2. Varje signatärstat får inom sex månader från den dag då generalsekreteraren underrättades begära att denne inleder överläggningar mellan signatärstaterna för att nå en överenskommelse.

3. Om ingen signatärstat har begärt överläggningar inom denna period eller om under överläggningarna ingen överenskommelse har nåtts inom två år från det att generalsekreteraren underrättades, får den berörda konventionsstaten ändra sin lag på angivet sätt. De åtgärder som vidtas av denna stat skall meddelas övriga signatärstater genom generalsekreteraren vid Europeiska gemenskapernas råd.

Artikel 24

1. Om en konventionsstat efter det att denna konvention har trätt i kraft för den staten önskar tillträda en multilateral konvention som har som huvudsakligt mål eller som ett av sina huvudsakliga mål att fastställa internationellt privaträttsliga regler för frågor som omfattas av denna konvention, skall förfarandet i artikel 23 tillämpas. Den period om två år som avses i artikel 23.3 skall dock minskas till ett år.

2. Det förfarande som avses i punkt 1 behöver inte följas, om en konventionsstat eller någon av Europeiska gemenskaperna redan har tillträtt den multilaterala konventionen eller om dess syfte är att revidera en konvention som den berörda staten redan har tillträtt eller om det är en konvention som har ingåtts inom ramen för fördragen om upprättandet av Europeiska gemenskaperna.

Artikel 25

Om en konventionsstat anser att den harmonisering som uppnås genom denna konvention äventyras av överenskommelser som inte omfattas av artikel 24.1, får den staten begära att generalsekreteraren vid Europeiska gemenskapernas råd inleder överläggningar mellan signatärstaterna till denna konvention.

Artikel 26

Varje konventionsstat får begära att denna konvention revideras. I så fall skall ordföranden för Europeiska gemenskapernas råd sammankalla en revisionskonferens.

Artikel 27

1. Denna konvention skall tillämpas på konventionsstaternas europeiska territorier, inklusive Grönland, och på Frankrikes hela territorium.

2. Utan hinder av punkt 1 skall följande gälla:

- a) Denna konvention skall inte tillämpas på Färöarna såvida inte Konungariket Danmark lämnar en förklaring om motsatsen.
- b) Denna konvention skall inte tillämpas på europeiska territorier utanför Förenade kungariket vars internationella relationer Förenade kungariket svarar för, såvida inte Förenade kungariket lämnar en förklaring om motsatsen för något sådant territorium.
- c) Denna konvention skall tillämpas på Nederländska Antillerna, om Konungariket Nederländerna lämnar en förklaring om det.

3. Sådana förklaringar kan lämnas när som helst genom anmälan till generalsekreteraren vid Europeiska gemenskapernas råd.

4. Förfaranden i Förenade kungariket efter överklagande från domstolar i något av de territorier som avses i punkt 2 b skall betraktas som förfaranden i dessa domstolar.

Artikel 28

1. Denna konvention skall från den 19 juni 1980 vara öppen för undertecknande av de stater som är parter i Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen.

2. Denna konvention skall ratificeras, godtas eller godkännas av signatärstaterna. Ratifikations-, godtagande- eller godkännandeinstrumenten skall deponeras hos generalsekreteraren vid Europeiska gemenskapernas råd.

Artikel 29

1. Denna konvention träder i kraft den första dagen i den tredje kalendermånaden efter det att det sjunde ratifikations-, godtagande- eller godkännandeinstrumentet har deponerats.

2. Denna konvention träder i kraft för varje signatärstat som därefter ratificerar, godtar eller godkänner konventionen den första dagen i den tredje kalendermånaden efter det att ratifikations-, godtagande- eller godkännandeinstrumentet har deponerats.

Artikel 30

1. Denna konvention gäller för en period av tio år räknat från den dag då den träder i kraft enligt artikel 29.1, och detta även för stater för vilka den träder i kraft vid en senare tidpunkt.

2. Om det inte skett någon uppsägning, förlängs konventionen automatiskt vart femte år.

3. En konventionsstat som vill säga upp konventionen skall senast sex månader före utgången av tio- eller femårsperioden underrätta generalsekreteraren vid Europeiska gemenskapernas råd om detta. En uppsägning kan begränsas till att omfatta ett territorium som konventionen har utvidgats till genom en förklaring enligt artikel 27.2.

4. Uppsägningen skall ha verkan endast i förhållande till den stat som har gjort den. Konventionen skall fortsätta att gälla mellan övriga konventionsstater.

Artikel 31

Generalsekreteraren vid Europeiska gemenskapernas råd skall underrätta de stater som är parter i Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen om

- a) undertecknandena,
- b) deponeringen av varje ratifikations-, godtagande- eller godkännandeinstrument,
- c) dagen för konventionens ikraftträdande,
- d) underrättelser som lämnas enligt artiklarna 23–27 och 30,
- e) reservationer och återkallelser av reservationer som avses i artikel 22.

Artikel 32

Det protokoll som biläggs denna konvention utgör en integrerad del av konventionen.

Artikel 33

Denna konvention, upprättad i ett enda exemplar på danska, engelska, franska, iriska, italienska, nederländska och tyska språken, vilka texter alla äger lika giltighet, skall deponeras i arkiven hos generalsekretariatet vid Europeiska gemenskapernas råd. Generalsekreteraren skall överlämna en bestyrkt kopia till regeringen i varje signatärstat.

Till bevis på detta har undertecknade befullmäktigade ombud underskrivit denna konvention.

Som skedde i Rom den nittonde juni nittonhundraåttio.

PROTOKOLL

De höga fördragsslutande parterna har kommit överens om följande bestämmelse som skall biläggas konventionen:

Utan hinder av bestämmelserna i konventionen får Danmark behålla reglerna i § 169 i Søloven om tillämplig lag i frågor som rör sjötransport av gods och får revidera dessa regler utan att följa det förfarande som anges i artikel 23 i konventionen.

Till bevis på detta har undertecknade befullmäktigade ombud underskrivit detta protokoll.

Som skedde i Rom den nittonde juni nittonhundraåttio.

Gemensam förklaring

Vid undertecknandet av konventionen om tillämplig lag för avtalsförpliktelser förklarar regeringarna i Konungariket Belgien, Konungariket Danmark, Förbundsrepubliken Tyskland, Franska republiken, Irland, Italienska republiken, Storhertigdömet Luxemburg, Konungariket Nederländerna och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland följande:

- I. Angelägna om att så långt det är möjligt undvika spridning av lagvalsregler mellan flera olika instrument och skillnader mellan dessa regler, uttrycker de sin önskan om att Europeiska gemenskapernas institutioner vid utövandet av sina befogenheter enligt de fördrag genom vilka de upprättades, vid behov kommer att sträva efter att anta lagvalsregler som så långt det är möjligt är förenliga med reglerna i denna konvention.
- II. De förklarar att de från dagen för undertecknandet av denna konvention tills de blir bundna av artikel 24 har för avsikt att samråda inbördes, om någon av signatärstaterna önskar tillträda någon konvention som förfarandet enligt artikel 24 skulle bli tillämpligt på.
- III. Med beaktande av att konventionen om tillämplig lag för avtalsförpliktelser bidrar till att skapa ökad enhetlighet i fråga om lagvalsregler inom Europeiska gemenskaperna, uttrycker de ståndpunkten att varje stat som blir medlem av Europeiska gemenskaperna bör ansluta sig till denna konvention.

Till bevis på detta har undertecknade befullmäktigade ombud underskrivit denna gemensamma förklaring.

Som skedde i Rom den nittonde juni nittonhundraåttio.

Gemensam förklaring

Regeringarna i Konungariket Belgien, Konungariket Danmark, Förbundsrepubliken Tyskland, Franska republiken, Irland, Italienska republiken, Storhertigdömet Luxemburg, Konungariket Nederländerna och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland,

som vid undertecknandet av konventionen om tillämplig lag för avtalsförpliktelser,

önskar säkerställa att denna konvention tillämpas så effektivt som möjligt, och

som är angelägna om att förhindra att skillnader beträffande tolkningen av denna konvention motverkar dess enhetlighetsskapande effekt,

förklarar sig beredda att

- a) undersöka möjligheten att göra Europeiska gemenskapernas domstol behörig och, om det visar sig nödvändigt, att förhandla fram ett avtal för detta ändamål, samt
- b) anordna regelbundna möten mellan sina företrädare.

Till bevis på detta har undertecknade befullmäktigade ombud underskrivit denna gemensamma förklaring.

Som skedde i Rom den nittonde juni nittonhundraåttio.

RÄTTELSE

Rättelse till rådets akt av den 23 juli 1996 om upprättande på grundval av artikel K 3 i Fördraget om Europeiska unionen av protokollet om förhandsavgörande av Europeiska gemenskapernas domstol angående tolkningen av konventionen om upprättandet av en europeisk polisbyrå

(EGT nr C 299, 9.10.1996, s. 1)

(97/C 15/03)

Sidan 2, protokollet, artikel 2.1, raderna 6 och 7:

I stället för "... anges i punkt 2 a eller punkt 2."

skall det stå "... anges i punkt 2 a eller punkt 2 b."
